

Vsega dobrega!

December 2019 se bo ob prihajajočih praznikih (pre)hitro zakotalil do datuma 31. 12. in končalo se bo še eno leto. Pa saj je nedolgo tega, kar se je pričelo ... Čas je neusmiljen in hiti s svetlobno hitrostjo. V tem hitenju poskusimo ujeti tiste najslajše, najlepše, najbolj prijazne trenutke, ki so nam bili podarjeni v 2019, slabe pa zanemarimo. So del naših življenj, delajo nas močnejše, za lažjo "borbo" skozi vsakdan, a v tem predprazničnem, pričakovanju polnem času naj med nami tlijo le lepi trenutki.

Vse lepe in dobre želje smo člani uredniškega odbora vpletli tudi v zadnjo letošnjo številko občinskega časopisa. V branje vam ponujamo aktualno dogajanje po vaseh naše občine, ponovno smo pogledali v zgodovino, za vas in nas pišejo naši najmlajši, zopet pa vas povabimo k reševanju nagradne križanke. Več kot dovolj razlogov torej, da časopis preberejo prav vsi člani vašega gospodinjstva, saj se za vsakega zagotovo najde nekaj.

Za vas se bomo trudili tudi v prihodnjem letu! Vsega dobrega!

In ne pozabite: rok za oddajo gradiva za prihodnjo številko je **petek, 7. februar 2020**.

Alenka Domanjko Rožanc,
odgovorna urednica

Če je na Miklavževo mrzlo, pravijo, da bo huda zima. Foto: PM

Pojem (govorim/pišem) o hvaležnosti

Ko sem se pred kratkim odpravljala na srečanje občanov (nad 70 let) in se že vnaprej veselila vseh prihodnjih srečanj, sem si kar na kuverto zapisala nekaj besed: da pojem o prijateljstvu, o spoštljivosti, o sočutju, o iskrenosti in o hvaležnosti. Saj nisem vedela, ali bom tudi spregovorila, a me je vse videno in slišano – naj poudarim izbran program učencev iz OŠ Markovci – tako ganilo, da sem povedala vsem zbranim nekaj preprostih besed. Najprej veselje nad dogajanjem v vaško-gasilski dvorani v Bukovcih, hvaležnost ob iskrenem pozdravu nekaj govorcev (med njimi tudi g. Kukovca). Tedaj ustno, danes pa se še pisno zahvalim otrokom, ki so zaplesali, zapeli, nas pozdravili in se svojim babicam, dedkom in vsem starejšim zahvalili za vse naše nekdanje in tudi sedanje ljubeče skrbi za njih in njihove starše, za ustvarjanje sreče ... O spoštljivosti in sočutju sem verjetno rekla premalo besed, a nekateri zbrani smo se par ur prej poslovili od svoje sovaščanke in smo se njej ter drugim iz tega njihovega zadnjega leta poklonili s tiho mislijo: naj počivajo v miru. O iskrenosti? Da, rada bi, da bi te moje besede sprejeli vsak s svojo osebno iskrenostjo. To pa nosimo v srcu, to je naša vest in zavest, zato sem tedaj (19. novembra 2019) posebej poudarila iskreno misel in še bolj hvaležnost. V mesecu novembru se čudimo vsebini zahvalne nedelje, ko se navadno spomnimo vsega, s čimer smo bili v tem letu še posebno obdarjeni. Poleg vsega, kar še vedno dajemo in sprejemamo v svojih družinah in okolju, se gotovo spomnimo tudi vseh dobrot, ki nam jih ponuja širša skupnost, naša občina, naša fara (obe z imenom istega izvora) in še bi lahko naštevala. A tam smo bili sami starejši, 70 let in več štejejo, zato nekako nisem mogla zadržati naše skupne skrbi in želje. Se bo uresničila napoved našega župana Milana Gabrovca in njegovih sodelavcev, da bomo v Markovcih kmalu zgradili novi dom za starejše? In kje bo naposled njegovo mesto? Že ko smo prvič slišali o tej možnosti, smo si predstavljali tudi najbolj

verjetno in logično lokacijo. Tudi ko sem samo pomislila na morebitno bivanje v tem (za zdaj še idejnem) domu, sem vedno videla vse prednosti tega kraja: bližina nekdanjega doma, vasi, svojih družin, pa cerkve, občine s pošto in ambulanti, pa šole, vrtca in vse drugo in drago. Le tiho in obenem glasno lahko rečem: "Hvala vsem, ki razmišljate dobro, iskreno in celo sočutno!"

Karolina Pičerko

40 jih šteje naša hiša učenosti

OŠ Markovci 2019

Spoštovani,

ob praznovanju božiča, dneva samostojnosti in enotnosti ter novega leta Vas vabimo na prireditev, ki bo v četrtek, 19. 12. 2019, ob 17. uri v večnamenski dvorani v Markovcih.

Popeljali Vas bomo v praznično razpoloženje ter Vas spomnili, da je minilo že 40 let, odkar so prvi učenci začeli s poukom v naši sedanjih solski stavbi.

Lepo vabljeni!

Milan Gabrovec, prof. župan mag. Ivan Štrafela ravnatelj

Želimo vam,
da bi se vam uresničile vse želje, pričakovanja in sanje. Tudi tiste, ki ste jih postavili visoko nad oblake.

Srečno!

UREDNIŠKI ODBOR LISTA IZ MARKOVCEV

Prijetna beseda, iskren nasmeš in lepa dejanja polepšajo vsakdan drugim ljudem. Vsak trenutek je lahko nov začetek. Velika upanja ustvarjajo velike stvari, zato vstopite v leto 2020 polni sanj in upanj. Miren božič, v novem letu pa naj bodo dnevi srečni, zadovoljni in uspešni.

župan s sodelavci

PIREDITVENIK

torek, 17. december, ob 17. uri - prihod Božička, večnamenska dvorana OŠ Markovci (organizator: Občina Markovci)

četrtek, 19. december, ob 18. uri – šolska božično-novoletna prireditev in hkrati občinska prireditev ob državnem prazniku - dnevu samostojnosti in enotnosti, večnamenska dvorana OŠ Markovci (organizator: OŠ Markovci in Občina Markovci)

četrtek, 19. december – srečanje obrtnikov iz občine Markovci (organizator: Občina Markovci)

četrtek, 26. december, ob 10. uri – sveta maša za vse žive in pokojne konjenike ob godu sv. Štefana, zavetnika konjev. Po maši sledi blagoslov konjev pred cerkvijo (Konjeniško društvo Nova vas pri Markovcih)

četrtek, 26. december, ob 17. uri – 25. tradicionalni koncert KUD-a Markovski zvon, farna cerkev sv. Marka (organizator: KUD Markovski zvon)

žive jaslice v Stojncih pri Kvarovi kapeli (organizator: Vaški odbor Stojnci in PGD Stojnci)

četrtek, 23. januar, od 7. do 11. ure – krvodajalska akcija, oddelek

transfuzijske službe Bolnišnice dr. Jožeta Potrča Ptuj

sobota, 8. februar 2020, ob 16. uri – razstava slikarskih del, večnamenski center Sobotinci

petek, 21. februar 2020, ob 18. uri – občni zbor Avto-moto društva Markovci, jedilnica OŠ Markovci

četrtek, 19. marec 2020, od 7. do 11. ure – krvodajalska akcija, oddelek transfuzijske službe Bolnišnice dr. Jožeta Potrča Ptuj

sobota, 21. marec 2020, ob 18. uri – 10. obletnica srečanja direktoric gospodinjstev, dvorana gasilskega doma v Markovcih

Drage občanke in občani, ne vem, kako je z vami, meni pa se zdi, da smo pred nekaj dnevi vstopili v leto 2019 in smo že spet pred vstopom v novo leto, v leto 2020, s to razliko, da smo leto starejši in modrejši. Pa smo res? Vsi? V teh dneh, ko nas je večina v pričakovanju prazničnih trenutkov ter druženja z družino, s prijatelji, z znanci, s sosedi in sorodniki, razmišljam o preteklem letu in lahko rečem, da je bilo zelo uspešno. Ne morem pa mimo verjetno trenutno najbolj aktualne teme pogovorov doma ali v javnosti, okrog dogajanja o postopkih za izgradnjo doma upokojencev in oskrbovanih stanovanj, za katerega si je prizadevalo že 5 sestavov občinskih svetov in so vse postopke, ki so bili potrebni, vedno soglasno, brez glasu proti, tudi potrdili. Torej, 63 svetnikov, skupaj z nekdanjim županom in sedaj z mano na čelu smo naredili vse (tudi potencialnega inve-

stitorja smo našli), da bi dobili tako potreben dom (v Sloveniji je trenutno okrog 9000 takih, ki rabijo domsko oskrbo pod NUJNO, vseh proslilcev pa je še nekaj tisoč več). Najprej je bilo treba določiti lokacijo, nato spremeniti Občinski prostorski načrt (OPN), v katerem se je opredelilo, da je to zemljišče namenjeno gradnji doma upokojencev. To je trajalo več kot 10 let. Zemljišče se je s sklepom aktualnega občinskega sveta (OS) odkupilo, ko pa je bilo potrebno sprejeti še Občinski podrobni prostorski načrt (OPPN), ki natančneje določi, kako veliko tlorisno površino bo imel dom, pa se je 5 svetnikov in 1 svetnica odločilo, da bodo glasovali proti. S tem so razvrednotili vsa dosedanja prizadevanja njihovih predhodnic in predhodnikov, obeh županov ter vse stroke, ki je sodelovala pri pripravi postopkov. Trenutna lokacija je bila izbrana zaradi tega, ker je smiselno takšen objekt

umestiti v prostor tam, kjer je dostopnih čim več javnih in drugih institucij, ki jih uporabniki doma na takšen ali drugačen način potrebujejo. V bližini je cerkev, občina, trgovine, gostilne, šola, vrtec in na koncu koncev tudi pokopališče, ki je zadnja postaja v človeškem življenju. Z zavlačevanjem oz. nepotrjevanjem OPPN-ja smo izgubili že kako leto, saj so nekatera soglasja potekla in jih bo potrebno iskati znova, ker se le tako lahko vložijo dokumentacija na UE Ptuj za izdajo gradbenega dovoljenja. Potrebno je povedati, da bo v domu upokojencev in oskrbovanih stanovanj prostora za 150–160 oskrbovancev, ki bodo v veliki večini iz naše občine, da bo tukaj okrog 100 zaposlenih in da bo še veliko drugih, ki bodo dom oskrbovali s hrano in ostalimi potrebščinami. Povzroča se velika gospodarska škoda. Lahko pa govorimo tudi o socialni škodi, saj se človek lažje odloči za odhod v

tako institucijo, če je v domačem okolju, da lahko že skozi okno ali pa z balkona opazi vnukinjo, vnuka, ki odhajajo v ali iz vrtca in šole; vidi mimoidočega soseda, prijatelja, znanca, se z njim pogovori ... Lahko se celo odpravi do domače hiše, v cerkev, prižgat svojcu svečko na pokopališče, se odpravi na občino, v bife na kavico itd.

Drage občanke, spoštovani občani.

Prihajajo trije dobri možje. Naj vam čim večkrat stisnejo roko, vam namejijo prijazen nasmeh in topel pogled. Tudi sami sočloveku stisnimo roko, mu namenimo topel pogled, prijazen nasmeh in mu pomagajmo, saj nas dobrota do bližnjega dela srečne in zadovoljne.

Vesel božič in srečno novo leto vam želim.

*Milan Gabrovec, prof.
vaš župan*

KORISTNE INFORMACIJE ZA OBČANE IZ SEJ OBČINSKEGA SVETA

Sprejemanje Odloka o OPPN za območje Centra medgeneracijskega druženja oz. gradnjo doma upokojencev

Po tem, ko so svetniki na junijski seji odločili, da se v Markovcih odkupi parcela za gradnjo doma za starejše občane, so na naslednjo septembrsko sejo dobili v sprejem dopolnjen osnutek Odloka o OPPN za območje Centra medgeneracijskega druženja. Neodvisna pripravljalka odloka o OPPN jim je strokovno predstavila vse, kar je povezano v zvezi z lokacijo in gradnjo doma. S sprejetjem navedenega odloka bi svetniki sklenili – določili le, da se na sveže kupljeni parceli sme graditi le dom za starejše občane. 6 svetnikov je glasovalo proti potrditvi odloka z utemeljitvijo, da lokacija za dom upokojencev oz. starejših občanov ni primerna. Po navedeni seji je župan sklical neformalni sestanek vseh svetnikov, kjer so dobili ponovno podrobno obrazložitev še s strani pripravjalca idej-

ne zasnove doma upokojencev, a tudi to ni zadoščalo, da bi osnutek Odloka o OPPN (Občinski podrobni prostorski načrt) za območje Centra medgeneracijskega druženja na naslednji novembrski seji potrdili. Rezultat glasovanja je bil ponovno 5 za in 6 proti.

Sprejemanje Odloka o OPN (občinski prostorski načrt) za širitev Obrtne cone Novi Jork

Svetniki so soglasno sprejeli Odlok o OPN (občinski prostorski načrt) za širitev Obrtne cone Novi Jork, na podlagi katerega je občina takoj pričela z odkupi zemljišč za potrebe širitve obrtne cone.

Sprejemanje rebalansa proračuna za leto 2019 in proračunov za leti 2020 in 2021

Na septembrski seji je bil sprejet rebalans letošnjega proračuna, s katerim so bila zagotovljena dodatna sredstva, predvsem za dograditev obstoječega

kanalizacijskega sistema, odvodnjavanja meteornih voda ter za nakup poslovnega prostora v občinski stavbi. Na isti seji so svetniki razpravljali tudi o vsebini pripravljenih proračunov za leti 2020 in 2021. Na občini smo po priporočilu Ministrstva za finance pripravili dvoletni proračun, saj je predvsem investicijsko načrtovanje in zagotavljanje sredstev tako mnogo lažje in preglednejše, pot do morebitnih naknadnih potrebnih sprememb pa enostavnejša. Zato je za razvoj in vizijo občine sprejem dvoletnega proračuna temeljnega pomena, po zaključnem računu posameznega leta pa se proračun nedvomno spreminja z rebalansom. Oba proračuna sta bila v javni razpravi do 22. oktobra 2019. Zainteresirani občani so imeli določene predloge, predvsem pa vprašanja iz posameznih proračunskih postavk, na katere so sproti dobili odgovore. Oba proračuna bosta za sprejem na občinskem svetu uvrščena na dnevni red decembrske seje.

Odlok o pokopališkem redu

V prvi fazi so svetniki septembra t.l. potrdili predlog Odloka o pokopališkem redu, na podlagi katerega se bodo pogrebne dejavnosti lahko vršile v za ta namen posodobljeni mrliški vežici. Pričakovati je, da bo na decembrski seji odlok dokončno sprejet.

Znižan komunalni prispevek za mlade in mlade družine

Kot je bilo napovedano že v prejšnjem izvodu našega časopisa, je na septembrski seji OS bil dokončno sprejet Odlok o subvencioniranju komunalnega prispevka za mlade in mlade družine, kar pomeni, da bodo mladi in mlade družine lahko ob vlogi za izračun komunalnega prispevka podali vlogo za znižanje plačila komunalnega prispevka za 40 % (mladi) oz. 50 % (mlade družine).

MBK, Občinska uprava

AKTUALNI INVESTICIJSKI PROJEKTI V NAŠI OBČINI

Gradnja kolesarske steze ob regionalni cesti R1-228 v odseku Markovci–Zabovci–Spuhlja po terminskem planu

V septembrski številki Lista iz Markovcev smo vas obveščali o nameravani gradnji kolesarske steze ob regionalni cesti R1-228 v odseku Markovci–Zabovci–Spuhlja. Sedaj je gradnja omenjene steze v polnem teku. Izvajalec del je v celoti obnovil primarni cevovod vodovodnega omrežja, ki poteka v omenjeni trasi in vgradil nosilni sloj kolesarske steze. Trenutno potekajo gradbena dela na izgradnji večjega vodomernega jaška in izgradnja dovoznih poti na kmetijska zemljišča. Asfaltna prevleka na kolesarski stezi se bo izvedla še letos, v kolikor bodo

to dopuščale vremenske razmere. Realno je pričakovati, da bo kolesarska steza zaključena v pogodbenem roku, to je v zgodnjih spomladanskih dneh 2020.

Pričetek parkovne zasaditve območja ob pokopališču Markovci

Izvajalec del VRTNARSTVO IN HORTIKULTURA, Franc Horvat s.p. Bukovci 4a, Markovci je te dni pričel s parkovno ureditvijo promenadne poti ob pokopališču v Markovcih in z zasaditvijo dreves. Gre za cca. 40 a zemljišča, ki je po planskih aktih predvideno za širitev pokopališča. Celoten kompleks tega območja je bil pred kratkim odkupljen tudi za potrebe izgradnje

doma starejših občanov. V prihodnje bo v delu parka umeščen tudi prostor za raztros pepela (žare), za kar so že izdelane idejne zasnove (prikazano na spodnji sliki).

Obvestilo rekreativcem

Znotraj Športnega parka Zabovci je nameščena nova fitnes naprava na prostem. Čas za rekreiranje na prostem res ni najbolj primeren, kljub temu pa je prav, da morebitne rekreativce obvestimo in jih povabimo tudi na tovrstno rekreacijo.

BZ OU Občine Markovci

Foto: OU
Fitnes na prostem znotraj ŠP Zabovci

Foto: OU
Prikaz parkovne ureditve s prikazom umestitve prostora za raztros pepela

Foto: OU
Prikaz parkovne ureditve ob vežici pokopališča v Markovcih

MAJHNE BREZPLAČNE KNJIŽNICE TUDI V OBČINI MARKOVCI

Prva Little Free Library je nastala leta 2009, ko je Todd Bol na postaji v mestu Hudson (Wisconsin) namestil leseno posodo, ki je bila podobna enosobni šoli, in jo napolnil s knjigami. To je naredil kot poklon mami, ki je bila učiteljica in ljubiteljica knjig. Idejo so delili z drugimi in mala brezplačna knjižnica je kmalu postala svetovna senzacija. Little Free Library je bila 16. maja 2012 registrirana kot neprofitna organizacija. Cilj je bil uvesti 2.000 majhnih knjižnic. Novembra 2016 jih je bilo po svetu registriranih že 5.000, danes pa jih je več kot 80.000 v 70. državah sveta.

Delo organizacije je preraslo v svetovno gibanje. Skozi majhne brezplačne knjižnice se vsako leto izmenja milijone knjig z namenom povečati dostop do knjig, za bralce vseh starosti in statusov. Little Free Library, neprofitna organizacija, ki navdihuje z ljubeznijo do branja, gradi skupnost in spodbuja kreativnost, pospešuje knjižne izmenjave sosedskih knjig, deluje pa tudi kot knjižna izmenjava po vsem svetu.

Članice Soroptimist kluba Ptuj so v sodelovanju z Občino Markovci in Knjižnico Ivana Potrča Ptuj postavile hišice in jih registrirale v organizaciji Little Free Library z namenom: spodbujati ljubezen do branja in širiti pisno kulturo, dostopati do knjig, socialnega mreženja, spodbujati socialni čut otrok (otrok podari knjigo), spodbujati kreativnost, zagotavljati dostopnost knjig 24 ur vsak dan v letu.

POSEBNOST PROJEKTA

- znani liki, ki so jih ustvarili naši ilustratorji in jih bomo predstavili na svetovnem zemljevidu
- ob ilustraciji se spomnimo knjig in likov iz mladosti
- like prenašamo na mlajše generacije
- liki, ki so jih ustvarili ilustratorji, so večni
- vsako hišico čuva znan junak iz knjige

Mala knjižnica v središču vasi v Bukovcih. Foto: OM

- liki vabijo mimoidoče: "Pridi, ustavi se in pogledaj ..."

Eden od najuspešnejših načinov za izboljšanje bralne kulture otrok je povečati njihov dostop do knjig, zlasti doma. Po podatkih Ministrstva za izobraževanje v ZDA do 61 % družin z nizkimi dohodki nima

Pred občinsko stavbo v Markovcih stoji mala knjižnica Zvezdica Zaspanka. Foto: OM

knjig za svoje otroke doma. Tudi v Sloveniji zagotovo velja: knjig ni nikoli dovolj. Mala brezplačna knjižnica je sosedska izmenjava knjig, kjer lahko vsakdo, ki gre skozi knjigo, bere ali zapusti knjigo za nekoga drugega, ki jo najde. Knjižnica je po meri občanov, namenjena vsem. Knjige si lahko izposodite vsak dan v letu, brez registracije, delovnega časa, podnevi in ponoči. Knjižnico bomo čuvali skupaj z bralci z namenom širiti ljubezen do branja in gojiti bralno kulturo ter graditi občutek solidarnosti med ljudmi in generacijami.

Obiščite malo hišico za knjige, izposodite si knjigo, hkrati pa tudi prinesite knjige, ki jih ne potrebujete in tako omogočite branje drugim.

Vzemi knjigo, prinesi knjigo!

TMJ

1. Markovci: **ZVEZDICA ZASPANKA**, Frane Milčinski – Ježek, ilustriral Gorazd Vahen Charter #71591; lokacija: Markovci pred občinsko stavbo
Skrbnik: Milovan Milunič, knjižničar v Osnovni šoli Markovci, Vičava 66, Ptuj

2. Bukovci: **JURI MURI V AFRIKI**, spesnil Tone Pavček, ilustrirala Marjanca Jemec – Božič Charter # 71587; lokacija: v centru vasi Bukovci
Skrbnica: Amanda Petek, Bukovci 108 A

3. Stojnci: **1001 PRAVLJICA**, napisala in ilustrirala: Lila Prap (Lilijana Praprotnik Zupančič) Charter # 71590; lokacija: center vasi Stojnci – ob mlekarini
Skrbnica: Marinka Bezjak Kolenko, Stojnci 139 a

4. Novi Jork: **HVALEŽNI MEDVED**, Slovenska ljudska, Ilustrirala Jelka Godec Schmidt Charter # 71585; lokacija: zaselek Novi Jork ob avtobusni postaji
Skrbnik: Milovan Milunič, knjižničar v Osnovni šoli Markovci, Vičava 66, Ptuj

Foto: ADR

“Vsem pokojnim v spomin”

Ob dnevu spomina na mrtve je na pokopališču v Markovcih bila komemo-

rativna slovesnost. Z umirjenimi melodijami so jih pospremili člani Pihalne godbe Markovci, sledil je nagovor župana Milana Gabrovca. V nadaljevanju je župan v spremstvu podžupanov in praporščakov položil venec pred spo-

menik padlim ter pred križ v osrčju pokopališča. Prav tako so se borcem in žrtvam NOB poklonili predsednik Zveze borcev in udeležencev narodnoosvobodilnega boja Slovenije, Občinske organizacije Markovci, v družbi dveh

članov in praporščakov. Ob lepem vremenu se je slovesnosti udeležilo kar nekaj naših občanov in mimoidočih obiskovalcev pokopališča.

ADR

Srečanje starejših občank in občanov v Bukovcih

Ljudje si želimo pozornosti. Še posebej se to izraža v tretjem obdobju življenja, ko se ljudje staramo. Občina Markovci vsako leto pred božično-novoletnimi prazniki organizira srečanje starejših občanov in občank, starih 70 in več let. Zelo lepo je, da se mlajša generacija spomni vseh starejših in jim popestri njihov vsakdan.

Letošnje srečanje je bilo še posebej veselo, saj je po okusni in dobri večerji za dobro voljo poskrbel ljudski godec g. Viktor Munda, ki je igral na marsikateri poroki tudi v naših krajih. V začetku srečanja so nastopili otroci Osnovne šole Markovci z zelo čutnim in bogatim kulturnim programom.

Z lepimi in dobrimi željami sta vse skupaj nagovorila predsednik Društva upokojencev občine Markovci g. Tone Majerič in župan g. Milan Gabrovec, ki

je na kratko opisal dosedanje delo občinske uprave ter smernice dela Občine Markovci za obdobje dveh let. Dotaknil se je tudi gradnje doma upokojencev v naši občini. Vsi občani si želimo, da bi se dom zgradil in da bi lahko tam domovali tudi tisti z manj finančnih sredstev. Ob županovem nagovoru smo lahko slišali, da se bo zavzemal, da bomo imeli vsi možnost bivanja v domu za ostarele.

Ivan Golob

Mlado vino na martinovo

Ni še dolgo nazaj, ko so se postavljali klopotci. Ko so se oglasili ob jesenskih večerih, je njihova pesem prežela dušo vinogradnika, ki je budno spremljal dogajanje v svojem vinogradu in nestrpnost pričakoval letino; tedaj še nekoliko v strahu, ali mu bo narava omogočila dobro trgatve.

Pesem klopotcev je utihnila in vinogradniki so si oddahnili. Pospravili so svoj pridelek in v zidanici poslušali vrenje mošta v sodih. Na martinovo bodo postregli le z mladimi vini, po katerih lahko samo zaslutimo, kakšen bo letošnji letnik.

Mlado vino nas vabi k užitku in ne zahteva razmišljanja. Vzbuja prijetne

občutke in je primerno za manj zahtevne priložnosti. Priložnost ob mlademu vinu ter okusu mladosti, ki se skriva v njem, se je ponudila tudi v soboto, 9. novembra 2019, ko se je v večnamenski dvorani v Bukovcih zbrala množica ljudi ob že tradicionalni prireditvi v čast svetega Martina. Večer je bil v celoti posvečen mlademu vinu ter zgodbam, ki jih povezujejo druženje, zabava, smeh, dobri prijatelji, v zrak dvignjeni kozarci in nasmehi ljudi. V uvodu je veličastno zadonela glasba Pihalne godbe Markovci, v prijeten večer pa so vse zbrane popeljali prijetni glasovi ženske pevske skupine Florina. Tudi letos je bil izbran kletar. Dosedanja kletarka Kristina je ključ in obveznosti preložila na ramena novega kletarja Franca Bezjaka, ki so ga v svoje vrste prijazno sprejeli vsi dosednji kletarji, predsednik KD Bukovci pa je vsem skupaj namenil nekaj besed

zahvale in tudi vzpodbud.

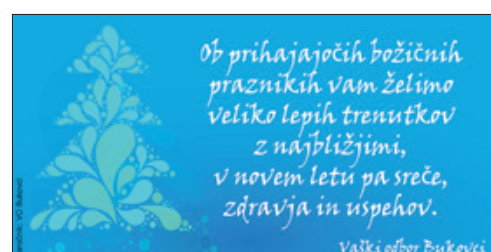
Za Martinovanje se vsekakor spodobi, da se opravi krst mošta. Samo tako se lahko mošt spremeni v mlado vino. V vino, v katerem se skriva večna mladost, v vino, ki rojeva pesmi, ogreva dušo, prebuja ljubezen in neti nemir v srcu. Krst mošta je na šaljiv način izvedla skupina Macleki iz Ormoža. Priredilca letošnjega Martinovanja sta bila Občina Markovci in Kulturno društvo Bukovci. Vse zbrane je nagovoril tudi župan Občine Markovci, ki je v besedah izrazil željo in pričakovanje, da bo naslednja prireditev privabila še več ljudi, ki se bodo želeli poveseleti ob dobri kapljici, ki je bila tudi iz občinske haloške kleti. Ker k vinu spada tudi prava »martinova pojedina«, je bilo poskrbljeno za slastno večerjo, žene iz Bukovcev pa so pripravile še »posebno pecivo«, po katerem so z veseljem posegli vsi prisotni. Ob prireditvi, kot je Martinovo, se z dobro voljo in ob prijetnem druženju zagotovo pozabi na težave in skrbi, o

katerih govori tudi slovenska narodna pesem:

“Če svet sovraži me,
vse hudo gre čez me,
če tud' ne ljubi več nobeno me srce,
pa sam pri miz' sedim in
z glažkom govorim
in s sladkim vincem si srce hladim.
Če žeja me suši in žalost me duši,
če revščina stiska me in vroče je srce,
v hladni senčici, pri polni flašici
pozabim revščino in težave vse.”

Mira Horvat

“Ponosen sem na to, kar so ustvarili moji predniki”

Ob jubileju Mlina Korošec iz Zabovcev

Štiri generacije družine Korošec.

Povabljeni gostje v lično pripravljem prireditvenem prostoru

Predsednik RS Borut Pahor ob prihodu v Zabovcih.

Ob septembrskem žlahtnem jubileju zelo uspešnega podjetja v naši občini, Mlina Korošec iz Zabovcev, smo se odločili zgodbo o uspehu razširiti in podjetje predstaviti nekoliko podrobneje. K pogovoru smo povabili naslednika podjetja, Nika Korošca.

Mlinarstvo – od kod, zakaj? Bližina reke Drave in družinska tradicija, pa vendarle, kako se je pravzaprav vse skupaj pričelo?

Niko Korošec: “Sam sicer težje govorim o daljni preteklosti, lahko pa navedem dejstva, za katere imam podatke in so mi poznana iz pripovedovanja starega ata (Vlada Korošca). Sicer naj bi zgodovina mlina bila dolga 200 let, a prvi zapisi o delovanju Koroščevega mlina segajo v leto 1919, ko je bila v Ptujem listu objavljena zgodba, da je po deževju odtrgalo Tementov (Mlinarjev) mlin. Omenjeno je namreč, da je poleg Tementovega mlina v Zabovcih deloval tudi Koroščev mlin. Imamo tudi obrtno dovoljenje mojega pradedca Jožefa (Josipa) iz leta 1929. Na mestu, kjer mlin stoji danes, je najstarejši del stavbe, ki je bil zgrajen leta 1939. Tistega leta smo v Zabovcih dobili elektriko in praded je začel graditi mlin. Ta med vojno ni obratoval, po vojni (1948) pa je bil nacionaliziran. Leta 1960 ga je dedek odkupil nazaj od takratnih oblasti. Ko je bil v njegovi lasti, je mlin začel dobivati obliko, ki je omogočala napredek in ki nas je pripeljala do točke, kjer smo danes. Dedek je po svoji zmožnosti vedno vlagal v razvoj mlina in ga vedno znova in znova posodabljal ter tako širil dejavnost. Kasneje mu je začel pomagati sin Daniel (moj oče), ki je postopoma prevzemal vodenje podjetja in je tudi direktor podjetja. Podobno kot je oče pomagal staremu atu, sem tudi jaz kot otrok opravljal dela, ki so bila primerna zame in tako z leti prevzemal vedno več nalog in odgovornosti. Trudim se, da bom uspešno nadaljeval pot našega podjetja.”

Kako je z mlinarstvom v svetu danes? Kako je ta obrt zastopana v svetu in kako pri nas, v Sloveniji?

Niko Korošec: “Tako kot so pri nas bili nekoč poznani mlini na vodni pogon, so jih poznali tudi drugod po svetu, zraven teh pa tudi mline na veter. Odvisno je bilo od pogojev, ki so jih lahko izkoristili. Dandanes si je mlinar-

stvo po svetu precej podobno, saj je sodobna tehnologija dosegla več ali manj že vse bolj ali manj razvite države. Večja razlika se pojavlja pri žitaricah oziroma mokah, ki jo meljejo. Pri nas v Evropi je najbolj zastopana pšenična moka, na Kitajskem je poznana riževa moka. Morda težko rečemo, da je to še vedno obrt, saj mlini v večjih tujih državah predstavljajo precej velike obrate, seveda pa se kljub temu še najdejo manjši mlini. Lahko pa omenim, da so mlini v večjih državah z večjim trgovcem precej večji kot pri nas, saj ima lahko na primer en mlin takšno kapaciteto kot celotna Slovenija. V Sloveniji je še vedno okrog 60 mlinov, vendar je večina izmed teh manjših.”

V lokalnem območju je vaše podjetje eno večjih. S kom vse sodelujete, kje vse je moč kupiti moko iz Zabovcev?

Niko Korošec: “Na eni strani sodelujemo s kmeti s precej širokega območja, ki so naši dobavitelji, na drugi strani pa sodelujemo s kupci iz cele Slovenije. To so manjše, večje pekarnice, gostilne, turistične kmetije, kmetijske zadruge ... Našo moko je moč kupiti v naši prodajalni ob mlinu, v prodajalnah ene izmed manjših trgovskih verig in po precej kmetijskih zadrugah po SV Sloveniji.”

Opišite nam delo vašega vsakdana v mlinu. Koliko delavcev zaposlujete, kakšne so njihove naloge, kakšno tehnološko opremo premorete?

Niko Korošec: “Moj vsakdan v mlinu se ponavadi začne malo pred sedmo uro. Opravljam najrazličnejša dela, vsekakor pa je treba poskrbeti, da vsi delovni procesi ves čas potekajo nemoteno. Trenutno nas je zaposlenih 11 delavcev. Zaposleni imajo različne naloge – prodaja v trgovini, dostava moke, pakiranje, vzdrževanje. Večina tehnološke opreme je precej sodobna (valjni stoli, čistilci zrnja, pakirne linije, robot za zlaganje vreč, laboratorijska oprema), ves čas pa se trudimo, da jo posodabljam. Proizvodni proces je v glavnem avtomatiziran in voden računalniško.”

Kaj je potrebno za uspešno vodenje takšne obrti? Konkurentov verjetno ne zmanjka, želja postaviti se ob bok velikim mlinom pa

je vseskozi prisotna. Kakšne so pasti, ki vas najbolj pestijo?

Niko Korošec: “Vseskozi moraš slediti trgu in ne zaostati za konkurenti, saj jih je nato težko dohiteti. Konkurentov je precej. Pojavljajo se predvsem na Hrvaškem in v Srbiji, kjer je cenejša surovina in ti pritiskajo z nizkimi cenami. Vsekakor se včasih poskušamo primerjati z velikimi mlini, vendar si je neka-ko treba poiskati svoje mesto na trgu, kjer lahko po svojih zmožnostih najbolj uspeš.”

Za vami je praznovanje častitljive obletnice obrti, ki je bila izvedena na zavidljivi ravni, saj vas je ob tej priložnosti med drugim nagovoril in vam čestital predsednik RS Borut Pahor. Kakšni so vaši občutki ob praznovanju (še vedno) okrog obletnice?

Niko Korošec: “Res je. Morda mi na začetku, ko smo prišli na plano z idejo o praznovanju 80-letnice, to ni toliko pomenilo oziroma niti nisem o njej razmišljal na ta način. Skozi celotne priprave nanjo in skozi pisanje knjige 'Mlinarjeva pot', ki smo jo izdali ob tej priložnosti, pa sem začel razmišljati in se zavdati, da sem lahko več kot ponosen na to, kar so ustvarili moji predniki in da imam prav jaz priložnost, da to tradicijo nadaljujem.”

V omenjeni izdani knjigi z naslovom Mlinarjeva pot je orisana pot Mlina Korošec od začetkov do danes. Komu je namenjena, ali se jo da kupiti?

Niko Korošec: “S knjigo smo želeli obeležiti obletnico in strniti podatke, ki smo jih uspeli pridobiti. Knjige se sicer ne da kupiti, je pa na voljo v nekaterih knjižnicah (OŠ Markovci, Knjižnica Ivana Potrča Ptuj, NUK).”

Izjemno redko se zgodi, da smo priča trem generacijam (verjamemo, da bo tudi četrta nadaljevala družinsko poslanstvo), predvsem pa, da je med vami dedek, Vlado Korošec, dobitnik priznanja Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije za najstarejšega obrtnika leta 2017, ki lahko vse podrobnosti iz zgodovine delovanja mlina pove iz prve roke. Česa oz. kakšnih del v mlinu se še loti »oča« Vlado danes?

Niko Korošec: “Ponosni smo lahko

Za kulturno popestritev obletnice so poskrbele pevke KUD-a Markovski zvon skupaj s Pifarskimi muzikanti.

nanj, saj je pri 87 letih v odlični kondiciji. V mlin pride praktično vsak dan, pa četudi samo za par minut. Najbolj je zadovoljen, če lahko postreže stranko, ki v mlin pripelje pšenico, večkrat pa v roke vzame "podviš" (omelo). Še vedno pozna celoten proces dela, zato je marsikdo presenečen, ko vidi, kako sledi najsodobnejšim tehnologijam.”

Kakšna je vizija podjetja? Ob obletnici ste popolnoma prenovili tudi tehnologijo, saj je proizvodnja v glavnem avtomatična, prav tako ste v zadnjih letih tudi razširili »območje« mlina. Kam stremi podjetje Mlin Korošec v 21. stoletju?

Niko Korošec: “Ves čas stremimo za posodobitvami in razvojem. Trudimo se, da moderniziramo tehnologijo ter s tem izboljšujemo naše izdelke in po drugi strani lajšamo delo našim zaposlenim. V prihodnje se bom prav gotovo trudil, da bo podjetje Mlin Korošec trdno zasidrano v slovenskem mlinarskem prostoru.”

Najlepša hvala za odgovore in uspešno delo!

ADR

Iz roda v rod že več kot 200 let.

Vsem cenjenim strankam se zahvaljujemo za izkazano zaupanje v preteklem letu.

Želimo vam obilo veselja ob prihajajočih praznikih ter srečno 2020.

MLIN KOROŠEC D.O.O.

Zgodbe z naših podstrešij

V šolski kroniki najdemo zapis:

Septembra 1946 je bila na šoli ustanovljena obrtno nadaljevalna šola za obrtniške vaje tujkajšnje- ga šolskega okoliša s polnim nazivom: Strokovno nadaljevalna šola Sv. Marko niže Ptuja. Vpisalo se je 22 vajencev iz različnih strok: kovač, mehanik, ključavničar, mizar, sedlar, krojač, čevljar in mlinar. Slednji je prijazno odstopil svoje spričevalo iz obrtniške šole. Na žalost je delovala samo krajši poveljni čas. Pa vendarle.

Spričevalo strokovno nadaljevalne šole

Šturmovci

Šturmovci v XIX. stoletju (vir: <https://mapire.eu>)

Šturmovci v XVIII. stoletju (vir: <https://mapire.eu>)

Precejšen del ozemlja Občine Markovci leži na drugi strani reke Drave (Šturmovci). Nekako na prvi pogled je dokaj nelogično, da meje med občinama Videm pri Ptuj in Markovci ne predstavlja reka Drava. Podrobneje bomo poskušali

pojasniti, zakaj je temu tako. Reke so spreminjale svoj tok, pogoste poplave so odnesle cela nabrežja. Zemlja z ene strani je naredila naplavni nanos na drugi strani reke in vzela kmetom njive na levi strani, na desni pa so nastale nove.

Tak tipičen primer so Šturmovci. Zgodovinar Franjo Baš (Časopis za zgodovino in naravoslovje, 1933) navaja: Za spoznavanje zgodnjerednjeveškega gibanja Drave je važno zgodovinsko dejstvo, da je bil Šturmovci do leta 1783 sestavni del salzburške nadškofije in ne oglejske, kljub temu da je ležal na desnem bregu reke Drave in da bi moral kot tak pripadati oglejski nadškofiji. Iz tega sledi, da je ozemlje Šturmovca ležalo leta 810, ko je Karl Veliki določil Dravo kot mejo med salzburško nadškofijo in oglejskim patriarhatom, še na levem bregu reke Drave in da je morala Drava pod Ptujem svojo strugo izpremeniti po Karlu Velikem.

Odgovor najdemo v opisu Mateja Slekovca v cerkveni kroniki:

V starodavnih časih je deroča Drava svoje korito, še vse bolj in pogosteje kakor dandanes, spreminjala in mnogo rodovitnih njiv, travnikov in vrtov podkopala. Zlasti se je leta 1477 pri Zabovcih z vso silo obrnila na levo ter pretela podkopati in uničiti celo spodnje Ptujsko polje. Nekdanjo dravino obrežje še dandanes opazuješ od Zabovca do Markovec, a tam zapaziš tudi velikanski ovinek, katerega so valovi napravili pred ondi stoječo stavbo, pustivši okolico gradu nepoškodovano. Enako dravino nabrežino je reka naredila tudi na desni strani reke. Vse od sv. Roka pa do Vidma. Dne 8. sept. 1789, na praznik rojstva Device Marije, se je obhajala prva božja služba v cerkvi sv. Marka, s katero je nova župnija začela svoje delovanje. Del župnije je tudi Šturmovci z 29 hišami in 123 dušami. Zapis je nastal pred priključitvijo naselja Šturmovci k župniji sv. Vida. Ko je bil pri župniji sv. Vid župnik Franc Knechtel, so v njegovem času Šturmovčani leta 4. julija 1819 z dovoljenjem župnije sv. Marka bili vključeni v

župnijo sv. Vida. Župnik Franc Knechtel je pri tej priložnosti obljubil, da bodo vsakemu župniku pri sv. Marku plačevali leto za letom 1 gld in 30 kr kot odškodnino za prikrajšano štolnino.

V zapisih zgodovinarja Simona Povodna (Antiquitäten Poetoviens, 1832) je mogoče najti zanimiv zapis o Šturmovcih. Povoden ga opiše kot čisto poseben otok, ki leži v dvojnem rokavu reke Drave med župnijo sv. Vid in sv. Marko. Na njem je le 17 hiš. Davke plačujejo Dornavi, duševno pastirsko službo opravlja župnija sv. Marka. Preteklo je že več kot 150 let, odkar so se tod naselile slovenske družine (torej okrog leta 1650). Že takrat so veljali za najbolj moralne in podvržene tradiciji, še bolj kot sedaj, ko njihov rod živi povsem sam in odmaknjeno od drugih. Otočani nimajo stikov s soslednjimi vasi, saj so kar sami sebi zadostni. Gojijo proso in ječmen, zadnje čase tudi koruzo. So učinkoviti gospodarji in si ustvarijo lastno družino običajno z ženskami, ki so zrastle iz njihove sredine. Nedvoumno je, da so Šturmovce naselili ljudje, ki so živeli na levem bregu reke Drave. Pravda za Šturmovce ima že dolgo brado. Leta 1574 je bila poravnava med grofom Boltežarjem Stubenbergom, gospodarjem Vurberka in grofom Breunerjem, lastnikom posesti Markovci. Dolgoletni spor se je vnel zaradi pašnih, sečnih in lovnih pravic v Šturmovcih. Listino je izdala komisija, ki ji je predsedoval grof Jurij Žiga Herberstein. Šturmovci pripadajo sedaj in za vse večne čase Breunerju kot njegova lastnina. Upoštevana je bila meja, kot jo je določil Karel Veliki. In tako je ostalo tudi danes. Šturmovci pripadajo Občini Markovci.

DM

EKOLOŠKA KMETIJA PIVKO

Stojnci 22

SOKOVI, ČAJI, DŽEMI, SUŠENE JAGODE, LIKERJI

M +386 (0)31 260 323
M +386 (0)31 375 669
E marija.pivko@gmail.com
www.facebook.com/aronija.eko/

Komorni zbor Glasis zlati z odliko

Odmevni koncert Musica Noster Amor v Dominikanskem samostanu na Ptujju

Veselje ob nazivu zlato priznanje z odliko z regijskega tekmovanja

Rekviem dobesedno pomeni mašo zadušnico, sicer pa tudi glasbeno kompozicijo, ki lahko služi pri mašnih obredih, pa tudi kot samostojna ciklična koncertna skladba.

Člani Komornega zbora Glasis, ki ga vodi Ernest Kokot, smo ob koncu pevske sezone v juniju že vedeli, da nas čaka pestra jesen s številnimi vajami in nastopi. Sprva smo s petjem popestrili dve poroki, najprej civilno v Markovcih, nato cerkveno na Vurberku.

Po nadvse dobro obiskanem, lepo sprejetem in odmevnem koncertu, glasbeno-scenskem projektu Musica Noster Amor (Glasba, naša ljubezen), ki smo ga kot krovni projekt pripravili v prejšnji sezoni, je bila s strani publike izražena želja, da koncert ponovimo.

Tudi ponovitev koncerta v oktobru smo pripravili v koncertni dvorani Dominikanskega samostana na Ptujju in jo ponovno napolnili do zadnjega kotička. To je za člane zbora največje zadovoljstvo in potrditev, da delamo v pravi smeri in da smo osvojili srca številne publike. Konec prejšnje sezone smo prejeli povabilo znanega Ptujčana, jazzista, akademskega glasbenika, tolkalca, skladatelja in glasbenega producenta Žana Tetičkoviča, da skupaj postavimo na oder njegovo stvaritev, suito za mešani zbor in jazz kvartet v enajstih delih – »Requiem«, ki na edinstven način združuje jazz improvizacijo, izvirne gregorijanske korale iz 11. stoletja in estetske zakonitosti modalne glasbe iz časov Palestrine.

Requiem se z izvirno vsebino navezuje na duhovno moč in veličino rekvijemske maše.

Ob pevcih in avtorju so nastopili še Gianni Gagliardi na tenor saksofonu, Antonio Mazzei na klavirju ter Robert Jukič na kontrabasu. 49 strani dokaj zah-

tevnega notnega gradiva smo člani zbora dobili v drugi polovici septembra. Imeli smo ene skupne vaje dan pred prvim nastopom, naša štiridnevna turneja pa se je začela v četrtek, 14. novembra, ko smo premierno nastopili v Domu kulture Izola.

Sledil je nastop pred domačo publiko v Dominikanskem samostanu na Ptujju, nato smo v soboto nastopili v Šmihelu nad Pliberkom v župnijski cerkvi sv. Mihaela, našo skupni mini turnejo pa zaključili v nedeljo, 17. novembra, z nastopom v Kinu Šiška v Ljubljani. Vsi nastopi so bili lepo obiskani, publika in nastopajoči pa zadovoljni.

Z jazz kvartetom Oktōēchoes (Žan, Gianni, Antonio in Robert) smo se družili pet dni zapored in sprva popolni tujci kmalu postali pravi prijatelji. Če nisi del tega, se občutki težko opišejo. Obljubili smo si, da bomo gotovo še sodelovali.

Tempo dela se je le stopnjevalo in naslednji konec tedna smo se predstavili na Regijskem tekmovanju odraslih pevskih zasedb, ki ga vsaki dve leti organizira Javni sklad za kulturne dejavnosti RS. Potekalo je v Unionski dvorani v Mariboru.

Predstavili smo se s štirimi skladbami iz različnih obdobij glasbene zgodovine. Ponovno smo dokazali, da se naša ljubezen in predanost zborovski pesmi, timski duh in trdo delo obrestujejo, saj smo postali najboljši zbor letošnjega regijskega tekmovanja. Ob tem smo prejeli še zlato priznanje z odliko za 93,6 doseženih točk, posebno priznanje za najboljšo izvedbo

skladbe iz obdobja romantike Josefa Rheinbergerja Abendlied in posebno priznanje za skladbo iz petih slovenskih ljudskih v priredbi Damjana Močnika Zarja, postali pa smo tudi najboljša mešana zasedba tekmovanja.

Poleg omenjenih dveh skadb smo izvedli Gallusovo Musica Noster Amor in Makorjev O Magnum Mysterium.

Po treh mesecih smo člani zbora bogatejši za nova priznanja, za nekaj novih odrov in za neprecenljiva nova prijateljstva. Ob vsem tem se napor nešteti vaj in odhodov od doma pozabi. Veliko načrtov in že potrjenih projektov imamo tudi za v prihodnje. 26. decembra bomo nastopili na tradicionalnem božičnem koncertu, ki ga organizira krovno društvo KUD Markovski zvon, spomladi 2020 se bomo predstavili na območni reviji Večerna pesem na Ptujju in na državnem zborovskem tekmovanju Naša pesem v Mariboru. Konec aprila potujemo na mednarodno Fleischmannovo tekmovanje na Irsko ...

Pred prihajajočimi božično-novoletnimi prazniki vam člani Komornega zbora Glasis želimo, da se v vaših očeh bleščijo kar se da uglašeni in prijazni akordi. Naj bodo prazniki prijetni v družbi vam najdražjih ljudi. Iz srca vam želimo vse dobro in lepo v letu 2020!

Martina Horvat

3. samostojni koncert Ženske pevske skupine Florina

»Ne pozabimo nase, imejmo se radi, hitimo počasi in ljubimo življenje!« Foto: PM

Ženska pevska skupina Florina, ki deluje kot sekcija Kulturnega društva Bukovci, je v nedeljo, 24. novembra 2019, v mali telovadnici OŠ Markovci izvedla svoj 3. samostojni koncert. Konec leta 2017 je mesto našega zborovodja prevzel Gregor Zmazek, ki je zaslužen tudi za večino priredb, s katerimi smo se na koncertu predstavi-

le. Naslov Najlepše pesmi pove, da je bil naš namen pričarati nostalgčno vzdušje. Z izborom pesmi in povezovalno zgodbo smo želeli navzoče popeljati v leta prvih ljubezni in v njih vzbuditi občutke, ki v življenju največ pomenijo. Pri tkanju celotne zgodbe sta nam pomagala Otilija Markovič in Luka Stolec, ki sta odlično odigrala vlo-

Sodelujoči na koncertu: OCPZ Zvonček, Ansambel Petka in gostiteljice, florine. Foto: Lara Roškar

gi babice in vnuka. Veseli smo, da so se našemu vabilu odzvali pevke in pevcu OCPZ Zvonček in člani Ansambla Petka ter skupaj z nami ustvarili prijetno vzdušje v dvorani.

Ker Florine delujemo predvsem z namenom petja in druženja, s čimer si članice popestrimo vsakdan v tem hitrem tempu življenja, smo nadvse hvaležne naši publikli, ki nam vedno znova daje občutek, da delamo dobro. Za vse nas je vsak koncert velik izziv, napolnjena dvorana in zadovoljna publika

pa najlepša nagrada za ves trud. Iz srca hvala vsem, ki nam stojite ob strani! Vsem polagamo na dušo misel, ki se je poskušamo držati: »Ne pozabimo nase, imejmo se radi, hitimo počasi in ljubimo življenje!«

Petra Šuster
Ženska pevska skupina Florina

Naše pesmi

V okviru 2. kloštrskega večera Zasebne glasbene šole v samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuju je zazvenel koncert Komornega zbora Kor.

V soboto, 16. novembra, se je na Ptuju v čudovitem ambientu baročnega refektorija v minoritskem samostanu odvil koncert markovskega Komornega zbora Kor pod vodstvom Daniela Tementa. Zbor, ki deluje v okviru Kulturno-umetniškega društva KulTura v Markovcih, je svoj letošnji koncert prestavil v ptujski minoritski samostan. Zakaj tako? Koncert Naše pesmi je zasnovan na skladbah, ki jih zbor izvaja na tekmovanjih, torej gre za resen in tehten zborovski program, ki terja takšen ambient, da lahko zazveni v vsej svoji lepoti.

Koncert je otvorila renesančna polifona glasba, ki je v nabito polnem refektoriju zazvenela mogočno in hkrati milostno. V osrednjem delu koncerta se

je zbor predstavil s skladbami modernejšega zborovskega repertoarja. Med temi sta zazveneli dve skladbi zborovodje in skladatelja Daniela Tementa. Pri prvi Nekaj je v zraku je skladatelj uporabil verzje Toneta Pavčka, zbor pa jo je predstavil že na več tekmovanjih in zanjo prejel kar nekaj posebnih priznanj. Delo Iz moje samotne, grenke mladosti je v skladatelju zrelo več let. Verzji Ivana Cankarja so se ga dotaknili že v mladosti. Tokrat je bila izvedena prvič, kar je za pevce in publiko bil prav poseben občutek. S ponosom in hkrati z veliko mero odgovornosti se pevci lotijo del, ki jih zapiše njihov zborovodja, ob tem pa se zavedajo, kakšen privilegij je to. V zadnjem delu koncerta je zbor predstavil še nabor slovenskih ljudskih pesmi, ki jih pevci in publika zelo cenijo. Ponosno in veselo so zazvenele ljudske v priredbah eminentnih slovenskih skladateljev, ki dajo skladbam še poseben pečat. Tudi med ljudskimi smo lahko slišali praznjo Daniela Tementa. Za zbor je priredil skladbo Pod rožnato planino, ki s svojo ljubezensko in hudomušno tematiko nariše nasmeh na obraz pevcem in poslušalcem. Za instrumentalno glasbeno točko je poskrbela

Foto: MMM

Jana Strmšek, ki je muzicirala na flavto ob spremljavi korepetitorke Žive Horvat. Tudi mlada glasbenica Jana prihaja iz naše Občine Markovci in je s svojim talentom prejela že mnogo nagrad, med drugim v letošnjem letu nagrado za naj glasbenico Mestne občine Ptuj.

Naše pesmi so blagovzvočno odzvenele in napolnile pevce ter tudi poslušalce z radostjo in mirom. Članice in člani Komornega zbora Kor so veseli, da so lahko tako resen in zahteven program lahko približali vsem navzočim. Da s takšnim programom prepričaš žirijo in ocenjevalce na tekmovanjih, je že jasno, ko pa tovrsten program predstavi ljudem, ki ga odobravajoče sprejmejo, je veselje še večje. In tako si Komorni zbor Kor v bodoče želi še več takšnih koncertov, ki nagovorijo in se dotaknejo ljudi, pevce pa peljejo po poti muzikalnosti, osebnostne rasti in napredka.

Neža Tement

Vesele božične praznike in srečno novo leto 2020 vam želimo

pevci MOPZ Markovci!

M

Veseli božič in srečno 2020
vam želimo članice in člani
Komornega zbora KOR

Srečen božič in uspešno 2020.
vokalna skupina Popkorn
vokalna skupina Kokice

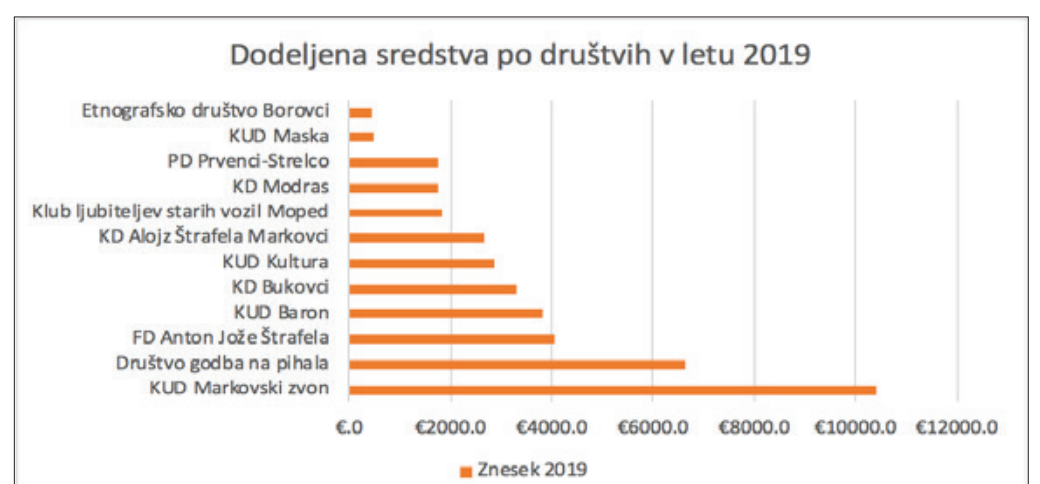
Nekulturno s kulturnimi društvi

Občina Markovci bi si po številčnosti in raznolikosti društev, ki se ukvarjamo s kulturo, prav gotovo zaslužila naziv kulturna občina. Iz leta v leto se v dvanajstih mesecih zvrsti ogromno kulturnih dogodkov, bodisi glasbenih, pevskih, gledaliških, in prav vsi se lahko ponašajo z odličnim obiskom, ki nam snovalcem kulturnega življenja v naši občini največ pomeni in nam daje zagon za ustvarjalno prihodnost.

Žalostno pa je dejstvo, da se tudi na področju kulture pogovarjamo o denarju, se primerjamo med seboj, kdo je dobil koliko, namesto da bi naše misli usmerjali v ustvarjalnost, ki nas tolikokrat poveže med seboj. Verjetno se vsi dobro zavedamo, da je ob tako veliki številčnosti registriranih društev v naši občini zelo težko razrezati pogačo na toliko kosov, da bi bili vsi zadovoljni, kar pa na žalost (še) ne drži. Prav je, da si povemo stvari, ki nas motijo in se usmerimo v iskanje rešitev, nikakor pa ne v iskanje izgovorov, ki nas nikoli ne pripeljejo do rešitve. Ob koncu leta bi bilo smiselno razmisliti, ali se da stvari spremeniti tako, da bomo zadovoljni vsi; sploh tisti, ki se ukvarjamo s kulturno dejavnostjo, zaenkrat ne moremo trditi, da je temu tako. Že ničlikokrat je bilo slišati, da

je treba spremeniti točkovnik kulturnih dejavnosti, a se še vedno ni nič spremenilo. Mogoče je prav zdaj pravi trenutek za spremembo, ker smo že zelo blizu novemu razpisu sofinanciranja kulturnih dejavnosti. Vsa kulturna društva v celoti že nekaj let prejema letno skupaj približno 40.000 EUR, kar pa ne pove ničesar o tem, koliko približno bo posamezno društvo prejelo. Verjetno se velika večina kulturnih društev strinja, da bi lahko bilo tudi teh 40.000 EUR dovolj, če bi bili razdeljeni pravično. Vendar na žalost ni tako, saj nekatera društva z dodeljenimi sredstvi ne moremo izvesti niti najosnovnejših dejavnosti, druga pa v naslednje proračunsko leto celo prenašajo zneske, ki so ostalim nedosegljivi. To dejstvo je sporno že z vidika podpisa izjave o porabi sredstev, se pa zdi še veliko bolj sporno s splošno-moralnega in »kulturnega« vidika. Spodnji graf zelo jasno pokaže, katero društvo je na katerem koncu financiranja (podatki za dodeljena sredstva v letu 2019, pridobljeni s strani Občine Markovci):

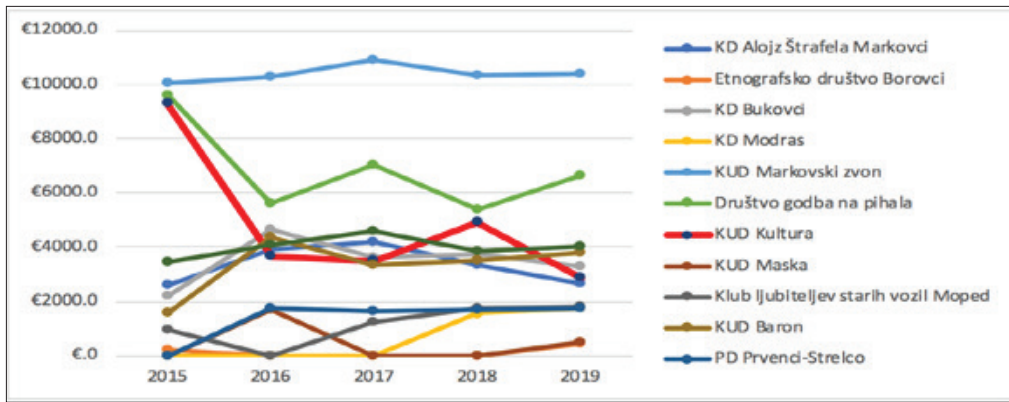
Društva so financirana na osnovi dokumenta Merila za sofinanciranje programov kulturnih dejavnosti v Občini Markovci, ki je javno objavljen. Je pa narobe to, da so ta merila v nasprotju z

izhodišči, na osnovi katerih naj bi se kulturna društva financirala. V dokumentu Obrazložitev proračuna je jasno navedeno, kaj naj bi občina s financiranjem kulture želela doseči. V tem dokumentu se dokument sklicuje celo na Zakon o ureničenju javnega interesa za kulturo. Ta zakon pa najbolj izpostavlja sledeča področja: kulturna ustvarjalnost, dostopnost kulturnih dobrin in kulturno raznolikost. Obrazložitev proračuna v nadaljevanju navaja, da so glavni izvedbeni cilji ohranjanje dosežene ravni kulture in kulturnega ustvarjanja v Občini Markovci. Če pogledamo v merila, ta ocenjujejo sledeča področja: število sekcij, število

aktivnih članov, začetek organiziranega delovanja, dejavnost sekcije, število vaj, doba delovanja v letu, intenzivne vaje, dodatni člani društva.

Je to neskladje sploh potrebno komentirati? Zagotovo nobeno od področij v merilih ne ocenjuje stopnje ustvarjalnosti, ravni kulture ter dostopnosti kulturnih dobrin; morda kulturno raznolikost, a le v primeru, če se ta kaže v številu sekcij društva. Najbrž pa bi se merila morala uskladiti z izhodišči ali pa naj se popravijo izhodišča v Obrazložitvi proračuna in se vanj zapiše, da Občina Markovci na področju kulture podpira številčnost (v vseh oblikah), starost in dobo

delovanja ter intenzivne vaje in dodatne člane, nikakor pa ne ustvarjalnosti, kulturne dostopnosti in ravni kulture. Tako izkrivljena merila so denimo omogočila, da je v letu 2016 sekcija Trije kralji enega od društev za letno delovanje dobila več točk in sredstev kot Komorni zbor Kor. To nima nobene zveze z zdravo pamet-

jo pa tudi ne ravno veliko z resničnostjo posredovanih podatkov. Ker je takih spornih primerov kar nekaj, lahko tisti, ki resno delamo in posredujemo resnične podatke o delovanju, pozabimo na organizacijo zahtevnejših projektov, strokovno delo z zunanjimi strokovnjaki ali udeležbo na pomembnejših tekmo-

vanjih. Ne verjamem, da bi nogometni klub bil zadovoljen, če bi sicer lahko trenirali, ne bi pa imeli financ za sodelovanje v ligi. Zelo zgovoren je pogled na spodnji graf, ki kaže, kako se je z leti spreminjalo financiranje kulturnih društev (od leta 2015 do 2019, podatki pridobljeni s strani Občine Markovci):

Rdeča barva v grafu pripada KUD Kultura, ki kaže padec financiranja vse od leta 2015. Nerazumljivo pri tem je dejstvo, da je društvo v tem času dobilo novo sekcijo, da se je število nastopov in lastnih prireditev iz leta v leto povečevalo. Tako je ob zadnjem financiranju prejelo najnižjo dotacijo do sedaj – celo nižjo kot v letu, ko je društvo nastalo in ni imelo nobenih predhodnih dosežkov. Morda bi zelo pomagalo, če bi se iz odločanja o financiranju izločili vsi, ki so samo kakorkoli povezani s katerim od

kulturnih društev. Ali bomo pri snovanju meril razdeljevanja sodelovali vsi ali pa naj to storijo zunanji strokovnjaki, kar bi bilo še bolje. Težko bo kdo oporekal, da tu ne gre za konflikt interesov in neposreden vpliv na merila razdeljevanja sredstev. Ali bomo znali presekat »nekulturno« ravnanje s kulturnimi društvi? Nisem prepričan, ker tu ne gre več za to, kaj bi nekdo rad izvedel in ustvaril, ampak zgolj za to, koliko bi rad dobil. Pri tem pa ni pomembno, ali bodo najkvalitetnejši in najperspektivnejši ustvarjalci ostali brez možnosti. Morda pa gre le za staro slovensko bolezen, ki ne dopušča prevelikega izstopanja.

Daniel Tement, KUD Kultura Markovci
Marko Kunčnik, KD Alojz Štrafela Markovci

Strokovna ekskurzija po vedno drugačnem Prekmurju

Članice Društva podeželskih žena Občine Markovci smo se 9. oktobra v čudovitem jesenskem dnevu pod vodstvom Sonje Krajnc odpravile na potepanje po vedno zanimivem Prekmurju. Pot nas je vodila iz Markovcev skozi Ormož, Ljutomer ter prek Mure proti Lendavi. Na poti po Lendavskih gorah nad mestom pa smo se ustavile v cerkvi Sv. Trojice, kjer hranijo znamenito Hadikovo mumijo. Nato smo se zapeljale še do razglednega stolpa Vinarium Lendava, ki je visok 53,5 m z 240 stopnicami, dvigalom ter prekrasnim pogledom na barvito pokrajino. Ta se razprostira od Lendavskih gor, kjer ponosno stoji stolp, pa vse tja do porečja Mure in daje prekrasni pogled na ravnice in gričevja Slovenije, Madžarske, Hrvaške in Avstrije. Po krajšem postaniku so nas že pričakovali na Eko-socialni kmetiji Korenika v osrčju Goričkega, v vaši Šalovci. Na tej kmetiji usposablajo in zaposlujejo ljudi iz ranljivih družbenih skupin in jim na ta način pomagajo pri delovnem in socialnem vključevanju. Na vodenem ogledu smo se naužile lepote in zanimivosti iz zeliščnega vrta ter si ogle-

dale njihov živalski vrt. Pridelujejo zelenjavo, zelišča in žitarice, ki jih predelujejo v kvalitetne izdelke z ekološkimi certifikati. Izdelki so na voljo v njihovi trgovini, v spletni trgovini in v izbranih eko-trgovinah po Sloveniji. Poskrbeli so tudi za naše želodčke in nam postregli slastno kosilo iz domače kuhinje. Po okrepčilu nas je pot vodila po prekmurski ravnici do največje vasi na Slovenskem - Odrancev, kjer se nahaja še ena izjemna cerkev Sv. Trojice. Pogled se ustavi na cerkvi ne navadne arhitekture - okrogli kupoli in treh zvonikih. Med potjo do Odrancev smo se še ustavile v podjetju Ocean Orchids - v Tropskem vrtu in na Soboškem jezeru - v Expanu, kjer je Interaktivni doživljajski park. Dan je bil dolg in zanimiv, obenem pa še prekratek za naše potepanje in prijetno druženje. Dobro razpoložene in zadovoljne smo se vračale proti domu v upanju, da kmalu spet ponovimo naše potepanje v še druge zanimive in nepoznane konce Slovenije.

Sonja Erlač

Lepote in dobrote ob Panonskem morju; strokovna ekskurzija TD Občine Markovci

Zadnji konec tedna v oktobru smo se člani in prijatelji TD Občine Markovci odpravili na strokovno ekskurzijo na Gradišćansko in v sosednjo Madžarsko, v Sopron, glavno madžarsko mesto v regiji Nežiderskega jezera, ki je pod zaščito Unesca. Program ekskurzije nam je pripravila agencija Si turizem, na poti pa nas je spremljal turistični vodnik Aljoša Ciglar, ki nas je na prijeten in poučen način popeljal skozi zgodovino obiskanih krajev. Spoznali smo lepote in dobrote ob Panonskem morju: Železno-Nežidersko jezero-Šopron.

Pot nas je sprva pripeljala v glavno deželno mesto Eisenstadt ali Železno, kjer smo si ogledali grad grofov Esterházyjev, ki so na tem dvoru pogosto gostili slavnega komponista Josefa Haydna. Ogledali smo si čudovito dvorano za prestižne koncerte in razkošne grajske sobane ter obiskali še Haydnkirche, kjer je Haydnov grob. Pot smo nadaljevali do Nežiderskega jezera, ki leži sredi visokega trstičja in je po Balatonu drugi največji ostanek nekdanjega Panonskega morja. Ogledali smo si zahodno obalo z zanimivim mestecem Rust, ki je zanimivo zaradi strešnih dimnikov, na katerih si domovanje poiščejo štorke. Ker je okolica Nežiderskega jezera med drugim tudi znamenito vinorodno področje, smo obiskali znano vinsko klet, kjer so nam ob degustaciji predstavili značilnosti in posebnosti lokalnih vin. Nadaljevali smo v Morbisch – tipično urejeno na-

selje panonskega tipa, ki pa je znan predvsem po prizorišču poletnega opernega festivala. Popeljali smo se tudi s turistično ladjo in med vožnjo spoznali ta neverjetni ostanek Panonskega morja, ki zaradi posebnosti sodi med najpomembnejše naravne rezervate v Evropi. Sledila je vožnja skozi Trausdorf, ki je glavna vas gradišćanskih Hrvatov, v Sopron, kjer smo se namestili in okrepčali z okusno večerjo. Po zajtrku prihodnji dan je nas je čakal voden ogled mesta Sopron, kjer smo si ogledali: znameniti grajski stolp in rotovž, vrata lojalnosti, bogato meščansko Storno hišo in farmacijo z muzejem lekarništva. Sprehodili smo se po starih tlakovanih ulicah po Templonu in glavnem trgu Fő-ter. Nato smo si še ogledali številne zanimivosti vzhodne obale Nežiderskega jezera – po madžarsko: jezero Fertő. Sledil je zunanji ogled rimskega karnoloma Fertőrákos, kjer so skozi dolga stoletja kopali kamnite bloke. Sledil je postanek v kraju Fertőszéplak z ogledom madžarskega »skansen« – obsežen kompleks vaških hiš z bogato notranjo etnografsko opremo. Ustavili smo se tudi v kraju Fertőd, kjer smo si od zunanji ogledali še baročno palačo Esterházyjev.

Sredi dneva so nam v znani tradicionalni gostilni postregli z okusnim kosilom, ki je vključevalo tudi lokalne jedi. Nato smo obiskali še znano vinsko klet na madžarski strani Nežiderskega jezera. Degustacija visoko kvalitetnih vin nam je predstavila še madžarski pristop k vinogradništvu in vinarstvu. Dva dni je minilo, kot bi mignil in že nas je čakala pot proti domu. Na avtobusu smo strnili vtise, ki jih bomo pomnili dalj časa, saj je bila ekskurzija zelo poučna in zanimiva.

Sonja Erlač

Občina Markovci se je predstavila na sejmu v Avstriji

Člani TD Občine Markovci smo se odzvali povabilu podjetja Gegg Reisen iz Wetmanstätt na avstrijskem Štajerskem. Omenjeni avtobusni prevoznik in turistična agencija vsako leto v tem času pripravita hišni sejem za svoje stranke, kjer predstavita svojo ponudbo in načrte za prihodnjo sezono. Predstavijo svoje luksuzne avtobuse, ki so najvišjega kakovostnega razreda, ljudje se lahko sprehodijo skozi sodobno urejene poslovne prostore turističnega urada, mehaničnih in vulkanizerskih delavnic, avtopralnic z bencinskim servisom, trgovino in restavracijo. Gostje so si v dveh dvoranih lahko pogledali potpisne predstavitve in si kasneje rezervirali svoje izlete in tudi počitnice v večini dežel Evrope in tudi izven nje. V okviru STO na Dunaju se je predstavila tudi Slovenija in del slovenske ponudbe je bila stojnica s ponudbo Ptuja in okolice, s poudarkom na Fašenku. Člani TD Ob-

čine Markovci smo predstavili pustno izročilo, kulinariko in turistično ponudbo naše občine. Veliko zanimanje je bilo za pustno povorko na Ptuj in Fašenk v Markovcih, predstavili pa smo tudi ponudbo Camper stop v Zabovcih, ki je požel veliko zanimanje obiskovalcev. Zanimanje je bilo tudi za enodnevne izlete, zato v spomladanskih mesecih naslednjega leta pričakujemo prvo skupino gostov iz avstrijske Štajerske, ki pridejo na izlet v Markovce. Menimo, da je sodelovanje na podobnih sejmih in prireditvah za prepoznavnost Občine Markovci in promocije turistične ponudbe zelo pomembno in člani se jih bomo tudi v bodoče radi udeleževali.

FB

23. srečanje gasilskih veteranov je bilo v Bukovcih

V soboto, 16. novembra, so se v športni dvorani v Bukovcih že triindvajseti srečali gasilski veterani Območne gasilske zveze Ptuj.

Po uvodnih besedah voditeljice programa Patricije Majcen, ki je v svojem nagovoru poudarila pomen današnjega srečanja, je na oder stopil predsednik zveze, tov. Marjan Meglič. Tudi on se je sprehodil skozi čas in veteranom priznal pomembno vlogo v izgradnji slovenskega gasilstva.

Predsednik sveta veteranov in član Upravnega odbora Gasilske zveze Slovenije, Jože Smole, je v svojem nagovoru še utrdil povedano s strani predsednika zveze in dodal pomemben dogodek, ki je bil v petek, 15. 11. 2019 v Cankarjevem domu. Tam sta se predsednik države Borut Pahor in predsednik vlade Marjan Šarec gasilcem zahvalila za minulo opravljeno delo in čestitala ob 150-letnici gasilstva na Slovenskem. Dobili smo junaka in gasilca leta 2019. To je postal Primož Kastelic iz PGD Vrh pri Višnji Gori, ki je svojemu dedku rešil življenje. Predsednik PGD Bukovci Peter Majcen je predstavil svoje dru-

Foto: OGZ Ptuj

štvo, gostiteljico srečanja. Poudaril je vse pomembne mejnike in omenil prihodnje leto, ko bo društvo praznovalo 110-letnico obstoja. Že sedaj je povabil veterane, da se preko svojih društev udeležijo proslave ob tem dogodku.

Dušan Ber, predsednik komisije za delo z veterani pri Upravnem odboru Območne gasilske zveze, je prav tako poudaril pomen srečanja gasilskih veteranov in povedal, da se na gasilski

zvezi na Ptuj tega zavedajo in skrbijo, da se veterani lahko srečujejo na nivoju zveze in regije. K besedi je bil povabljen še župan občine Markovci g. Milan Gabrovec, ki je prav tako v svojem nagovoru priznal, kako pomembna je dediščina starejših gasilcev, ki so v svojem operativnem delovanju s skromnimi sredstvi skrbeli za požarno varnost. Na koncu je vsem veteranom podaril priložnostna darila.

Za kulturni program med srečanjem so poskrbeli animatorji Mladinskega glasbenega tabora KUD-a Markovski zvon iz Markovcev pod vodstvom Gregorja Zmazka in Jaka Horvat, diplomirani glasbenik Univerze v Ljubljani, na klarinetu. Srečanje se je zaključilo s prijetnim klepetanjem prisotnih in manjšo pogostitvijo.

JL

Vaja Polje 2019

V oktobru gasilci svoje aktivnosti namenijo varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami. Skozi celo leto se po društvi izvajajo mesečne vaje ter izobraževanja specialnosti in napredovanj v višje čine gasilca. Prav v mesecu oktobru se v občinskem poveljstvu Markovci pogosteje izvajajo gasilske vaje širšega pomena ter ozaveščanje občanov o zaščiti in varstvu svojega premoženja. Vsa leta imajo v markovskem požarnem okolju v času požarne varnosti več načrtovanih vaj. Prva se je taktično izvajala v petek, 11. oktobra, v Prvencih na stanovanjskem objektu Alojza Preloga. Izvajala se je simulacija gašenja samovžiga olja na štedilniku v kuhinji in razširitve ognja po objektu ter zaščita sosednjih objektov. Gasilci so h gašenju in reševanju ponesrečencev v objektu pristopili taktično-učno. V vaji je sodelovalo preko 70 gasilcev iz PGD Prvenci-Strelci, Sobotinci, Borovci in Zabovci. Vajo si je ogledal tudi župan občine g. Milan Gabrovec, predsednik OGZ Ptuj tov. Marjan Meglič in občinski poveljnik tov. Igor Ambrož. Vodja intervencije je bil domači poveljnik tov. Franjo Meško, vaja pa je bila razdeljena na dva sektorja. Za ponesrečence in njihovo evakuacijo ter za nudenje prve pomoči je bil aktiviran tudi štab CZ ekipe prve pomoči Občine Markovci. Podobna vaja »Drava 2019« se je izvajala teden dni kasneje v Markovcih, kjer je zagorelo v občinski stavbi. Na njej so sodelovali gasilci iz PGD Markovci, Nova vas pri Markovcih, Bukovci, Stojnci in ekipa prve pomoči štaba CZ Občine Markovci.

Ivan Golob

Vaja Drava 2019

18. oktobra je bila izvedena gasilska vaja na objektu občinske stavbe v Markovcih. Sodelovala so PGD, ki spadajo v skupino »Drava«. To so PGD Zabovci, Markovci, Nova vas pri Markovcih, Bukovci, Stojnci, kot gosta pa sta sodelo-

Vaja »Drava« pred občinsko stavbo v Markovcih

vali še PGD Videm in PGD Ptuj. Udeleženi je bilo 69 gasilcev in pripadnikov CZ. Pod predpostavko, da gori v kletnih prostorih stavbe in da se požar širi v podstrešne prostore, so gasilci izvajali notranje napade in so vstopali v kletne prostore in čez glavni vhod še v etažo in podstrešje. Najprej so se posvetili iskanju morebitnih poškodovanih oseb v objektu. Ker je objekt sorazmerno velik z veliko prostori, je bilo potrebno kar nekajkrat zamenjati napadalne skupine. Po iznosu poškodovane osebe so pristopili k pogasitvi požara. V podstrešne prostore so vstopili s pomočjo avtolestve. Avtolestev, ki je bila predana PGD Ptuj v lanskem letu, je novost v naših krajih. Še posebej učinkovita bi bila pri požarih večjih razsežnosti, kjer bi zaradi dometa bilo potrebno gasiti iz višine. Poškodovana oseba je bila predana ekipi prve pomoči Civilne zaščite Občine Markovci, ki je prav tako sodelovala na vaji.

JL

Oktober je mesec požarne varnosti

V mesecu požarne varnosti smo na nivojih OGZ Ptuj, GPO Markovci in na nivoju domačega društva organizirali različne aktivnosti.

OGZ Ptuj je v sklopu jesenskega operativnega pregleda organiziral izvedbo v treh sklopih. V prvem smo preverjali oz. ponavljali standardne operativne postopke pri gašenju notranjih prostorov z uporabo IDA (izo-

lirnih dihalnih aparatov). Napadalci, ki so vstopali v notranje zadimljene prostore, so morali biti primerno opremljeni z osebno zaščitno opremo, uporabljali pa so še drugo opremo, ki je potrebna pri teh napadih. Postopati so morali v skladu z gasilsko taktiko. Vaja je potekala na poligonu PGD Ptuj, ki ga uporabljamo za vaje nosilcev IDA aparatov. Nadziral jo je inštruktor Branko Tominc. Drugi sklop je potekal v obrtni coni Novi Jork v Markovcih, kjer so naši člani GPO izvajali nalogo polnjenja in pravilnega postavljanja protipoplavnih vreč s peskom. Vajo je vodil inštruktor Ivan Golob. V tretjem sklopu komisije, ki jih imenujejo občinski poveljniki, pregledujejo garaže in orodišča gasilskih društev. Po

programu OGZ Ptuj smo organizirali strojniške dneve za nosilce specialnosti strojnik in uporabnik motorne žage. Vajo smo izvajali na športnem igrišču v Zabovcih. Člani PGD Markovci smo organizirali dan odprtih vrat za najmlajše člane iz vrtca Markovci, kjer so si ogledali gasilski dom: garderobe, orodišče, IDA aparate, skratka opremo, ki je v gasilskem domu. Naslednji dan smo jim pred osnovno šolo prikazali opremo gasilca, delo z ročnikom in vajo z vedrovko. Vse omenjeno so lahko poskusili tudi sami. Na območju GPO Markovci vsako leto potekata dve vaji: prva »Polje«, ki so ga letos organizirali člani PGD Prvenci-Strelci, na kateri so sodelovala PGD Sobotinci, PGD Borovci, PGD Zabovci. Vaja je bila izvedena v predpostavki, da gori v stanovanjski hiši. Za pomoč in sodelovanje

se zahvaljujemo družini Prelog. Druga vaja je bila izvedena na objektu občinske stavbe v Markovcih. Sodelovala so PGD, ki spadajo v skupino »Drava«. To so PGD Zabovci, Markovci, Nova vas pri Markovcih, Bukovci, Stojnci, kot gosta pa sta sodelovali še PGD Videm in PGD Ptuj (več o obeh vajah preberite v drugem članku). Komisija za delo s članicami v OGZ je skupaj s PGD Zavrč pripravila pohod po haloških gričih. Pohoda so se udeležile tudi članice iz naših PGD: Stojnci, Bukovci, Zabovci in Markovci.. Že v novembru pa je komisija za delo z veterani v OGZ organizirala srečanje s pomočjo PGD Bukovci. Veterani se vsako leto razveselijo srečanja, da tam izvedo kaj se v gasilstvu dogaja, prejmejo priznanje za pomembno vlogo v izgradnji slovenskega gasilstva in da seveda poklepetajo med seboj. Letos je bilo to že triindvajseto srečanje.

Pomemben dogodek pa se je zgodil 15. novembra, ko je v Cankarjevem domu potekala slavnostna akademija ob zaključku jubilejnih praznovanj 150 let gasilstva na Slovenskem.

Z gasilskim pozdravom NA POMOČ!
Franc Prelog

Člani PGD Stojnci udeleženi v gasilskem boju

Konec novembra se je v organizaciji PGD Leskovec odvijalo najtežje gasilsko tekmovanje v dvojicah FireCombat oz. gasilski boj. Tekmovanje v PGD Leskovec še dodatno otežijo z rahlo vzpenjajočim se terenom in dvignjenim rovom, skozi katerega se gasilca plazita po vseh štirih, pred tem premagata 180 cm visok zid, skozi rov in po lestvi splezata v drugo nadstropje. Tam eden izmed gasilcev dvigne 20

kg težko breme, nato si oba navežeta na vrh osmico in se po njej spustita do tal. Tam ju že čakajo 15-kilogramske vreče, ki jih preložitata na drug konec, nato izvedeta prenos 80-kilogramske lutke, sledi pa še najtežji del. Potrebno je potegniti pnevmatiko od gradbenega stroja po asfaltni podlagi s pomočjo vrhne tehnike, približno 5 m, in na koncu še povleči gasilsko B cev z do-

datnim bremenom do cilja. Tega tekmovanja se v društvu udeležujemo že vrsto let. Na tekmovanju smo sodelovali Dejan Zemljarič, Damir Serdinšek, Miha Galinec in z njim v dvojici še Stojan Muršek iz PGD Videm.

Gasilci PGD Stojnci in PGD Bukovci uspešni na regijskem tekmovanju

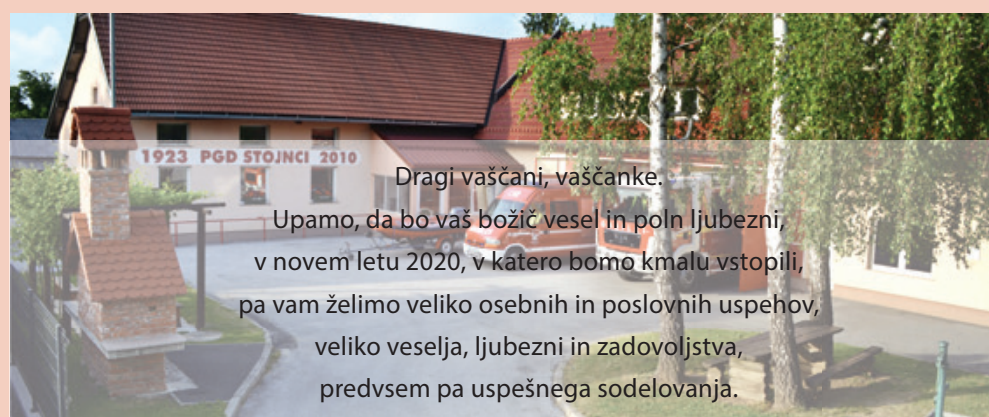
Gasilska tekmovanja, ki so potekala skozi celotno leto, so se skozi leto stopnjevala, najprej so bila na vrsti društvena tekmovanja v naši okolici in nato v mesecu juniju tekmovanje Območne gasilske zveze Ptuj, ki je potekalo v Cirkulanah. To je tekmovanje z veliko tekmovalnosti, saj je tekmovanje odskočna deska za nadaljevanja tekmovanja na višjih nivojih. Prav na tem tekmovanju so se naše pionirke, kot že vrsto let zapored, uvrstile na re-

gijsko tekmovanje, ki je letos potekalo 28. septembra v Majšperku. Dekleta so vse do zadnjih dni tekmovanja pridno trenirale na domačem vadbenem poligonu. Tekmovanje je potekalo v treh disciplinah: vaja z vedrovko, vaja raz-

vrščanja in štafetni tek z ovirami. Skupaj s starši in člani smo se odpravili v Majšperk, kjer so se naše pionirke zelo izkazale in pokazale odlično pripravljenost in v veliki konkurenci 20. ekip dosegle odlično 6. mesto, za kar jim iskreno čestitamo. Ob vsem tem se zahvaljujemo mentorici Štefaniji Slanič, članom društva in staršem, ki so se zelo lepo vključili v aktivnosti gasilskega društva, pri pomoči na vajah ter navijanjih na tekmovanjih. Zahvala gre tudi vsem sponzorjem in donatorjem. Iz našega Gasilskega poveljstva Občine Markovci je na regijskem tekmovanju sodelovalo tudi PGD Bukovci z ekipo mladink, članicami B in člani B. Tudi njim čestitke za trud in odlične uvrstitve na tekmovanju.

Dejan Zemljarič

Dragi vaščani, vaščanke.

Upamo, da bo vaš božič vesel in poln ljubezni, v novem letu 2020, v katero bomo kmalu vstopili, pa vam želimo veliko osebnih in poslovnih uspehov, veliko veselja, ljubezni in zadovoljstva, predvsem pa uspešnega sodelovanja.

Vaški piknik v Borovcih

V Športnem parku Borovci smo se v soboto, 12. oktobra, srečali vaščanke in vaščani vasi Borovci. V sončnem popoldnevu se nas je ob žaru, kostanjih in športnih igrah zbralo preko 90 Borovčanov, ki smo v sproščenem vzdušju utrjevali medsebojne odnose. Zbrali so se starejši, mlajši, "veliki in mali" Borovčani. Poleg nogometa, košarke in vaških iger (hitri in drzni, vleči, če si vüpleš, sok pavza ...) je bil osrednji dogodek vaškega piknika zasaditev lip v športnem parku; pri tem smo sodelovali vsi udeleženci piknika. Sledilo je skupno fotografiranje. Želja vseh udeležencev je, da se prihodnje leto ponovno srečamo v še večjem številu.

Vaški odbor Borovci

Vaško dogajanje v Prvencih

Vaški odbor Prvenci in Prosvetno društvo Prvenci-Strelci vsako leto organizirata vaško martinovanje. Za to poskrbijo člani sekcije prvenciški vaški kletarji. Skozi celo leto skrbijo za vaške brajde, za katere sta odgovorna vaški kletar in njegov pomočnik ter vsi do-

sedanji kletarji. Letošnji kletar g. Miran Vrbančič in pomočnik g. Marjan Meglič sta pridno čuvala mošt in ga pripravila za krst v dobro kvinto, ki smo ga opravili na šaljiv način. Novi kletar g. Marjan Meglič in njegov pomočnik g. Milan Golob sta prevzela vso odgovornost za skrb kvinte, nego vaških brajd in posta-

vitev klopota ter s prisotnimi nazdravila. Vaški odbor je za vse navzoče pripravil okusno malico.

V oktobru smo se podali tudi na pohod. Udeležilo se ga je 54 vaščanov vasi Prvenci in Strelci ter Novega Jorka. Pot nas je vodila od domače vasi do Muretincev. Organiziran je bil ogled prosto-

rov gradu v Muretincih, ki jih upravlja naš vaščan, g. Janez Golc. Čutiti je bilo veliko zadovoljstvo med pohodniki, saj velika večina ni vedela za Janezovo skrbno baronsko zbirko.

Ivan Golob

Čudeži obstajajo!

Le verjeti je treba vanje.

Naj bo novo leto polno čudežev za vse. *Srečno 2020!*

Vaški odbor Prvenci,
PGD Prvenci-Strelci,
Prosvetno društvo Prvenci-Strelci,
Športno društvo Prvenci,
Vaški aktiv podeželskih žena Prvenci

Dobro delo dobro dene

Neža Kristovič je starejša gospa, ki se po svojih močeh trudi, da vzdržuje dom. Živi sama in ob nizkih prejemkih si ne more privoščiti nove strehe ali še česa. Tako so na pobudo svetnika Antona Kekca gasilci iz PGD Nova vas pri Markovcih in člani Konjeniškega društva izvedli delovno akcijo in pomagali popraviti streho, zamenjali štedilnik in opravili ostalo delo, ki je bilo potrebno, da je Nežka lahko brez skrbi pred prihajajočo zimo. Material, ki je bil potreben ob popravilu, je darovalo podjetje Antona Kekca s. p., za kar se mu Nežka iz srca zahvaljuje. Pobudnik Kekec izreka zahvalo gasilcem in članom konjeniškega društva, da so mu prisluhnili in svoj čas namenili za dobro delo in tako osrečili gospo Nežko.

Marija Prelog

Prostovoljci PGD Nova vas in člani Konjeniškega društva na delovni akciji pri Neži Kristovič. Foto: MP

PREJELI SMO

ODPRTO PISMO SVETNICAM IN SVETNIKOM OBČINSKEGA SVETA OBČINE MARKOVCI

Spoštovani.

Upokojenci občine Markovci pozorno spremljamo dogajanja v občinskem svetu, povezana z izgradnjo doma upokojencev v naši občini. Vaše odločitve o zavrnitvi OPPN (Občinskega podrobnega prostorskega načrta) so nas, milo rečeno, razočarale. S tem ste praktično zaustavili nadaljevanje postopkov za to, da bi tudi v občini Markovci v bližnji prihodnosti dobili svoj dom za starejše. V prid vaši odločitvi niste izrekli niti enega resnega argumenta, razen sklicevanja na članek naše občanke v Štajerskem tedniku, ki predstavlja osebno mnenje ene osebe, ki stvari zelo idealizira, nekatere njene trditve pa sploh ne držijo. Načelno razumemo, da morda čutite kanček odgovornosti za to, kakšen bo ta objekt, glede na to, da bo res eden najdražjih v zgodovini občine, zato želite odgovore na mnoga vprašanja. Gradbenih odborov ni več in o vsem odloča stroka in ne svetniki, ne glede na to, kje bo objekt stal. Zelo čudno je, da ste najprej potrdili nakup zemljišča, sedaj pa zavrnili OPPN. V ozadju je verjetno povsem kaj drugega kot zelo medli argumenti za zavračanje, vendar o tem ne bomo ugibali.

Ne želim na dolgo in široko razpravljati o podrobnostih, dejstvo pa je, da če se sedaj ta možnost ne izkoristi, kakšne prihodnje zagotovo ne bo tako kmalu. Namigovanja na druga zemljišča niso resna, ker so vsa kmetijska zemljišča 1. kategorije.

Bolj idealno lokacijo od načrtovane si težko predstavljamo. V neposredni bližini so objekti in storitve, ki jih starejši še najraje obiskujejo (cerkev, pokopališče, pošta, zdravnik, zobozdravnik). To, da je v bližini OŠ in vrtec, je več kot dobrodošlo, saj so starejši zelo veseli najmlajših in njihove družbe ob različnih priložnostih (medgeneracijsko druženje).

Spoštovane svetnice in svetniki, upokojenci vas pozivamo, da še enkrat dobro premislite in ne jemljete upanja tistim, ki si želijo, da bodo starost lahko preživeli v varnem okolju domske oskrbe v domači

občini. Dajte vaše strankarske zamere in prepričanja na stran in delajte v korist svojih občanov in za razvoj občine.

V kolikor ne boste zmogli spremeniti svoje odločitve, še posebej svetnica in svetniki, ki ste proti OPPN, bomo nadaljevali z drugimi možnimi ukrepi civilne družbe.

V imenu upokojencev, ki se v veliki večini strinjajo z zgoraj navedenim, je pričujoč dopis sprejel UO društva.

Markovci, 18. 11. 2019

Anton Majerič
(v imenu Društva upokojencev Markovci)

DOVOLITE NAM ...

POJASNITEV SVETNIŠKE SKUPINE O USTAVITVI POSTOPKA GRADNJE DOMA UPOKOJENCEV

Spoštovane občanke in občani.

Ne zdi se nam prav, da se vsebina tako praznične izdaje občinskega glasila kvari z neprijetnimi zadevami, ki so plod nesoglasij v občinskem svetu, a smo glede na to, da se v javnosti širijo nepopolne informacije in neresnice, prisiljeni in dolžni objaviti pojasnitev.

Pritisk javnosti zaradi nesoglasja glede gradnje doma upokojencev je vse ostrejši. Nikoli nismo in ne bomo nasprotovali temu, da se v Markovcih zgradi dom za starejše občane. Želimo si dom, ki bo resnično v prvi vrsti za naše občane. Nasprotujemo le čudnim postopkom in načinom, kako se namera va priti do takšnega doma.

Nakup zemljišča smo potrdili, ker je strateškega pomena za razvoj središča občine. Še pred nakupom se je s potencialnim investitorjem BREZ VEDNOSTI svetnikov podpisalo pismo o nameri za izgradnjo doma upokojencev.

V celotni zgodbi je NEJASNO, ali bo ta investitor dejansko izvedel izgradnjo doma in po kakšni ceni, kolikšen bo delež sofinanciranja občine, ali je zagotovljena koncesija, kdo bo skrbel za vzdrževanje objekta, kdo bo prevzel oskrbo za varovanje, kakšna bo kakovost in okvirna cena oskrbe in na kakšen način bo investitor želel imeti povrnjene stroške.

Tovrstni način izgradnje doma zagotovo ni racionalen. "Privatna" gradnja doma upokojencev bo oskrbo uporabnikov močno podražila. Za gradnjo domov mora v sodelovanju z občinami poskrbeti država, ki pa temu ne daje velike pozornosti.

Zanimiv je citat Marka Slaviča, direktorja Doma Danice Vogrinec Maribor, o stanju v že postavljenih domovih na način zasebno-javnega partnerstva:

"Upam, da bodo župani in oblast ljudem kdaj tudi odgovarjali in javnosti pošteno razložili, da je po obstoječi zakonodaji oziroma metodologiji v ceno storitve domskega varstva vključen tudi 60-odstotni strošek novega doma. In ta strošek, velik skoraj dve tretjini celotnega objekta in opreme, plačujejo ponovno naši starejši občani, ko so sprejeti v dom, iz svojega lastnega žepa ..." (Večer, 26. 10. 2019).

Potrebujemo zelo enostavne odgovore, ki jih ne dobimo. Dom upokojencev se gradi dolgoročno, zato je potrebno projekt pripraviti celovito. Prav tako to ne more biti plod idej samo ene osebe, ampak skupek želja, pobud, izkušenj in mnenj ljudi, ki bodo v domu in okolici živeli in delali. Seveda v okviru državnih in fizikalnih zakonov.

Glede na to, da predstavljamo vas, občane, čutimo odgovornost pri tem projektu, zato dokler od občinske uprave ne bomo dobili jasnih in verodostojnih odgovorov in informacij, ne bomo pristali k nadaljevanju postopka. Na državnem nivoju ne moremo preprečiti izkoriščanja "malega" človeka in nepoštenega iztekanja javnega denarja v žep zasebnikov. Na občinskem nivoju večinoma lahko. Dovolite nam, da to preprečimo in vas/nas zaščitimo.

Svetniška skupina Občine Markovci:
Gregor Zmazek
Daniel Korošec
Uroš Meglič
Hedvika Rojko
Anton Kekec
Peter Majcen

DROBTINICE OB SVETOVNEM DNEVU HRANE

V sredo, 16. oktobra 2019, smo zaznamovali svetovni dan hrane. Rdeči križ Slovenije že 19. leto zapored sodeluje v tej mednarodni kampanji, ki smo jo v Sloveniji poimenovali »Drobtinice«. Tako se je podmladek RK v Osnovni šoli Markovci že 8. leto zapored pridružil tej vseslovenski akciji. Izvedli so jo v soboto 19. oktobra. Drobtinice predstavljajo prisposobo za kruh, ki je osnovnega pomena za naše življenje. Cilj akcije je zbiranje prostovoljnih prispevkov, ki so namenjeni za plačilo toplih obrokov socialno ogroženih šolarjev. Zraven kruha so

šolarji ponujali še domače pecivo, jajčne rezance, zelenjavo in sadje v zameno za prostovoljne prispevke. Podmladku RK so pomagali člani OORK, župnijska Karitas in Društvo podeželskih žena občine Markovci.

Stojnice so bile kot vsa leta postavljene na petih mestih po občini: pred trgovino Špic Tuš market v Markovcih, pred franšizama Mercator trgovine v Markovcih in Bukovcih, pred mesarijo Spirala v Novem Jorku in trgovino Natura v Stojncih. Za donacije kruha, pekovskih izdelkov, zelenjavo in sadje

so prosili pekarnice in trgovine, članice podeželskih žena, članice OORK in Karitasa ter ostale občane. Tudi letos se je zbralo nekaj več kot 1000 € in prispevka so bili izredno veseli vsi, ki so svoj prosti sobotni dopoldan namenili prostovoljstvu. Obiskovalce, ki so se ustavili na stojnicah, so osveščali, kaj pravzaprav predstavljajo, saj jih večina ni vedela, da je 16. oktober svetovni dan, ki je posvečen hrani. Drobtinica je namenjena tudi ozaveščanju širše javnosti o problematiki nepravilne prehrane naših otrok in tudi o preveliki količini zavržene hrane. Večina se jih je zelo pozitivno odzvala.

Dandanes je vse drugače in kruh ni spoštovan tako kot nekoč, ko je bil osnovno živilo in »zlata vredn«.

Podmladek RK se iz srca zahvaljuje vsem donatorjem za njihove prispevke, saj brez njih ne bi bilo mogoče izvesti Drobtinice, ter podjetju Han Špic, Spirala, Kmetijski zadruzi Ptuj – franšizama Mercator in trgovini Natura, da so se Drobtinice izvajale pred njihovimi objekti in seveda vsem obiskovalcem stojnic, ki so prispevali prostovoljne prispevke.

Marija Prelog

BOLEZEN, BOLNIK, SVOJEC

Dr. Jožica Gamse, psihiatrinja.

V novembru sta OORK in župnijska Karitas v goste povabila dr. Jožico Gamse, psihiatrinjo, ki je že nekajkrat v preteklosti predavala našim občanom z zanimivimi življenjskimi in poučnimi temami. Tokrat je bila tema dokaj zahtevna: bolezen, bolnik, svojec.

Gamsetova je skozi predavanje večkrat poudarila, da je dandanes pre-

malo pogovora, ko se pojavi težja bolezen. Kako se človek sooči z boleznijo, kako jo sprejme svojec, kako okolica? Še vedno zahtevna tabu tema, o kateri se ne bi nihče želel odprto pogovarjati, saj je bolnik in svojec preveč čustveno obremenjen. V preteklosti ni bila praksa, da bi zdravnik odkrito povedal pacientu, kako resno je bolan, danes pa je to dolžnost in obveza zdravnika, da mu natančno in preprosto razloži o njegovi bolezni. Pogosto se tudi svojci obnašajo do bolnika preveč zaščitniško in želijo, da bolnik ne bi izvedel resnice o svojem bolezenskem stanju. Vendar se svojci morajo zavedati, da nimajo pravice o prekrivanju stanja bolezni, saj ni bolan svojec, ki ne more čutiti, kako se počuti bolnik. Seveda je drugače, če bolnik ni v stanju, da sam odloča. Svojci se tudi ne zavedajo, kako pomembno je za starostnika, da umre v domačem okolju, po možnosti v krogu svoje družine.

Ko se pojavi neozdravljiva bolezen in ko ne vemo, kako bo delovalo nadaljnje zdravljenje, je potrebno paliativno zdravljenje, ki ga najbolj poznamo iz humanitarnega društva Hospic, čeda-

lje več pa se ga vpeljuje tudi v domove starejših in v bolnišnicah.

Dr. Gamse je slušateljem (žal smo bili maloštevilni) podala drugačen pogled na bolezen. Če se z njo soočimo, se

o njej pogovarjamo odkrito in bo življenje veliko lažje.

Marija Prelog

OBČINSKI ODBOR RDEČEGA KRIŽA MARKOVCI IN ŽUPNIJSKA KARITAS

ŽELITA VSEM OBČANOM IN FARANOM, DA
VAM BLAGOSLOV BOŽIČNE NOČI POLNI
SRCA VSE DNI V LETU 2020.

ZAHVALJUJEMO SE VSEM KRVODAJALCEM ZA
HUMANITARNO POMOČ IN PROSIMO, DA TUDI
V PRIHAJOČEM LETU POMAGATE
OHRANJATI ČLOVEŠKA ŽIVLJENJA.

VABIMO NOVE KRVODAJALCE, DA DARUJETE KRI.

Malajski polotok; Malezija in Singapur (1. del)

Foto: MK

Številne države sveta obeležujejo prvega novembra dan, ko se spominjamo vseh tistih, ki jih več ni med nami. Vsaka država na svoj način. Eden izmed bolj poznanih ritualov se dogaja po celotni Mehiki, bolj znan kot festival »El Día de los Muertos«. Ker sem si želel to dogajanje spremljati v živo, sem se odločil, da bom letos potoval v Mehiko, vendar je splet okoliščin nanesel, da je končna destinacija mojega potovanja bila Kuala Lumpur, glavno mesto Malezije. Čisto na drugem koncu sveta kot je Mehika ...

Malezija je obmorska država v jugovzhodni Aziji. Sestavljata jo dva ločena dela, med katerima je Južno kitajsko morje: polotoška Malezija na Malajskem polotoku, ki na severu meji na Tajsko in na jugu na Singapur ter severni del otoka Borneo, imenovan Vzhodna Malezija, ki na jugu meji na Indonezijo in na severu popolnoma obkroža majhno enklavo Brunej.

Po trinajsturnem letu iz hladnega Zagreba na vzhod našega planeta se je dogodivščina lahko pričela. Družbo mi je na tokratnem potovanju delal sovaščan in prijatelj Matej, s katerim sva obiskala kar nekaj držav sveta. Prijetnih petindvajset stopinj in sopara zjutraj ob osmih je takoj izbrisala spomin na deževno in hladno jesen, ki obvladuje naše kraje. Za primerjavo z marsikaterimi letališči sveta je letališče v Kuala Lumpurju kljub svoji velikosti lahko obvladljivo in po mejni kontroli sva se z vlakom odpravila proti mestu, kjer sva že doma rezervirala hotel za prvi dan. Fotografije hotela, ki so s spleta pričale, da je zadeva solidno urejena, ima klimo in celo toplo vodo, so me zadovoljile, da sem rezervacijo potrdil. Ko sem hotel zagledal od blizu, mi je postalo kar malo neprijetno, saj je zunanji izgled objekta deloval katastrofalno. Pregovor, ki pravi, da knjige ne sodi po platnicah, se je tokrat izkazal za pravilnega. Čeprav je hotel na zunaj dajal vtis stavbe, ki propada, je imel povsem drugačno notranjost, čisto in urejeno. Po minimalni asimilaciji v hotelu sva se odločila, da greva kar proti dvojčkoma, verjetno najbolj znani stavbi v Maleziji, ki nosi uradno ime Petronas

Twin Towers in je s 451,9 m bil do leta 2004 najvišja stavba na svetu. Ker sva si hotela ogledati mesto tudi iz ptičje perspektive, sva želela na ogled stolpov, vendar sva zgolj kupila vstopnice in se odločila za ogled naslednji dan zaradi nepopisne gneče. Peš sva se odpravila nazaj proti hotelu in, glej ga zlomka, v trenutku je od nekod pridivjala tropska nevihta in naju premočila do kosti. Obtičala sva pod eno manjšo avtobusno postajo in strmela v dež, ki je padal kot iz škafo. Ulice so bile poplavljene in promet se je dobesedno ustavil. Dež nama vseeno ni prekrizal načrtov. Sicer zanimiv občutek, ker se ni ohladilo niti za stopinjo, le dihali se je dalo lažje, saj je veter očistil ozračje vlage in smoga.

Ker se je dan prevešal že proti večeru, naju je kar pošteno skelelo v železnicah in odpravila sva se na večerjo. V takšnih ogromnih mestih, kot je Kuala Lumpur, imaš možnost izbire hrane iz vsega sveta, vendar: zakaj bi jedel »zahodno hrano«, ko si pa v Aziji in imaš na voljo tisočero njihovih okusov in dobrot? Kot človek, ki vedno rad poskusi kaj novega, sem se odločil za njihovo jed, imenovano laksa. Gre za juho, skuhamo v kokosovem mleku, s kosi piščanca, piščančjo kožico, ocvrtim tofujem, celimi kozicami in tistimi v prahu, ogromno začimb in riževimi testenami. Zelo, zelo pekoče! No, na srečo je za prilogo bil surov stročji fižol, ki je malo popravil okus tega nenavadnega obroka. Prvič se mi je zgodilo, da sem iz lokala odšel lačen, kajti okusi mi nikakor niso šli skupaj in sem res s težavo pojedel nekaj žlic te specialitete, ki jo Malezijci obožujejo. Matej je prišel boljše skozi, saj je jedel perutninske ražnjiče (t.i. chicken satay), ki so marinirani v različnih začimbah. Rahlo sladkast in pekoč okus, ampak dober. Po prigrizku vedno prija kaj za popiti, zato sva se odpravila v bližnjo trgovino po pijačo. Ker sva oba imela nahrbtnike, so nama varnostniki na vhodu preventivno zavezali zadrge z vezicami, ko pa sva na blagajni plačala, nama je trgovka dala škarje, da sva vezice lahko prerezala. Jaz ne bi bil jaz, če ne bi takoj po vhodu v trgovino ugotovil, da imam v nahrbtniku denarnico in tako sem po-

stopek pri varnostni službi moral ponoviti. Naslednji dan sva vstala že ob 6. uri zjutraj in se odpravila raziskovat glavno mesto Malezije. Z mestnim vlakom sva se odpeljala na obrobje mesta v Batu Caves. Ogromen hindujski tempelj je posvečen božanstvu Murugan. Posebnost tega je, da je tempelj postavljen v kraški jami, do katerega vodi zajetno število stopnic. V soparnem dopoldnevu jih je bilo kar naporno premagovati, obenem pa so nama družbo delale tudi opice, ki niso bile nič kaj navdušene nad turisti. V templju ves čas potekajo različni obredi, ki si jih je mogoče tudi ogledati in tako začutiti utrip hindujske veroizpovedi. Po ogledu tega svetišča sva se odpravila nazaj v center mesta, kjer sva že imela rezerviran ogled Petronas Twin Towers z 88 nadstropji. Ime Petronas nosita po glavni naftni družbi v Maleziji. Na ogledu se lahko povzpečne vse do 86. nadstropja. Res čudovit razgled nad mesto in okolico, malo neprijetno postane edino ob misli, da si vsak dan na takšni višini v službi, stanovanju, posebej, če se spomnimo New Yorka septembra 2001.

Po dveh dneh v velemestu sva se naslednji dan odpravila na podeželje, natančneje v Cameron Highlands, območje, ki je znano po pridelavi čaja in čajevih plantažah. Z avtom smo iz Kuala Lumpurja do tja porabili skoraj 5 ur, saj nas je v hribih presenetil zemeljski plaz in smo lahko samo nemočno opazovali, kako so spretni Azijci reševali manjši tovornjak, ki mu je spodneslo cesto.

Čeprav je šofer ves čas godrnjal, je čakanje za nadaljevanje poti minilo zelo hitro, saj je bilo zanimivo opazovati način reševanja tega tovornjaka in tudi narava je na tem območju prekrasna. Na področju, kjer raste čaj, je milejša podnebje kot v 300 km oddaljenem KL, saj je na višini 1500 metrov, kjer je mnogo manj vlage, temperatura pa so zelo prijetne, okrog petindvajset stopinj. Ta dan smo prevozili kar ogromne razdalje in se spoznavali z agrokulturo Malezije, ki je vsekakor zanimiva za nas Evropejce, saj je zelo drugačna.

Čeprav bi človek pričakoval, da na podeželju ni prisotnega toliko kaosa v prometu kot v glavnem mestu, sem se

na lastne oči lahko prepričal, da temu ni tako. Na ta dan, ko sva potovala po podeželju, je bil v tej zvezni državi praznik – rojstni dan kralja – in vsi so bili na cesti. Promet je tekel zelo počasi. Malezijo sestavlja več zveznih držav, njihov vodja je kralj, imajo pa tudi skupnega kralja za vso državo Malezijo. Zanimivo pri tej aristokraciji je, da se prestol kralja Malezije ne deduje, ampak ga izvoli kralji zveznih držav med seboj.

Svoje potovanje sva nato nadaljevala v Taman Negara, kar v prevodu pomeni deževni gozd in je najstarejši deževni gozd na svetu. Malezijci so zelo ponosni nanj in tudi zelo občutljivi glede njegovega ohranjanja. Prostor je razglašen za narodni park, za obisk seveda moraš plačati vstopnino, prav tako, če želiš fotografirati. Na posebnem obrazcu moraš navesti vse podatke o tehnični opremi, ki jo premoreš. Kombi, ki naju je pripeljal iz KL, naju je odložil v mestu Jerantut, nato pa sva približno tri ure dolgo pot do vstopne točke v narodni park nadaljevala s čolnom po reki še z dvema Italijanoma. Tukaj sva ostala tri dni, saj je bilo dovolj za spoznavanje stvari, ki naju zanimajo. Ponudba je bila bolj okrnjena kot v glavni sezoni, saj se v začetku novembra začenja deževna doba in količina padavin lahko pragozd naredi še bolj nevaren. Tako nisva mogla na treking po džungli, ki vključuje tudi nočitev v divjini, sva pa zato obiskala del gozda, ki je odprt za obiskovalce in eno izmed staroselskih skupnosti, kjer turistov niso bili preveč veseli, a so nama vseeno pokazali pravo ognja s paličicami in naju preizkusili v streljanju puščic na dih. Tukaj še živijo ljudje v pristnem stiku z naravo in le stežka v svojo sredo spustijo tujce. Čeprav nisva imela sreče s trekingom po džungli, sva po poldnevem pohodu po gozdu ugotovila, da je čisto dovolj. Ker je deževni gozd dobesedno deževni in vedno z dreves kaplja, kljub temu da ne dežuje, je ogromno pijač, ki so naju na srečo pustile pri miru. Čeprav mi je vodič zatrdil, da so kače v trenutnem obdobju v mirovanju, se je njegova trditev v roku nekaj minut izkazala za napačno. Pri vzpenjanju na hrib nas je na stopnici pozdravil sumatranski gad, zelo agresivna vrsta kače, ki je v svetlo zeleni barvi delovala celo ljubko. Ob njegovem ugrizu je na voljo samo 40 minut za pridobitev protistrupa, drugače človek podleže njegovemu ugrizu.

Ker ne sodim med največje ljubitelje plazilcev, mi ni bilo prav vseeno, ko sva si zrla iz oči v oči, za povrh pa sem še jo moral prestopiti, da sem lahko nadaljeval pot. Glede na to, da je vodič bil domačin in ni kazal nobene panike, sem se tudi sam poskušal temu primeru obnašati in pot nadaljeval za njim, vendar z izjemno dolgim korakom nad kačo. Po nesreči mi je med džungelskim sprehodom uspelo stopiti še na gromozanskega pajka, ki naj bi bil zaščiten, za kar sem si prislužil izredno jezen pogled najinega vodiča. Pot naju je nato iz SV Malezije vodila na jug malajskega polotoka v mestno državo Singapur (se nadaljuje).

MM

Dvoje žlahtnih jubilejev

Terezija Kukovec s svojimi otroki (od leve: Alojz, Zinka, Olga, Marko). Foto: SP

V septembru in oktobru sta častitljivih 90 let praznovali dve naši občanki, Terezija Kukovec iz Bukovcev in Elizabeta Korošec iz Zabovcev. V ponedeljek, 30. septembra, je bilo v Stojncih pri Golobovih še posebej slovesno in veselo, saj je Terezija Kukovec praznovala svojih 90 let. Ob okroglem jubileju so se ob njej zbrali njeni najbližji, ob tej priložnosti pa so jo obiskali tudi predstavniki upravnega odbora Doma upokojencev Muretinci, kasneje pa še člani vaškega odbora Stojnci ter ji voščili za častitljiva leta. Terezija Kukovec je bila rojena 30. septembra leta 1929 v Prekmurju, v Melincih, v družini z 11. otroki. Dvajset let kasneje se je preselila na Štajersko, ko sta s soprogom Aljozem Kukovcem pričela pisati skupno življenjsko zgodbo. Na svet so jima prirojali štirje otroci, dve hčerki (Olga in Terezija – Zinka) ter dva sinova (Alojz in Marko). Dolga leta so živeli v Bukovcih. Otroci so hitro odrasli in si začeli ustvarjati družine. Slavljeno Terezijo danes razveseljuje že osem vnukov, 19 pravnukov, ravno na svoj 90. jubilej pa je že tretjič postala praprababica. Leta 2005 je umrl Terezijin soprog. Ko je začutila, da več ne zmore živeti sama, se je preselila k hčerki Olgi v Stojnce, sedaj pa je že pol leta varovanka Doma upokojencev v Muretincih.

Spoštovani Tereziji iskreno čestitamo ob jubileju in ji želimo predvsem trdnega zdravja.

Stefani Pivko

Elizabeta Korošec iz Zabovcev je 29. oktobra praznovala 90. rojstni dan. Praznovanje je potekalo v družbi vrstnikov v Domu upokojencev na Ptuju. Ob tej priložnosti sta jo obiskala tudi predstavnika Društva upokojencev iz Markovcev, katerega članica je. Povedala je, da v domu biva že nekaj let in da je zelo zadovoljna. Gospa Elizabeta je še vedno zelo bistrega duha in spremlja

dogajanja v bližnji in daljni okolici, le noge ji nekoliko nagajajo. Ob praznovanju so ji pripravili torto, ji izrekli čestitke in dobre želje tako zaposleni kot varovanci doma, večkrat pa je zazvonil tudi njen mobilni. V družbi slavljenke in njenih prijateljic smo preživeli nekaj lepih trenutkov, ki si jih bo zagotovo zapomnila. Želimo ji še mnogo lepih trenutkov v njenem tretjem življenjskem obdobju.

TM

Elizabeta Korošec ob praznovanju. Foto: TM

Oglašujte v Listu iz Markovcev!

Spoštovani bralci in oglaševalci,

vaš oglas lahko doseže vsako gospodinjstvo v občini Markovci. Naročila in informacije dobite na e-naslovu: markovski.list@gmail.com. V ceniku še vedno velja: **1 + 1 GRATIS**, kar pomeni, da prvi oglas plačate, drugega, ki je objavljen v naslednji zaporedni številki glasila, pa dobite **ZASTONJ**.

Vabljeni k sodelovanju!
Uredniški odbor

CENIK OGLASNEGA PROSTORA		Velikost (v mm)
- zadnja stran ovitka	250,00 EUR	267 x 386
- 1/1 notranja stran	180,00 EUR	270 x 378
- 2/3 notranje strani	110,00 EUR	170 x 378
- 1/2 notranje strani	80,00 EUR	133 x 378 (pokončno) ali ležeče 270 x 190
- 1/3 notranje strani	60,00 EUR	170 x 190 ali 95 x 378 ali 201,5 x 140
- 1/4 notranje strani	40,00 EUR	133 x 190 ali 270 x 90
- vizitka	20,00 EUR	87 x 50

NAVODILA ZA PRIPRAVO IN ODDAJO PISNIH PRISPEVKOV IN FOTOGRAFIJ ZA OBJAVO V OBČINSKEM GLASILU

PRIPRAVA PISNIH PRISPEVKOV

- teksti naj bodo napisani v pisavi Times New Roman, velikosti 12
- teksti, pripravljene za oddajo, naj bodo dolgi približno eno stran A4 (glede na pomembnost dogodka, bomo naredili izjemo);
- teksti naj ne vsebujejo tabulatorjev, zamikov ali večjega števila presledkov;
- odstavki naj se ločujejo le s prehodom v novo vrstico, brez vstavljanja praznih vrstic;
- v primeru naštevanja ne uporabljajte avtomatskega označevanja naštevanja;
- naslovi člankov naj bodo pisani z mali tiskanimi črkami, naj bodo čim bolj izvirni in naj bralcu povedo o čem sporočajo;
- ne uporabljajte ležeče ali krepke pisave;
- nad besedilom naj bo naveden avtor fotografije, takoj pod njim pa v ležečem tisku komentar fotografiji, nato sledi glavno besedilo;**
- pod besedilom lahko poleg podpisa pripišete še druge informacije (npr. spletno stran organizacije, kontaktne telefonske številke in podobno).

- fotografije za objavo morajo biti jasne, ostre in kvalitetne;
- če so fotografije skenirane, morajo imeti najmanj 300dpi;
- če se fotografije pošilja po e-pošti, morajo biti v .jpg formatu in naslovljen enako kot članek;
- nikoli ne lepote fotografij k besedilu, torej v wordov dokument;
- izberite fotografije, ki so vsebinsko sporočilne, s čimer lahko bistveno pripomorete k kvaliteti objavljenega prispevka;
- bodite pozorni na to, da v pisnem prispevku navedete avtorja fotografij in komentar.

ROK ZA ODDAJO

- Rok za oddajo gradiva za naslednjo številko je 7. februar.** Prispevki, ki bodo na elektronski naslov prispeli po tem datumu, bodo glede na aktualnost vsebine uvrščeni v naslednjo številko glasila.
- Pisne prispevke sprejemamo le v elektronski obliki (wordov format .doc) na elektronski naslov **markovski.list@gmail.com**. Za pomoč se lahko obrnete na člane uredniškega odbora.

ODDAJA FOTOGRAFIJ IN DRUGIH SLIKOVNIH PREDSTAVITEV

Uredniški odbor

Naj oznanilo angelov iznad skromne
betlehemske votline vsem prinese veselje,
novo upanje in mir!

BLAGOSLOVLJENE BOŽIČNE
PRAZNIKE IN OBILO MIRU
V LETU, KI PRIHAJA.

VAŠ G. ŽUPNIK JANEZ
S SODELAVCI

Srajce, obleke, petke, koktejli, lučke ... Mladinski ples!

Foto: Kaja Kristovič

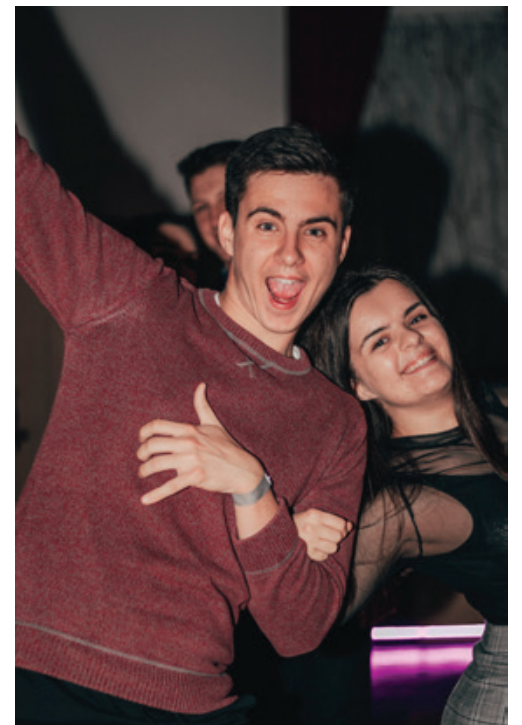
V petek, 22. 11., se je v dvorani ZAF centra v Markovcih po dolgih letih spet organiziral mladinski ples. Člani Folklornega društva "Anton-Jože Štrafela" Markovci smo naumili idejo, da želimo pripraviti dogodek za mlade, kjer bi bil v ospredju ples. Že res, da poleti vsi radi zaplešemo na veselnicah, a čez zimo tega ni, zato je bil mladinski ples vsekakor prava odločitev.

Dvorano ZAF centra smo okrasili z lučkami, pripravili plesišče, šank in foto kotiček in tako je bilo vse nared, da se prvi ples prične. Za glasbo je poskrbel Jernej Brenholc, trenutke plesa pa je na fotoaparatu ujela domačinka Kaja Kristovič. Hit večera so bili brezalkoholni koktejli, ki jih je mešal barman in prav tako domačin Tilen Forštnarič. Skozi večer smo plesali, se naučili salso in rock'n'roll ter pripravili nekaj iger. Imeli smo tudi

manjši srečelov z bogatimi nagradami. Pa naj še kdo reče, da mladi samo sedimo za računalniki, gledamo v ekrane in se nam nič ne da. Mi smo dokazali obratno! Se vidimo kmalu na še kakšnem plesu – spremljajte Facebook stran "FD Markovci". Že sedaj vabljeni v čimvečjem številu!

Nika ROŽANC
FD Markovci

Obiskali smo Poljsko

Zadnji teden v oktobru smo se mladi iz naše župnije odpravili na Poljsko. Prvi dan smo se po dolgi vožnji ustavili v Wadowicah, si ogledali muzej nekdanjega papeža, svetega Janeza Pavla II., in se posladkali s kremovkami. Pozno popoldan smo prispeli v Krakov, kjer smo bili nastanjeni v času našega potepanja. Drugi dan smo si ogledali Krakov, center Janeza Pavla II. in obiskali rudnik soli. Naslednji dan smo se odpravili v Auschwitz, ki nas je precej pretresel. Kar nismo mogli verjeti, kakšne grozote so se dogajale tam. Kljub turbozvojnemu dopoldnevu smo popoldan preživeli lepo.

Najprej smo obiskali cerkev svete Favstine Kowalske, potem pa smo se potepali po Krakovu in uživali še zadnje trenutke tega lepega mesta. Četrty dan smo se počasi odpravili domov. Mimogrede smo si ogledali še Zakopane in se načudili tamkajšnji smučarski skakalnici. Z nasmeški na obrazih in pesmijo smo nadaljevali pot proti Sloveniji. Domov smo sicer prispeli utrujeni, vendar veseli in z veliko novimi prijateljstvi.

Špela Vrtačnik

Markovska mladina!

V Markovcih smo se mladi odločili, da se bomo ob sobotah zvečer zbirali, se igrali družabne igre, govorili o najrazličnejših zanimivih temah, gledali filme in se mastili s prigrizki. Kljub vsem aktivnostim se večino časa **presmejimo**. Vse, ki bi se nam želeli pridružiti, vabimo ob sobotah v spodnjo veroučno učilnico.

Naslednjič se vidimo v soboto, 14. decembra, ob 19.00. Vabljeni!

Moj otrok je zasvojen, kaj naj naredim?

Vir: www.whatdoctorsknow.com

Mnogim se zdi, da besedi zasvojenost in otrok ne gresta skupaj. Pa vendar, ste se kdaj vprašali, koliko časa vaš otrok preživi pred zaslonom? Lahko je to televizija, računalnik ali telefon. Če bi sešteli te ure, kakšno številko bi dobili? Vse pogosteje se na strokovnjake obračajo starši, ki imajo težave pri vzgoji svojih otrok. Starši se po pomoč običajno obrnejo takrat, ko so težave že precej kompleksne. Kaj to pomeni? Otroku noče delati domače naloge, upira se učenju, domača opravila se mu zdijo nesmiselna, čas pa bi najraje prebil na mobilnem telefonu, računalniku ali pred televizijo. Elektronske naprave nam resda lajšajo življenje, brez njih si težko zamislimo vsakdan, a prav je, da se zavedamo posledic, če jih uporabljamo prekomerno. Pretirana uporaba namreč lahko vodi v zasvojenost. Zasvojenost se, enostavno rečeno, kaže kot bolezenska potreba po določeni snovi, stvari, ali početju. Pri odraslih se najpogosteje srečamo z odvisnostjo od tobaka, alkohola, drog, iger na srečo ipd. Vse odvisnosti imajo kar nekaj skupnega; prvi korak je zmeraj znanje in minimaliziranje problema – jaz pa že nisem zasvojen, neham lahko kadar koli želim, stanje ni tako hudo ipd. Pri prekomerni rabi sodobne tehnologije so pogosto prisotni tudi konflikti z bližnjimi, izguba občutka za čas, odmik od prijateljev in družine, opuščanje telesnih in družabnih dejavnosti, slabši rezultati v šoli, zanemarjanje obveznosti ipd.

Kje se vse skupaj začne?

Otroci so že od prvega leta življenja obkroženi z elektronskimi igračkami intenzivnih barv in zvokov. Če se otrok več ur na dan igra s takšnimi igračkami in ga potem peljemo v naravo, bo zunaj nezadovoljen, z dolgočasen. V naravi namreč ni močnih barv in ni tako intenzivnih dražljajev, kot jih lahko proizvede elektronska igračka. Njegovi možgani so vajeni drugega, zato mu je v naravi dolgčas, počuti se izgubljen. Tak otrok starše po navadi prisili, da se čim prej vrne v 'varno' okolje, ki mu ga nudijo elektronske igrače, pozneje pa televizijski in računalniški zasloni. Starši morajo zato omejiti čas, ki ga otrok preživi pred televizijo ali računalnikom.

Kako to opaziti?

Najpomembnejše je, da z otroki preživimo čim več časa, da spremembe v vedenju opazimo čim hitreje in tako ukrepamo hitro, preden se težava ne razvije še bolj. Ta nasvet velja za boj proti vsakršni odvisnosti, posebnost pri prekomerni rabi tehnologije pa opazimo po naslednjih znakih: otroci izgubijo občutek za čas, telesno so vse bolj nedejavni, nedružabni, najrajši se prehranjujejo za računalnikom ali s telefonom v roki, njihovo

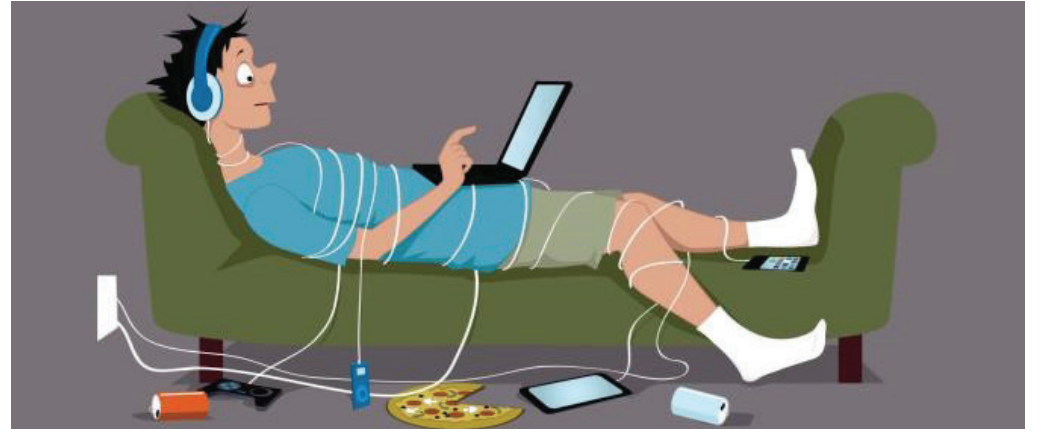
razpoloženje zelo niha, ne upoštevajo dogovorov s starši, zanemarjajo šolske obveznosti, imajo težave s spanjem (nemiren spanec, jutranja razdraženost in utrujenost), sporazumevajo se s kratkimi in odrezanimi stavki, njihov besedni zaklad je vse bolj siromašen, poleg tega jih ne zanima nič več.

Kako ukrepati? Meje, meje in še enkrat meje

Otroku morate postaviti mejo in mu privzgojiti zdrave vzorce že dovolj zgodaj. Bolj ko bo otrok samostojen, torej kmalu po vstopu v osnovno šolo, bolj bo vpliv okolice močnejši, njihova samovolja vse bolj izrazita in težave se bodo kopičile in kopičile, tako njihove kot vaše. Ne glede na to, za kakšno zasvojenost gre, ste vi kot starši tisti, ki morate postaviti mejo. Mejo, ki jo boste v prvi vrsti zgledno upoštevali vi, šele potem lahko enako pričakujete od otrok. Na to, ali bo otrok ali mladostnik postal odvisen od spleta, najbolj vpliva družina. V družini morajo veljati jasna pravila in red povsod, prav tako torej pri uporabi tehnologij. Če otrok v naprej dogovorjenih pravil ne spoštuje, so posledice nujne. Starši se dostikrat zatečejo k praznim grožnjam, pregovarjanju in konfliktom, ki so neučinkoviti in zasvojenosti osebe spravljajo v še večjo stisko. Neučinkovito je, če prepovemo uporabo digitalne tehnologije za en teden, potem pa otrok pospravi sobo, naredi domačo nalogo, se malo uči in mu za nagrado kazni zmanjšamo. Posledica neupoštevanja pravil mora biti vedno povezana s pravilom samim – npr. če otrok preživi preveč časa na telefonu, kot posledica sledi krajši dovoljeni čas uporabe telefona. Prav tako se tega pravila držimo na ostalih področjih – npr. če otrok pride od prijatelja ob kasnejši uri, kot smo se dogovorili, mu drugič obiska pri prijatelju enostavno ne dovolimo. Kot starši se moramo zavedati svoje vloge. Mi moramo odločiti o tem, kdaj, kje in kako bo otrok uporabljal sodobno tehnologijo. Otroku tega ne zmora sam in potrebuje našo usmeritev, četudi to pomeni, da bomo večkrat morali reči ne in kdaj slišati tiste težke besede, da smo najslabši starš na svetu. Vse zato, ker svojemu otroku želimo le najboljše.

Nekaj pravil, ki jih je vredno upoštevati:

- brez telefonov za mizo in med obroki,
- natančno odmerjena uporaba televizije, igralnih konzol in telefona dnevno,
- zvečer (pred spanjem) telefoni ostanejo v drugi sobi, saj ob postelji nimajo kaj iskati,
- starši naj preverijo, za kaj bodo

Vir: www.makeofuse.com

otroci računalnik sploh potrebovali, kaj bodo počeli in koliko časa bo trajalo, - mnenja strokovnjakov o času, ki ga otroci in mladostniki lahko preživijo pred ekrani, so različna. Najbolj je odvisno od tega, kaj je tisto, zaradi česa so otroci pravzaprav za računalnikom. Najpogostejše smernice navajajo, da osnovnošolski otroci spletu ali uporabi tehnologije za zabavo ne namenijo več kot eno uro na dan.

- Nenehno nadzorovanje otroka seveda marsikdaj ni mogoče. Če ste pogosto zdoma, je priporočljivo, da v pravila vključite tudi to, da otrok naprave uporablja le takrat, ko ste doma.

- Izhod v sili pri omejevanju uporabe tehnologije pa so lahko v takih trenutkih tudi aplikacije za starševski nadzor, kot so AppLock, Kids Place, Screen Time, Secure Teen in druge. Te lahko staršem pomagajo pri beleženju časa, ki ga otrok preživi ob napravi. Seznanijo se tudi z vsebinami, ki jih uporablja. To so seveda zgolj pripomočki, ki pa ne smejo biti ključni element.

Starši smo zgled

Starši smo prvi in najpomembnejši vzgojitelji svojih otrok. V vzgojo svojega naraščaja smo tudi pripravljeni vložiti veliko energije, truda in dobronamerne nasvete vseh okoli nas. Pogosto pozabimo, da najbolj vzgajamo ravno takrat, ko tega sploh ne nameravamo

početi; ko preprosto smo z otrokom in delujemo spontano, brez namena vzganja. Otroci nas opazujejo, poslušajo v vseh trenutkih, še najmanj takrat, ko bi to želeli. Če se hitro razjezimo na vozniaka v drugem avtu, sodelavca, soseda ali pa zato, ker stopimo na odvržen žvečilni gumi, smo svojim otrokom dali zgled situacij, v katerih reagiramo z jezo. Tako je tudi z uporabo digitalne tehnologije. Nemalokrat smo na žalost priča situacijam v parku na igralih, ko mame brskajo po spletu in preverjajo družabna omrežja, medtem ko otrok pleza po igralih in vsakih 5 min zakriči »Mami, pogledj!«, ona pa sploh ne odreagira. Izrednega pomena je postaviti dober zgled. Če v družini velja, da se za jedilno mizo ob jedi telefoni ne uporabljajo, potem ga ne sme uporabljati nihče, tudi starši ne. Družina naj bo čim bolj ustvarjalna, aktivna in komunikativna. Pogovarjati se je treba o vsem, kar je na spletu, o tem, kakšna so sporočila spletnih vsebin, o nevarnostih, ki pretijo na internetu ter tudi o vsiljivih reklamnih sporočilih. Nenazadnje pa je ključno zaupanje, da si starši in otroci iskreno in odkrito povedo vse.

*Katja Muršič, vodja preventivnega dela programa Mostovi, financiranega iz strani Ministrstva za zdravje
Ars Vitae – društvo za razvoj in izvajanje programov pomoči*

Plesna šola
Samba
Za vse generacije

ZAF
CENTER
MARKOVCI

**VABIMO VAS NA
ZAČETNI TEČAJ
DRUŽABNIH PLESOV**

**ZA SAMO
40€
NA OSEBO
ZA 10 UR**

**ZAPLEŠI
Z NAMI**

20. 01. 2020 ob 20:01

Samooskrba z domačega vrta (SamoDomače)

Projekt Samooskrba z domačega vrta je bil odobren za sofinanciranje iz 3. javnega poziva za nabor projektov v okviru SLR LAS Bogastvo podeželja in je bil namenjen izključno društvom in NVO, ki delujejo na območju LAS. Projekt delno sofinancira EU iz sredstev Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja.

Namen javnega poziva je bil izbor projektov, katerih rezultati prispevajo k uresničevanju Strategije lokalnega razvoja na območjih občin Kidričevo, Hajdina, MO Ptuj, Markovci, Dornava, Juršinci, Destričnik in Trnovska vas v letu 2019 in sofinanciranje njihovih stroškov.

LAS Bogastvo podeželja, ki pokriva območje 8 občin (Kidričevo, Hajdina, MO Ptuj, Markovci, Dornava, Juršinci, Destričnik in Trnovska vas) deluje po principu od spodaj navzgor, skrbi za enakomeren razvoj podeželja in pomembno prispeva k razvoju potencialov, novih programov in vsebin na območju, kjer deluje.

OSNOVNI PODATKI PROJEKTA:

Naslov projekta:	Samooskrba z domačega vrta
Akronim projekta	SamoDomače
Nosilec projekta:	Društvo gospodinj Spuhlja
Partner v projektu:	Društvo podeželskih žena občine Markovci
Trajanje projekta:	1. junij 2019 – 30. junij 2020
Celotna vrednost projekta:	4.351,30 EUR
Sofinanciranje projekta:	70 % (EKSRP)

VSEBINA PROJEKTA:

V zadnjem obdobju se med prebivalci krapi zavest o pomenu lokalno pridelanih živil za kakovostno in zdravo življenje. Z izvedbo predavanj in delavnic v okviru projekta SamoDomače bi radi predstavili možnosti za samooskrbo z domačega vrta in vzpodbudili tiste, ki svojega vrta/vrtička še nimajo, da si ob hiši zasadijo svoj lasten vrtiček ali visoko gredo. Predavanja in delavnice v projektu SamoDomače bodo tematsko zajele vsa področja glede domačega vrtnarjenja. Udeleženci bodo dobili dovolj informacij in znanja za zasaditev lastnega vrtička. Tisti, ki svoje vrtove že imajo, bodo seznanjeni z novimi pristopi vrtnarjenja in tudi z ostalimi aktualnimi temami in informacijami, s katerimi bodo lahko nadgradili znanje o domači samooskrbi in vrtnarjenju.

V sklopu projekta so predavanja in delavnice bila organizirana že v preteklih 4 mesecih. Objavljamo aktualen seznam za novo koledarsko leto.

Predavatelj	Naslov predavanja/delavnice	Termin predavanja
Miša Pušenjak	Predavanje Pridelava sadik	januar 2020
Miša Pušenjak	Predavanje Pridelovanje plodovk in manj znanih vrtnin	januar 2020
Vesna Forštnerič Lesjak	Predavanje Uporaba zelišč na vrtu	februar 2020
Miša Pušenjak	Delavnica izdelava zavetišča za ježke, čmrclje in izdelava žuželčnika	marec 2020
Metka Ternjak Gomboc in Tina Ternjak	Predavanje in delavnica Začimbe z domačega vrta	marec 2020
ddr. Ana Vovk Korže	Predavanje in izvedba delavnice Visoka greda	april 2020

Vsa predavanja in delavnice so brezplačne. Namenjene so članicam obeh društev in tudi širši javnosti.

ZBIRANJE SEMEN IN OHRANJANJE DOMAČIH SORT:

Drugi del projekta SamoDomače je namenjen zbiranju avtohtonih ali udomačenih sort različnih vrtnin.

Zavedamo se, da se trajnostna lokalna samooskrba začne pri semenih. V okviru projekta SamoDomače želimo tako iz področja Spuhlje in občine Markovci zbrati čim več semen avtohtonih ali udomačenih sort različnih vrtnin. Lokalno pridelane sorte, avtohtone, domače in udomačene sorte vrtnin so naša živa dediščina, ki so nam jo zapustili predniki. To dediščino je treba vzdrževati in nadgrajevati, za kar se bomo zavzeli tudi v našem projektu SamoDomače, saj si bomo zbrana semena v začetku pomladi 2020 izmenjali med seboj.

Dodatne informacije:

dr. Nataša Belšak Šel, vodja projekta

Kontakt: natasa.belsak.sel@bistra.si; 041 830 701

Slovenski med, odlično darilo za praznike

Turobni jesenski dnevi naj ne bodo razlog za malodušje. Pred nami je čas, da razmislimo, kako bomo obdarovali svoje najbližje in jih razveselili ob bližajočih praznikih. Mogoče vam bo to leto uspelo narediti brez večjih zapletov in mrzličnega tekanja. Za vas smo pripravili nekaj predlogov za obdarovanje.

V jesensko-zimskem času je povpraševanje po čebeljih pridelkih in izdelkih največje. Ko nastopi prvi mraz, čebelarji hitro zaznajo povečan obisk kupcev, ki se želijo založiti z medom in povprašujejo tudi po ostalih pridelkih iz čebeljega panja. Kupci pogosteje povprašujejo po izdelkih, ki jih bodo lahko uporabili za obdarovanje svojih najdražjih ali poslovnih partnerjev. Številni slovenski čebelarji bodo pripravili bogato ponudbo, ki bo zadovoljila še tako zahtevne porabnike. Postregli vam bodo z različnimi sortami medu, ki jih boste pred nakupom lahko poskusili in tako izbrali med po svojem okusu. Svoje najdražje boste obdarovali z njihovim najljubšim medom, lahko pa jim za spremembo privoščite kakšen drug med iz široke palete okusov slovenskega medu. Med, ki ga boste podarili v ličnih darilnih embalažah, ima močno sporočilno vrednost, povezujemo ga s tradicijo, marljivostjo čebel, opravevanjem, slovenskim zajtrkom ..., zato je primerno darilo za vsakogar in za vsako priložnost, naj si bodo to bližajoči prazniki, rojstni dnevi, drobne pozornosti, zahvale ... Na slovenskem trgu boste lahko kupili tudi med, označen z oznako ene izmed shem kakovosti, kar kaže na posebnost ali višjo kakovost proizvoda. Na področju medu poznamo tri zaščitene geografskega poimenovanja, priznane na evropskem nivoju, in sicer Slovenski med z zaščiteno geografsko označbo, Kočevski gozdni med in Kra-

ški med, ki nosita zaščiteno označbo porekla. Nekateri čebelarji se vključujejo tudi v ekološko pridelavo medu.

Med, ki ga imenujejo tudi tekoče zlato in ga cenimo kot posebno darilo narave, lahko s pridom uporabimo tudi v kulinariki. Z njim pogosto namažemo kos kruha, uporabljamo ga kot naravno sladilo, zelo uporaben pa je tudi v kuhinji, saj ga lahko dodajamo mesnim jedem, ribam, omakam, marinadam, zelenjavi, sadju seveda pa slaščičarsko-pekovskemu pecivu. Zakaj ne bi npr. vsakodnevne navade pitja kave in čaja spremenili in sladkor zamenjali z odličnim medom slovenskih čebelarjev? Med bo s kuhanjem izgubil biološko vrednost, še vedno pa bo uporaben kot sladilo. Zato ga, če želimo, da se bo ohranila njegova biološka vrednost, NE damo v vroč čaj. V primeru, da bo temperatura medu preseгла 40 °C, se bodo poškodovale ali celo uničile nekatere njegove sestavine, kot so encimi, hormoni, vitamini. K različnim jedem (omakam, zelenjavi, mesnim jedem), ki jih pečemo, kuhamo, ga dodamo predvsem zato, ker bodo dobile posebno svojevrstno aromo. Čebelarstva zveza Slovenije, Javna svetovalna služba v čebelarstvu, je izdala elektronsko knjižico medenih receptov z naslovom Jedi z medom od tu in tam. Recepte smo opremili s priporočilom o tem, kateri med je najbolj primeren za pripravo posameznih jedi. Obiščite spodnji spletni naslov in za svoje goste pripravite prav posebno medeno presenečenje, naj bo to leto medeno praznična pojedina.

Polepšajte sebi in drugim praznike z odličnim medom slovenskih čebelarjev.

Nataša Klemenčič Štrukelj, svetovalka za ekonomiko pri ČZS JSSČ

Kristalizacija medu

Med je zelo cenjeno živilo in sladilo. V največji meri ga sestavljata enostavna sladkorja fruktoza in glukoza, v manjši meri pa tudi saharoza. Poleg sladkorjev med vsebuje še vodo, različne kisline, encime, aromatične snovi in ostale spojine, ki so koristne za delovanje človeškega organizma. Zaradi velike vsebnosti enostavnih sladkorjev, ki jih naše telo lažje izkoristi, in ostalih bioaktivnih snovi, je med veliko bolj cenjeno sladilo v primerjavi z navadnim, belim, konzumnim sladkorjem, ki ga sestavlja le saharoza. Velikokrat se zgodi, da nam med, še preden ga porabimo, kristalizira v kozarcu. To pomeni, da se iz tekočega, viskoznega stanja spremeni v trdno v obliki drobnih kristalčkov. Žal še zmeraj veliko ljudi misli, da je kristaliziran med pokvarjen, vendar temu ni tako. Kristalizacija medu je popolnoma naraven pojav, ki ne vpliva na kakovost in ne povzroča nobenih kemijskih sprememb v medu. V kolikor med kristalizira, ste lahko prepričani, da ste kupili naraven, kakovosten med, ki so ga pri-

delale čebele. Do pojava kristalizacije pride pri vseh vrstah medu. Hitrost pojava kristalizacije je odvisna od vrste medu in razmerja sladkorjev v njem. Tako med, ki ima večjo vsebnost fruktoze, ki je v vodi dobro topna, kristalizira počasneje (npr. akacijev, kostanjev med), medtem ko je kristalizacija hitrejša pri medu, ki vsebuje več glukoze, ki v vodi ni dobro topna (npr. cvetlični med). Kristaliziran med je v primerjavi s tekočim tudi za kakšen odtenek svetlejši barve.

Značilna lastnost medu je, da kristalizira. V preteklosti so ga imenovali tudi STRD.

Poleg vsebnosti in razmerja sladkorjev v medu na hitrost kristalizacije vplivajo tudi temperatura in čas skladiščenja medu, vsebnost vode v medu in prisotnost kristalizacijskih jeder. Kristalizacija medu pospešuje shranjevanje medu na temperaturi med 10 in 18 °C, nižje temperature shranjevanja pa proces kristalizacije upočasnijo. Med, ki vsebuje manjšo vsebnost vode, krista-

lizira hitreje v primerjavi z medom, ki je vsebuje več. Velikokrat se lahko zgodi tudi, da kristalizira nepravilno. Govorimo sicer o napakah kristalizacije, vendar te na kakovost medu v največjem številu primerov nimajo prevelikega vpliva. Če imate v kozarcu kristaliziran med in so se po kozarcu pojavile bele lise, nikar ne bodite zaskrbljeni. Takšna kristalizacija nastane v medu, ki ima zelo nizko vsebnost vode. Med kristalizacijska jedra se ujame zrak in površina postane bele barve (pojavu belih lis pravimo »cvet«). Pojav »cveta« velja za znamenje kakovostnega medu, saj gre za med z zelo nizko vsebnostjo vode. Včasih se kristalizacija medu pojavi tudi v obliki razslojevanja. Nevarnost razslojevanja je predvsem pri medu, ki vsebuje visoko vsebnost vode (več kot 18 %), saj spodnji del medu kristalizira, zgornji pa ostane tekoč. V tekočem delu je tako povečana vsebnost vode, kar predstavlja idealno okolje za razvoj kvasovk, ki lahko povzročijo fermentacijo medu.

Kristaliziran med

V kolikor je med ustrezno skladiščen je njegov rok uporabe zelo dolg. Priporoča se uživanje medu iz lokalnega, domačega okolja, saj ima takšen za nas večjo biološko vrednost. S kristaliziranim medom ni popolnoma nič narobe in naj vas kristalizacija medu ne odvrne pri pokušanju in spoznavanju pestrosti okusov slovenskega medu.

Nataša Lilek, ČZS, svetovalka za zagotavljanje varne hrane

Aleš Golob nastopil na svetovnem prvenstvu

Aleš Golob (drugi z leve), član slovenske ekipe na svetovnem prvenstvu v Sarajevu. Foto: osebni arhiv

Varaždin je med 13. in 15. septembrom gostil svetovni pokal WMAC World Games 2019 v borilnih športih, na katerem je tekmovalo več kot 500 tekmovalcev iz vsega sveta. V disciplini K-1 rules sta tekmovala dva ptujski borca, in sicer Gašper Vesenjaka (Kung fu klub Ptuj) in Aleš Golob (Klub tajskega boksa Ptuj).

Slednji je nastopil v kategoriji do 81 kg in je bil v prvem krogu prost. V polfinalu je v 1. rundi s knockoutom premagal močnega Afričana Erica Kerpelerja (trenira v Avstriji). Sledil je finalni obračun z zelo izkušenim in znanim hrvaškim borcem Danijelom Cikarevičem. Ta ima za seboj veliko odličnih uspehov in več kot 80 dvobojev. Golob se ga ni ustrašil, ampak je zaslužen in prepričljivo zmagal po treh rundah, po točkah s 3:0. Finalni dvoboj je bil zelo pester, saj sta oba borca krenila na vso moč, „na nož“, tako da atraktivnih potez ni manjkalo. Cikarevič je bil večkrat na robu knock outa, Golob ga je v 2. rundi z zadnjim direktnim spravlil tudi na tla, v knockdown.

David Breznik (povzeto po Štajerskem tedniku)

S tem nastopom je Golob potrdil odlično formo, ki jo je s trenerjem Matjažem Tomažinom še nadgrajeval do svetovnega prvenstva. To je bilo konec oktobra v Sarajevu, na njem pa je Aleš Golob zastopal slovenske barve v WAKO kickboks – v ring disciplini K1 v kategoriji do 75 kg. O nastopu je zapisal:

Med 19. in 27. oktobrom se je v Sarajevu odvijalo svetovno prvenstvo v kickboks, ki poteka vsaki dve leti. Kot član reprezentance sem imel priložnost zastopati barve slovenske zastave. Nastopal sem v disciplini K1 v kategoriji 75 kg. Priprave na svetovno prvenstvo so potekale tri mesece, od tega sem zadnji del priprav opravil skupaj z ostalimi reprezentanti v Olimju in na Rogli. V Sarajevu sem odšel motiviran ter dobro pripravljen. Po uvodnem tehtanju je sledil žreb, ki mi je namenil prvo napredovanje v 2. krog. Boril sem se z dobrim Litvancem. Dvoboj je bil tesen vse do zadnjega, vendar mi je na koncu do zmage zmanjkalo nekaj špor-

tne sreče in izgubil sem po točkah. S tem sem zaključil s tekmovanjem. Kljub dobri fizični pripravljenosti se mi tokrat ni izšlo. Po besedah selektorja je bila letos konkurenca najmočnejša v zadnjih 10 letih. Temu botruje dejstvo, da je to

prvenstvo že veljalo kot kvalifikator za svetovne igre, ki bodo leta 2021 v ZDA.

AG

- fotografiranje, snemanje, ozvočenje ali organizacijo dogodka (tudi z dronom!)
- najem dvorane
- digitalizacija starih VHS kaset
- računalniško izobraževanje
- digitalno oblikovanje tiskovin
- izdelava oglasov

GREGOR ZMAZEK, S.P.
MARKOVCI 44, 2281 MARKOVCI
040 632 919
info@zaftv.eu | www.zaftv.eu

Sosedski derbi ni prinesel zmagovalca

V soboto, 9. novembra 2019, je bil v športnem parku Bukovci odigran veliki sosedski derbi, ki so ga bolje pričeli sosede iz Stojncev. Gostje so povedli po dobre pol ure igre, ko je bukovsko mrežo zatresel Silvo Meznarič. V končnici prvega polčasa so gostje povišali svojo prednost, ko je še drugič na srečanju v polno meril Silvo Meznarič. Bukovčani so v nadaljevanju pritisnili proti vratom gostov, kar se jim je obrestovalo v osmi minuti nadaljevanja, ko je Marko Šmigoc znižal zaostanek. Tik pred koncem srečanja so Bukovčani uspeli rezultat izenačiti, ko je najstrožjo kaznen uspešno realiziral Krešimir Plemeniti.

NK BUKOVCI 2 : 2 NK STOJNCI (0 : 2)

Gledalcev: 120

Strelci: Silvo Meznarič 33', 41' (NK Stojnci), Marko Šmigoc 53' (NK Bukovci), Krešimir Plemeniti (11m) 85' (NK Bukovci)

Bukovčani bodo prezimili na petem mestu lestvice, medtem ko bodo Stojnci prezimili na sedmem mestu. Sezona »Superlige« se nadaljuje v mesecu marcu 2020. Za ekipo NK Bukovci je bilo pestro na igrišču v jeseni, za člane upravnega odbora pa na področju gradnje nove slačilnice. Že v začetku marca tega leta smo začeli z gradnjo nove slačilnice, ki smo jo v novembru spravili pod streho. V celoti bo končana prihodnje leto. Uspešni del jesenskega dela tekmovanja smo skupaj s člani upravnega odbora, sponzorji in zvestimi navijači sklenili z zaključkom v klubskih prostorih ŠD Bukovci v petek, 15. novembra.

Lep športni pozdrav!
Tadej Vajda, tajnik ŠD Bukovci

Lestvica Superlige MNZ Ptuj 2019/20 po odigranem 12. krogu

Uvrstitev	Klub	Tekem	Zmag	Neodločeno	Porazov	Goli	Tocke	Premik
1.	Cirkulane	12	10	2	0	38:9	32	○
2.	Gerečja vas	12	6	4	2	26:15	22	○
3.	NK BOČ Poljčane	12	6	3	3	29:11	21	↑
4.	Markovci	12	6	3	3	25:22	21	↓
5.	Bukovci	12	4	3	5	27:30	15	○
6.	Hajdina	12	4	1	7	23:28	13	○
7.	Stojnci	12	4	1	7	23:38	13	↑
8.	Zavrč	12	3	3	6	17:22	12	↓
9.	Nk Pragersko	12	3	3	6	20:33	12	↓
10.	Apače	12	2	1	9	11:31	7	○

Martinova ribiška tekma

Oče Martin je bil v času rimskega imperija rimski vojak in tako je šel po njegovih stopinjah tudi sin Martin in svojo vojaško obveznost služil v mestu Tours na območju današnje Francije. Kot vojak konjenik je poznan po tem, da je ob srečanju z beračem svoj vojaški plašč prerezal na dvoje in polovico dal beraču, da se je vsaj malo zaščitil pred mrazom. Bil je skromen človek, ki ga je skrbelo dobrobit drugih. Prebivalci Toursa so se odločili,

da Martina posvetijo v škofa. Sam nad tem ni bil najbolj navdušen in se je skrtil v hlev, ki je bil poln gosi in ker ga te niso poznale, so začele glasno gagati in izdale njegovo prisotnost. Prebivalci so ga odkrili in Martin se je moral sprijazniti s škofovskim položajem, goske pa s tem, da jih na ta dan spečemo. Martinovo je praznik, ki se praznuje 11. novembra in kot pravi ljudski rek, na ta dan Martin iz mošta dela vin'. Vsi trije ribiški aktivni v občini

Markovci so s prijetnim druženjem in ribiško tekmo počastili spomin tega nadvse priljubljenega svetnika, ki je tudi zavetnik vojakov, konjenikov, jezdecev, konj, orožarjev, kovačev, tkalcev, strojarjev, mlinarjev, sodarjev, domačih živali, gostilničarjev, predvsem pa vinogradnikov in ljubiteljev dobre žlahtne kapljice. V ribiških sekcijah Borovci in Zabovci so Martinovi tekmi imeli že drugega novembra. V Borovcih je v čast in spomin sv. Martinu prvo mesto dosegel Jože MAJCE-NOVIČ, drugi je bil Milan PUNTIGAM in tretji Ferdo ŠKVORC.

V Zabovcih so v ta namen imeli tekmo dvojic (kjer se šteje skupni rezultat dveh tekmovalcev). Prvo mesto sta dosegla Dušan KRALJ in Jani LJUBEC, druga sta bila Miran ZOREC in Jožef TINKO ter tretja Ivo PEČAR in Ivan LESJAK.

Devetega novembra so imeli svojo tekmo tudi v ŠRD Markovci in rezultat je bil sledeč: prvo mesto je dosegel Janko PETROVIČ, drugo Leopold PERGER ter tretje Franc VEČERJEVIČ.

Vsem tekmovalcem in dobitnikom pokalov iskreno čestitamo za dosežen uspeh.

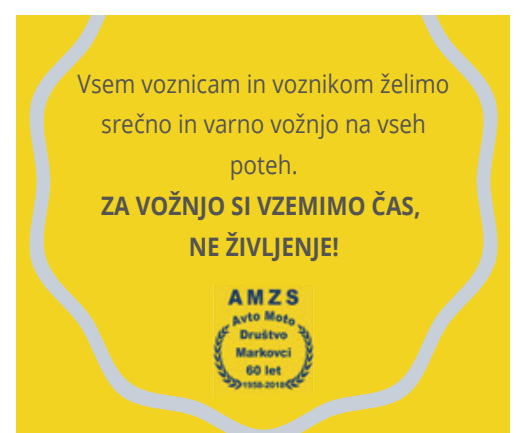
Dober prijem!

Ignac Habjanič

Servis gospodinjstkih aparatov, elektronskih naprav in TV/LCD

Ljubo Jurič s.p.
Borovci 56b
2281 Markovci
Tel.: 041-631-571

Okronanje novih ribiških carjev

Vsi trije ribiško ribolovni aktivni v Občini Markovci so v svojih sredinah izbirali in izbrali svoje predstavnike "oblasti". To so ribiški carji, ki bodo vladali eno leto.

Ribiška sekcija pri ŠD Zabovci je imela tekmo konec avgusta, ko je lovilo njenih 15 članov. Njihov car je postal Ivan Lesjak-Bec, ki je izmed vseh sodelujočih ribičev ujel najtežjo ribo. Tehtala je 6,850 kg. Novemu carju družbo delata drugouvrščeni Dušan Kralj s 4,745 kg in tretjevrščeni Tone Glaser s 4,480 kg težkim ulovom.

Novi car Ivan Lesjak-Bec pravi: »Ker sem tudi član v ŠRD Markovci, ki je imelo izbirno tekmo za carja popoldan, sem nameraval ta naziv iskati pri njih, v kolikor ne bi bil uspešen v Zabovcih. Zaradi moje odsotnosti je ta častni naziv lahko osvojil drug član društva.»

Isti dan, vendar v popoldanskem času, so torej svojega ribiškega carja izbrali tudi v ŠRD Markovci, kjer se je ob ribniku v Prvencih za ta naziv potegovalo 17 tekmovalcev. Med njimi je bil tudi 8-letni Maj Veršič ob spremstvu svojega dedka Janka Petroviča in je ulovil 5,160 kg težkega krapa. Zmagovalec tekme in posledično car je postal Robi Kostanjevec z ulovljenim krapom, ki je tehtal 10,260 kg. Njegova spremljevalca sta postala Ivan Kokot z 10,140 in Borut

Levičnik z 9,520 kg težkima krapoma. Robi Kostanjevec, novi ribiški car, pravi: »Tudi slepa kura včasih zrno najde. Seveda sem vesel in ponosen za naziv carja, vendar je med tako uspešnimi in izkušenimi ribiči, ki so tekmovali, potrebna tudi ribiška sreča, ki je bila tokrat naklonjena ravno meni.«

Tudi v Borovcih so izbirali svojega ribiškega carja. Izbor se je udeležilo

19 tekmovalcev. Tekme se je udeležil tudi g. Jože Erhatič, ki je s svojimi 86 leti najstarejši ribiški navdušenec daleč naokoli. Prvo mesto je osvojil Franc Leben s 7,450 kg težkim krapom, družbo pa sta mu delala drugo- in tretjevrščeni Milan Puntigam s 5,750 kg in Vlado Piberčnik z 5,650 kg težkima krapoma. Okronani car Franc Leben pravi: »Pokazal sem, da starejši še znamo loviti ribe

in da nismo za staro šaro. Imel sem celo dva krapa, ki bi vsak zadostoval za naziv carja.«

Dober prijem!

Ignac Habjanič

Ribiški memorial v Zabovcih

V pretekli številki Lista iz Markovcev se je izmuznil članek o junijskem ribiškem memorialu, zato ga objavljamo v tekoči številki.

Ribiška sekcija pri ŠRD Zabovci je v juniju v lepem in ribolovu primernem vremenu organizirala tako imenovani 1. Džerijev memorial za svoja pokojna ribiška člana in prijatelja Janeza Janžela - Džerija in Martina Popoška. Udeležilo se ga je 25 tekmovalcev in prijateljev obeh pokojnih članov, tekme pa se je udeležil tudi ustanovni in najstarejši član član sekcije Ignac TEKMEC s svojimi častitljivimi 84 leti starosti. Kmalu po poldnevu je tehničar pokazala uspešnost tekmovalcev in rezultati so bili sledeči: 3. mesto je dosegel Franc Janžel (10,330 kg, 2. mesto Edi POPO-

ŠEK (12,435 kg) in 1. mesto Miran Zorec (13,910 kg ulovljenih rib).

Predsednik ribiške sekcije pri ŠRD Zabovci, Miran LJUBEC: "S tem memorialom, ki je prvi po vrsti, se spomnimo in počastimo spomin na naše prerano umrle člane. Udeležba je bila po pričakovanjih, uspehu dobitnikov pokalov pa je botrovala tudi ribiška sreča. Memoriali se bodo v bodoče odvijali vsako leto 22. 6., ker je to rojstni dan pokojnega predsednika Janžela."

Tekmovalka Karina MANDRYHELIA iz Ukrajine: »V Sloveniji sem našla svojo novo domovino in imam ribnik v Zabovcih za svoj hobi. Zelo rada lovim ribe, ker me to sprošča in mi je v užitek, pa tudi druženje z dobrimi in prijaznimi ljudmi me veseli, kar ribiči zagotovo so. Na tekmi sem s tremi ulovljenimi ribami (3,670 kg) zasedla 11. mesto. Tu sem lovila prvič in sigurno ne zadnjič. VSEM LJUDJAM BAZAO DOBROVO NASTROJA I REBAKAM BAZAO PREKRASNOVO POČUTA«. (VSEM LJUDEM DOBRE VOLJE IN RIBIČEM ŽELIM VSE LEPO IN PRIJETNO POČUTJE).

Dober prijem!

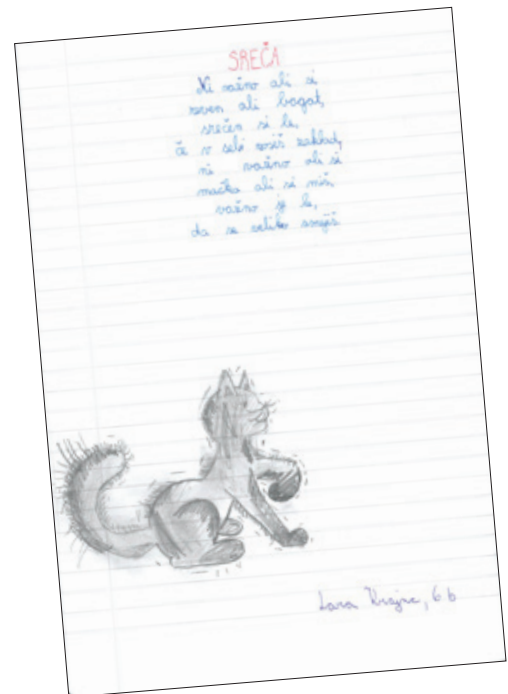
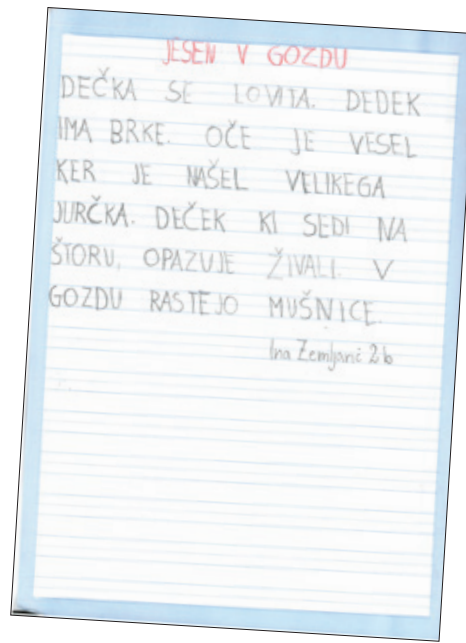
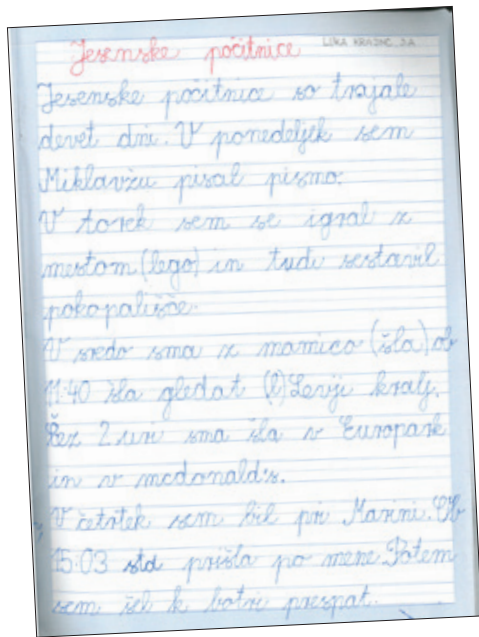
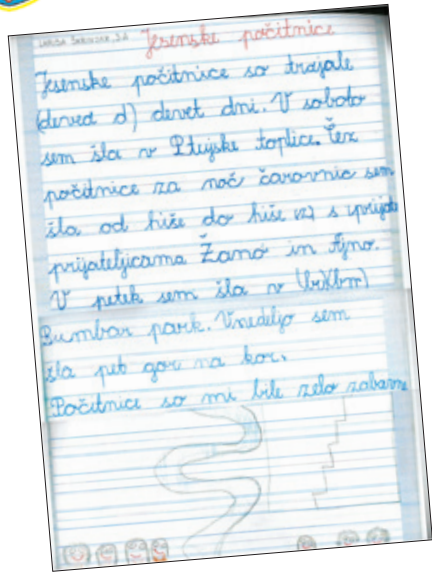
Ignac Habjanič

HITRO. HITRO MINE ČAS.
KAJ V TEM LETU ČAKA NAS?
VSAKA ZVEZDA - ENA ŽELJA ...
VSE TEŽAVA POZABIMO. NOVIH
DNI SE VESELIMO!

Neznani avtor

OBČINSKI
ODBOR
SDS
MARKOVCI

Čarobna ptica

Nekoč je živel deklica Ana. Anin oče je bil kralj, njena mama pa kraljica. Ana je praznovala prvi rojstni dan. Njena starša sta v grad povabila vse sorodnike. Ana je ta dan postala princesa. Za prvi rojstni dan je od tete in strica dobila majhno rastlino, dala ji je ime velika Martinica. Od staršev je dobila majhno ptico.

Sorodniki so odšli. Princesa Ana je odprla še ostala darila. V eni je bila vila. Bila je čisto enaka kot ona. Dala ji je ime Tinica. Dobila je tudi plišasto igračo v obliki črva. Bila je zelo velika. Ime mu je bilo Čipi. Zraven črva Čipija je dobila majhno barvno gosenco. Ime ji je dala Bubicica, ker je bila tako majhna. Princeska Ana je imela mačeho. Mačeha je zvečer vdrla v grad. Princesa Ana je začarala. Ana je zaspala za eno leto. Živali, ki jih je dobila za rojstni dan, so oživele. Videle so, da je Ana zaspala. Ptica je bila čarobna. Uporabila je čarobni prašek, saj ni nič videla, bila je namreč trda noč. Prašek je posula naokrog in kazal je pravo pot. Ptica je s pomočjo praška našla pomoč. Našla je kralja, ki je bil zelo prijazen. Z živalmi je odšel k princesi Ani. Kralj je princeso Ano poljubil. Princesa Ana se je zbudila iz trdnega spanca. Ko je pred seboj zagledala kralja in vse njene igrače, se jim je zahvalila. Kralju je postala všeč in tudi kralj je postal princesi Ani všeč. Odločila sta se, da se bosta poročila.

Anini starši so bili zelo veseli znanjo. V grad so povabili vse prijatelje in sorodnike. Oba sta dobila veliko daril. Anine igračke so dobile novo družbo. Princesa Ana je dobila še pet hčera in tri sinove. Vsak otrok je dobil svojo igračko in svojo sobo. Odpeljali so se s kočijo. Kralj in princesa sta dobila še hčerko in dva sinova. Bili so zelo velika družina. Živel so srečno do konca svojih dni.

Avtorska pravljica: Hana Zemljarič, 4.b

ČUDEŽNO DREVO

Nekoč pred davnimi časi sta na robu gozda živela brat in sestra. Njun dom ni bil ravno razkošen, je pa bil poln njune ljubezni.

Nekega dne sta se odločila, da gresta v gozd po nekaj gob za juho. Ko sta prišla do lepe jase, sta tam zagledala drevo. To drevo je imelo oči, nos in tudi usta. V njem je bilo veliko lukenj. Brat in sestra sta stopila do drevesa in ga vprašala, zakaj ima toliko luknjic v deblu. Drevo je začelo jokati. Povedalo jima je, da je pred nekaj dnevi prišel gozdar in ga hotel posekati. Bratu in sestri se je drevo zasmililo in rekla sta mu, da bosta šla poiskat nekoga, ki bo vedel, kako mu naj pomaga. Drevo se jima je zahvalilo in jima zaželelo srečno pot. Brat in sestra sta najprej šla do treh lisičk. Povedala sta jim, kaj se je zgodilo drevesu, ampak lisičke niso poznale nobenega zdravnika za to ubogo drevo. Nato sta se brat in sestra spomnila, da poznata še nekaj živali, ki bodo zagotovo vedele, kaj je potrebno narediti. In tako sta odšla do sedmih siničk. Siničkam sta povedala vse od začetka do konca in siničke so takoj vedele, kakšno zdravilo mu bo

pomagalo. Hitro so ga zmešale in dale bratu in sestri. Povedale so jima, da morata to zdravilo vliti v vse luknjice in drevo bo spet kot novo. Siničkam sta se zahvalila in odhitela proti drevesu. Ko sta prišla, sta drevesu vlila zdravilo in luknjice in drevo se je zavrtelo v zraku ter pristalo na tleh. Bilo je daleč najlepše drevo, kar sta jih kdaj videla. Drevo se jima je zahvalilo in povedalo, da je čudežno drevo, ki izpolnjuje želje. Brat in sestra še bolj nista mogla verjeti, česa je drevo zmožno. Zaželela sta si, da bi bila za vedno tako srečna, kot sta zdaj.

Drevo jima je to željo izpolnilo in se jima še enkrat zahvalilo. Bratec in sestra sta srečna odšla domov in drevesu še pomahala v pozdrav ter mu obljubila, da ga bosta še obiskala.

In tako sta srečno živela do konca svojih dni, drevo pa je še naprej izpolnjevalo želje.

ANEJA PLOHL 6.A

GOZDNA ČUDESA

Pred davnimi časi sta v mali, idilčni vasi na severu živela brat in sestra. Njun dom je bil skromen, vendar poln toplote in sreče. Nista imela veliko, vendar sta kljub temu imela največje bogastvo, saj sta imela čudežno drevo, ki je znalo vsakemu izpolniti željo. Okoli njega so rastle prelepe, majhne dišeče rožice, zraven njih pa rdeče z belimi pikami obdane mušnice. To čudežno drevo je imelo tri manjše luknje. V prvi je živel sedem palčkov, v drugi nešteto metuljčkov, ki so drevo požgečkali, ko je bilo slabe volje. In v tretji luknji je živela mati narava, ki je drevo pripravila do tega, da mu pozimi niso odpadli listi.

Za mater naravo deklica in deček nista vedela, zato sta navadno drevo poimenovala prav čudežno drevo. Poleg tega drevesa je stala z listjem obdana in z bršljanom porasla hišica. A nekega dne so prišli zlovešči ljudje s sodobnimi stroji in začeli gozd rušiti. V enem dnevu so porušili en del gozda. A že naslednji dan je bilo vse v prvotnem stanju. Naslednji dan so ljudje spet prišli in zrušili enak del gozda in zopet se je z voljo matere narave vse spremenilo nazaj. In tako se je odvijalo skorajda celo leto in ljudje so obupali. Na srečo pa je bilo okrog čudežnega drevesa kamenje in okoli kamnov je tekla potok. Počasi je prihajala zima in drevesu listi niso odpadli in deklica in deček sta stopila iz hišice ter vprašala drevo, zakaj mu še niso odpadli listi, ko pa je že zima potrkala na vrata. "Prišel je tisti čas, ko vama moram povedati", je nežno reklo čudežno drevo. "Jaz ne čaram, ampak čara mati narava, ki živi v meni," je z vso žalostjo reklo drevo misleč, da jo bosta deklica in deček zapustila. V zameno jima je drevo dalo spominek nanjo in sliko družine deklice in dečka. Deklica in deček sploh nista vedela, da imata družino. In tako sta počasi rasla, dobila otroke, imela službe in nič več časa, da bi ga preživela zraven drevesa. Tudi drevo se je počasi staralo in odmrlo. A zraslo je novo in nanj so privezali gugalnico za otroke in se zraven njega še veliko let zabavali. Napočil je čas, da se podajo v svet in si

poiščejo prijatelje. Drevo je bilo osamljeno, a so bile zraven njega še vedno gozdne živali, ki so ga zabavale. Nogoče še danes živijo. Če le niso zopet prišli zlovešči ljudje in drevesa podrli.

JASNA BRATUŠA, 6.A

ŠOLA

Ko me jutro prebudi, se mi v šolo mudi.

Doma vsa razigrana,

v šoli pa zaspana.

V šoli se učim,

doma pa norim.

Ko konec šole je,

domov zletim in

domačo nalogo naredim.

Zvečer grem po svoji poti in

k sanjam naproti.

KATARINA MEGLIČ, 4.B

Presenečenje ena a

(doživljajski spis)

Nekega jutra sem se zbudila kot ponavadi. Čutila sem, da bo ta dan nekaj posebnega.

Pojedla sem zajtrk, se spočila in oblekla. Odšla sem ven za eno uro. Ko sem se vrnila noter, je moja družina bila v kuhinji in me gledala. Začudena sem jih tudi jaz pogledala. Vprašala sem jih, kaj delajo tam. Odmaknili so se od mize in zagledala sem škatlo. Na njej je bil narisana bel skiro. Tako sem se navdušila, da sem stekla k njemu in začela odpirati škatlo. Notri je bil tako lep bel skiro.

Zahvalila sem se. Zdaj ga redno uporabljam.

KATARINA MEGLIČ, 4b

Presenečenje ena a

Napočil je dan, zame zelo velik dan. Dan mojega rojstnega dne.

Zraven torte in vseh daril me je razveselil medvedek, ki mi ga je kupil ati. Rekel je: "Vse najboljše, upam, da si vesela mojega darila." Odvila sem darilo. Bil je rjav mehak kožušček. Gledal me je s črnimi očmi. Njegov smrček je bil prav tako črn. Stisnila sem ga k sebi. Dala sem mu ime Rjavko. Rjavko je neločljiv od mene. Ob meni spi, se uči in skupaj gledava filme. Zvečer mu zaželim lahko noč. Je moj najboljši prijatelj. Njemu zaupam vse in nikoli me ni razočaral. Sedaj je star že dve leti. Zgodilo se je že, da sem ga pozabila pri babici. Komaj sem čakala, da ga dobim nazaj. Tedaj sem spoznala, kako ga imam rada. Od tistega dne še bolj pazim nanj.

To je bilo najboljše darilo. Spremljal me bo še veliko let. Najboljši prijatelj za vedno.

NINA PFEIFER, 4.b

Kamela na Antarktiki

Gospa kamela se odpravi, da pingvine zdaj pozdravi.

A najprej videla je slona, ki prava je neroda.

On zamešal je smeri in mislil je, da smo v Španiji.

To vidi petelin, ki skoči na trampolin, in v smehu še napravi tri stoje na glavi.

Slonu zdi se še bolj čudno in pogledal je neumno.

Zdaj on le ugotovi, da v Španiji ne stoji, saj videl je pingvine,

ki vzganjajo norije. Pingvini pa jasno, da v Španijo ne želijo,

saj na Antarktiki živijo.

VITA ŽGEČ, 6.b

KENGURUJČKA

Kengurujki dolgčas je bilo doma, zato se v Kranjsko Goro je odpravila.

V vrečko si je kengurujčka posadila, da skupaj zimskih počitnic bi se naučila.

A zima huda je bila, zazeblu ju je kar za dva.

Zimsko opremo sta si sposodila in na smučišče se spustila.

Smučati sta se učila in dobro voljo sta dobila.

Močno sta se utrudila in v hotelu si odpočila.

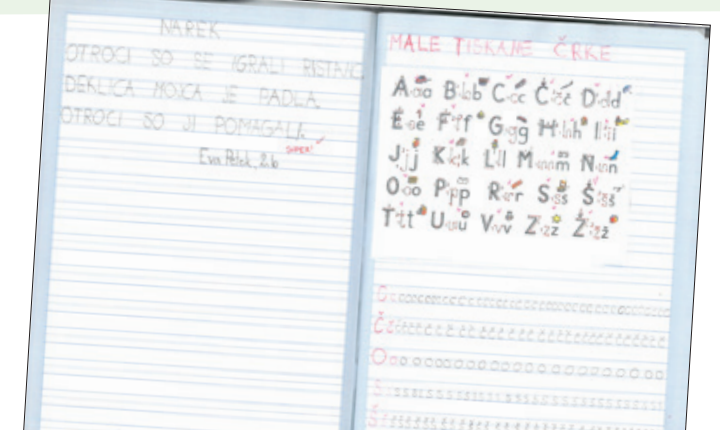
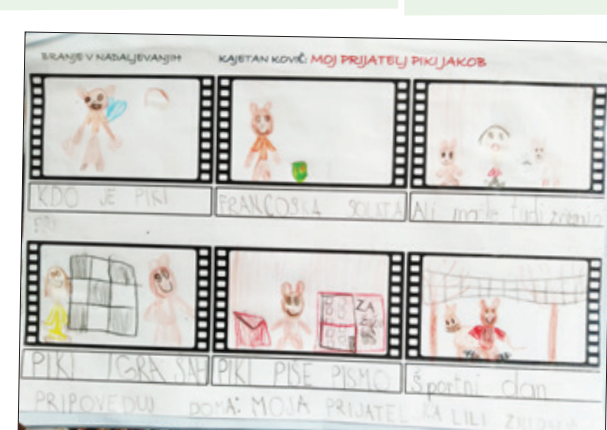
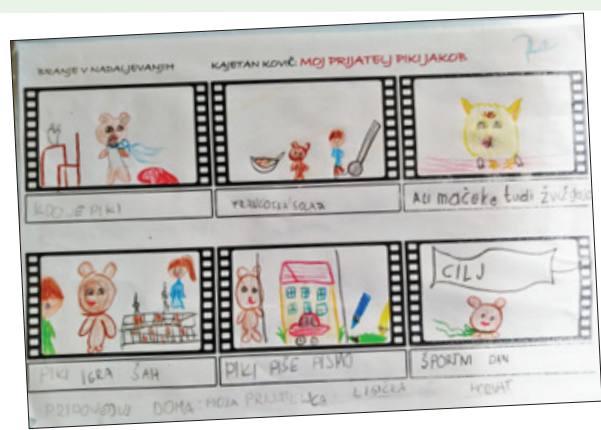
Domotožje sta dobila in v Avstralijo se vrnila.

ANŽE BEZJAK, 6.b

STRAŠILSKI FANTEK

Na vrtu ob ljubki hišici na robu gozda je stalo strašilo. To ni bilo navadno strašilo, saj je govorilo in se premikalo. V hišici zraven vrta s strašilom pa je stanovala deklica. Hišica je imela streho z dimnikom, tri majhna okna z rožami in majhna vrata, ki so segala do okna.

Deklica je živela sama z mamo. Bili sta revni, a strašilo jima je kljub žalosti vsak dan razbistrilo glave. Nekega dne je deklica stopila do njega. Dotaknila se ga je in ni ji bilo več v domači pokrajini. Znašla se je v gradu. V njem sta živela kralj in kraljica. Ni se ji sanjalo, zakaj je pristala v gradu. Medtem pa jo je mama iskala vsepovsod. Deklica je videla in slišala, da se kralj in

Starejši učenci četrti na medobčinskem košarkarskem tekmovanju

Na OŠ Olge Meglič je bilo v petek, 23. 10. 2019, finalno medobčinsko tekmovanje v košarki za starejše učence. Po uspešnem polfinalu, kjer smo dosegli dve zmagi, smo v finalu zabeležili dva poraza in osvojili končno četrto mesto, kar je na prikazano realen rezultat.

Vrstni red: 1. OŠ Olge Meglič, 2. OŠ Ljudski vrt, 3. OŠ Breg, 4. OŠ MARKOVCI, 5. OŠ Majšperk, 6. OŠ Kidričevo.

Za našo šolo so tekmovali: Maj Vogrin 9. A, Maj Bezjak 9. B, Jan Šilak 9. A, Jaka Glažar 9. B, Jaka Solina Petrovič 9. A, Jaka Janžekovič 9. A, Domen Žnidarič 8. A, Luka Matjašič 8. B, Žiga Anže Hameršak 7. B, Nik Mlakar 7. B, Andrej Topolovec 8. B in Jure Letnik 8. A.

Starejše učence ponovno medobčinske košarkarske prvakine

Na OŠ Markovci je bilo v torek, 22. 10. 2019, finalno medobčinsko tekmovanje v košarki za starejše učence. Učence so z borbeno in učinkovito igro v obrambi in napadu ponovile uspeh lanske generacije.

acije. To je že sedmi zaporedni uspeh medobčinskih prvakinj OŠ Markovci. Učence so se tako uvrstile na področno tekmovanje, kjer tudi branijo lanskoletno prvo mesto. Vrstni red: 1. OŠ Markovci, 2. OŠ Majšperk, 3. OŠ Olge Meglič

Za našo šolo so tekmovali: Kaja Kumer 8. A, Manca Drevenšek 8. B, Zala Golob 8. B, Saša Bratuša 8. A, Lana Kristovič 7. A, Žana Tomažič 7. A, Eli Bezjak 7. B, Tjaša Pfeifer 7. B, Mija Pernat 7. B, Ana Plošinjak 9. A, Sara Merc 9. A, Nika Kostanjevec 9. B, Staša Štern 9. A in kapetan ekipe Noelle Vilčnik 9. A.

Starejše učence uspešne na medobčinskem rokometnem tekmovanju in postale podprvakine

Na OŠ Markovci je bilo v petek, 8. 11. 2019, finalno medobčinsko tekmovanje v rokometu za starejše učence. Učence so prikazale dokaj dobro znanje, saj nobena ne trenira klubskega rokometu. Ostale ekipe so imele večje število igralcev, ki trenirajo v rokometnih klubih. Učence so dosegle imeniten uspeh z 2. mestom in se uvrstile na področno tekmovanje. Vrstni red: 1. OŠ Gorišnica, 2. OŠ Markovci, 3. OŠ Ljudski vrt

Za našo šolo so tekmovali: Manca Drevenšek 8. B, Zala Golob 8. B, Lana Kristovič 7. A, Žana Tomažič 7. A, Eli Bezjak 7. B, Tjaša Pfeifer 7. B, Mija Pernat 7. B, Maša Fras 9. A, Ana Plošinjak 9. A, Staša Štern 9. A, Teja Slanič 7. A, Tamara Slanič 9. B in kapetan ekipe Noelle Vilčnik 9. A.

Čestitamo!

Mentor: Zlatko Marčič

kraljica ves čas prepirata. Začela je jokati. Nihče je ni mogel pomiriti! Grad je bil poln solz. Nato pa je jok v sebi zaslilo strašilo. Takoj se je prikazalo. In strašilo je začelo plesati se vrteti in se smejeti. Strašilo je bilo na svetu zato, da vzpostavlja veselje in daje smeh na žalostne obraze. Deklica se je pomirila. V gradu je zavladovala tišina. Kralj in kraljica sta se strašilu zahvalila. Nato je strašilo deklico odpeljalo domov. Mama se je zelo razveselila in se zahvalila strašilu. Deklica je strašilo objela in puf, ta se je spremenil v fantka. »Verjetno nima doma«, si je mislila deklica in zamislila, da bi ostal pri njeni mami. Mama je rekla, da pod pogojem, da vsak žalosten obraz spremeni v veselega.

Tako so srečno do konca svojih dni živeli mama, deklica in fantek. Morda pa še vedno obstaja strašilo, seveda, če verjameš v pravljice.

Lara Krajnc, 6. b

JAZ V OGLEDALU

Ko se pogledam v ogledalo, vidim deklico z modrimi očmi, očali in kratkimi lasmi.

A znotraj mene srček tik taka in misel v meni ždi taka:

Kaj si bodo mislili drugi?

Vseeno je, kaj si drugi mislijo o tebi, pomembno je, kaj si ti misliš o sebi.

Neža Meglič, 6. b

OH, TA ŠOLA

Oh, ta šola nima ne konca in ne kraja, ure vlečejo se kot leta, čistilka pa z njimi pometa.

Vsak dan ista stvar, test na test vsak dan.

Samostalniki, pridevniki in glagoli, saj je vse isto, petke pa nikoli niso.

Neža Meglič, 6. b

KO TEČEŠ PO ULICI

Ko tečeš po ulici, lahko naletiš na mnogo stvari.

Na ulici je res veliko ljudi.

Včasih se hitro zgubiš ali pa znojiš,

le redko na prijatelja naletiš.

Srečaš lahko tudi čudne ljudi

ali pa na zapuščino pridrviš.

Ko iščeš in iščeš poti, se še v zid zaletiš,

a na koncu vseh poti, pa le na cilj prihiš.

Julija Skuhala, 6. b

UKRADENO ČUDEŽNO DREVO

V gozdu sta živela deček in deklica. Imela sta čudežno drevo, ki je lahko govorilo, se premikalo in izpolnjevalo vse želje na svetu. Ker so za to drevo izvedeli roparji, so se odločili, da ga vzamejo s seboj, dečka in deklico pa zaprejo, da tega nihče ne bi izvedel. Tako so neke deževne noči prišli k drevesu trije možakarji. Najprej so pogledali ali deček in deklica spita. Mislili so, da verjetno že, ampak onadva sta se samo pretvarjala. Vzela sta čudežen kol, ki je zamrznil vsakogar, ki se ga je dotaknil, razen dečka. Ko so roparji drevo že premikali, se je deček splazil do njih ter vsakega enkrat mahnil po glavi. Tako so bili vsi roparji zamrznjeni, deček ter deklica sta drevo pomaknila nazaj na njegovo mesto. Nato pa sta videla, da je drevo poškodovano na stebelu. Obvezala sta ga z zdravilnimi zelišči. Nato sta odšla spat. Ko sta se zbudila, pa ni bilo ne duha ne sluha o roparjih in drevesu. Začela sta močno jokati. Naenkrat pa je mimo njiju stopil črn medved. Povedal jima je, da ve kje je njuno drevo. Tako je še medved rekel, naj vzameta še kol. Res sta ga vzela, se spravila na medveda in medved je bil v hipu pri gozdu z jamo. Pred jamo pa je stalo njuno drevo ter okrog njega stražarji. Medved je rekel, naj se skrijeta in on bo polomastil vse te stražarje. In res jih je. Ko je bilo drevo prosto, je poklical dečka in deklico. Prišla sta in medved jima je naročil, naj vzameta pet let staro desko in ga z njo udarita po zadnjici. Ko sta to storila, je medved zatulil in kot blisk so tja priletele vse ptice iz velikega gozda. Naročil jim je, da drevo odpeljejo nazaj domov. In ko je medved prišel k njuni hišici, je tam že stalo drevo. Za zahvalo sta deček in deklica medvedu dala življenjsko zalogo hrane. Medved se je poslovil in ni ga bilo več.

Tako sta deček in deklica še isti dan okolico drevesa lepo uredila in jo okrasila s kamenjem. Ko je skoraj ves svet izvedel za drevo, so tisti najbolj bolni prihajali k njemu in drevo jih je ozdravljalo. Nekega dne pa je prišel tja napol mrtev človek in je drevo prosil naj ga ozdravi. Za zahvalo pa je ozdravljen človek dečku in deklici podaril še eno čudežno drevo, ki pa na žalost ni bilo živo. Tako je čudežno drevo ozdravilo drugo čudežno drevo in skupaj sta pomagali bolnim ljudem.

Tako so vsi živeli srečno do konca svojih dni.

Samo Kodrič, 6. a

Slaščičarjeva hvaležnost

Nekoč pred davnimi časi so pod Zlatim bregom v majhni vasi živeli oče in tri hčere. Ta družina je bila zelo premožna in imela je tudi svojo slaščičarno. V slaščičarni pa je delala starka. Ko je bila mlajša, je uspela vse narediti sama, zdaj pa je počasna in pozabljiva. Zato je nekega dneva sklenila, da bo poprosila vse tri hčere za pomoč. Nekega dne je starka stopila do najstarejše. V roki je držala košaro polno dobrot. Najstarejša sestra jo je vprašala, če kaj potrebuje. Starka jo je srčno prosila, da bi ji pomagala pri delu in j ponudila košaro. Zavrnila jo je, a vseeno vzela košaro. Naslednji dan je starka znova poskusila z istim postopkom, a ni ji šlo. Poskusila je še pri zadnji hčeri. Najmlajši. Stopila je do nje in jo prosila, da bi ji pomagala pri delu. Malo je pomislila, a na koncu je le privolila. Vsak popoldan je hodila k starki in ji pomagala. Tako je minilo sedem let in starka je v svojih zadnjih urah življenja svoji vajenki dala svojo knjigo receptov. Vajenka jo je vprašala, čemu ji bi služila ta

knjiga. Starka je le rekla: »Saj boš videla, ko bo napočil čas za to!« in umrla. Hčerka je postala žalostna, saj starke ni bilo več. Odpravila se je na Zlati vrh in tam je malo posedela in nato odšla domov. Knjigo pa je zalučala na sredino hriba. Čez skoraj petnajst let pa je na sredini Zlatega vrha stala slaščičarna. Najmlajša sestra je slišala zanjo in se je odločila, da jo obišče. Noter v slaščičarno pa je delala starka. Tista starka, ki je pred petnajstimi leti delala za bogato družino. Hčerka je mislila, da sanja, a ni. Odšla je pozdravit starko. Druga drugo sta se razveselili in skupaj sta skrbeli za pekarno do konca svojega življenja.

Lana Podrenek, 6. a

MALI LEVČEK

Mali levček ves premražen na smučkah bo danes stal, veverica mu pomaga, da dal bo smučko v pravo stran.

Ko obuje si smučič, na skakalnico odhiti.

Joji!

Kako se mu mudi! Na skakalnici je gneča, levček pa jo prehitel ter po skakalnici se spusti in zlomi si rebra tri.

Liza Jakomini Kristovič, 6. b

AVTORSKA PRAVLJICA VRTNICA BETKA SE ZASTRUPI

Nekoč v neki kuhinji je rasla vrtnica Betka. Najlepša rdeča vrtnica kar si lahko predstavljajo. Ta vrtnica ni imela prijateljev, le dim ji je delal družbo.

Tako se je odločila, da si bo poiskala prijatelje. In res, zvečer je poklicala nekatere živali. To so bile črv Branko, gosenica Marjetka in tri muhe, ki so se skupaj imenovali Tri Jedavke. Črv Branko ni hotel postati njen prijatelj in je rekel, da se mu Betka gabi. Betka je bila žalostna. Imela je upanje še za dva prijatelja. Gosenica Marjetka je rekla, da noče biti njena prijateljica, ker bi jo Betka pikala. In končno! Tri muhe so hotele biti njene prijateljice. Vsak večer so Jedavke prinašale vrtnici darila. In to ne kakršnakoli darila, velikanska darila: kavč, banja, piškoti, tudi veliko čajev so prinesle. Ampak nekega večera so prinesle tako zeleni čaj, da ga je vrtnica samo gledala. Muhe pa so kričale: »Spij, spij, spij ta zeleni čaj!« Betka ga je približala svojim ustom in ga spila. Že po prvem požirku čaja ji je postalo slabo. In tako je bruhala in bruhala, postajala je vedno manjša in na koncu je bila tako majhna, da je skoraj več niso videle. Imela je zelo tanek glas. Ko so to videle ostale živali, so takoj prišle k njej in ji hotele pomagati. Ampak bilo je prepozno. Solze živali so tekle po lončku in v blato.

Tako se je Betka višala in višala. In postala je spet normalna. Muhe so takoj zbežale. In tako so ostali prijatelji srečno do konca svojih dni.

Katarina Meglič, 4. b

Čarobni prašek

Na nekem vrtu je rasla rastlina. Imela je prijateljico gosenico, ki ji je bilo ime Vida. Nekega dne pa so se rastlinici Petri posušili listi. K njej je prišla Vida in poiskala prijatelja črva. Dolgo ga je iskala. Ko ga je našla, sta Vida in črv Marko hitro odšla k rastlinici Petri. Marko je Petro vprašal, kako ji lahko pomaga. Gosenica Vida je povedala črvu Marku, kaj se je

zgodilo. Marko je vedel, koga mora poiskati, da bo lahko Petra spet imela lepe liste. Rekel je, da moramo poiskati samo cvetlično vilo Manco. Letos je izdelala že 7 vreč čarobnega praška. Ta pozdravi bolezninjo in to, če se komu posušijo listi. Vida in Petra sta bili navdušeni. Petra je rekla, da naj pohitita. Odšla sta in jo iskala do večera. Zagledala sta njeni dom. Stekla sta in jo poklicala. Povedala sta, zakaj jo iščeta in kaj se je zgodilo. Skupaj so odšli k rastlinici Petri. Petra je bila vesela, ker so se hitro vrnili. Vzela je prašek iz žepa in ga posipala po vsakem listu, ki je bil posušen. Rekla je, da naj čez noč počiva, jutri pa bodo listi kot novi.

Zjutraj so se zbrale živali, gosenica Vida, črv Marko in cvetlična vila Manca. Petra se je vsem zahvalila za pomoč. Vsi so bili veseli, ker je Petra bila vesela in zdrava.

Leja Janžekovič 4. b

Tekmovanje iz znanja angleščine

14. novembra 2019 je potekalo šolsko tekmovanje iz znanja angleščine za devetošolce. Udeležilo se ga je 16 učencev. Bronasto priznanje je prejelo 8 učencev, na območno tekmovanje se jih je z odličnim rezultatom uvrstilo kar pet. Najboljši rezultat je z 49 točkami od 50 možnih dosegel Matija VUGRINEC. Sledijo mu Maša Fras, Taja Lia Vidovič, Jaka Glažar in Daniel Raušl. Bronasto priznanje so poleg naštetih dosegli še Luka Majcen, Amelie Pajnkhiher in Staša Štern.

25. novembra je potekalo državno tekmovanje v znanju angleščine za osmošolce, ki se ga je udeležil Nejc Šegula iz 8. a razreda. Uradne rezultate še čakamo.

SP

LETOŠNJI PRVOŠOLČKI

PRVI ŠOLSKI DAN

Šolsko leto 2019/2020 je že v polnem teku. Vanj smo zakorakali v ponedeljek, 2. septembra. Prag naše šole je letos prvič prestopilo 46 prvošolčkov, zato imamo na šoli kar dva polna oddelka prvih razredov. Učenci 1. razredov so skupaj s starši imeli sprejem v šolski jedilnici, kjer sta jih nagovorila ravnatelj naše šole, Ivan Štrafela, in župan Občine Markovci, Milan Gabrovec. Nekaj pomembnih napotkov za varno pot v šolo in domov jim je podal tudi gospod policist. Prvošolci so ta dan prejeli darila, se posladkali s torto, si ogledali svoji učilnici ter spoznali svoje učiteljice in nove prijatelje. Prav tako so se prvič srečali z novimi pravljimi junaki, ki jih bodo spremljali skozi šolsko leto (Lili, Bine ...).

Za prvošolce, za njihove starše ter za šolo je bil to posebej praznični dan, zato smo se potrudili, da je bil čim bolj zanimiv.

TEDEN OTROKA

V tednu otroka (od 7. do 11. oktobra) so se tudi na naši šoli zvrstile različne dejavnosti. Pekli smo kostanje, veliko smo se igrali, imeli smo jesenski pohod in še bi lahko naštevali.

V sredo, 9. oktobra, je bil prav poseben dan za naše prvošolce, saj so bili sprejeti v šolsko skupnost. Prireditelj je potekala v šolski telovadnici. Učenci od 2. do 5. razreda so se pod mentorstvom svojih učiteljev predstavili s kratkim kulturnim programom.

Prvošolci so se v tem času že veliko naučili in to na odru tudi ponosno pokazali. Predstavili so se s svojo himno. Glasno so obljubili, da bodo vzorni učenci in da bodo upoštevali šolska pravila in pravila lepega vedenja. Sledila je podelitev slavnostnih diplom, ki so jih prejeli od gospoda ravnatelja.

Vsem prvošolcem ob vstopu v šolsko skupnost čestitamo in jim želimo veliko uspehov na poti osnovnošolskega izobraževanja. Vsi delavci šole se bomo trudili, da bi z željo po novem znanju radi prihajali v šolo.

Učiteljice prvih razredov: Vesna Kovačec, Darja Milošič, Silva Pilinger

Otroški jesenski festival v vrtcu Markovci

Jesen je čas, ki v vrtec prinaša veliko veselja, radosti in pričakovanj. V mesec oktober tradicionalno sodi TEDEN OTROKA in z njim veliko različnih dejavnosti, med drugim tudi srečanje s starši. Igrišče vrtca Markovci je bilo v petek, 11. oktobra, pisano obarvano, saj je potekal otroški jesenski festival. Otroke, ki so prišli v sprem-

»Igrajmo se gasilce«

Tudi letos, kot že tradicionalno, smo v vrtcu Markovci ponovno obeležili vseslovenski gasilski projekt »Mesec požarne varnosti«, ki se vsako leto odvija v mesecu oktobru.

Tako so v tednu od 14. do 18. oktobra bile dejavnosti v vrtcu obarvane v rdečo barvo, obdane z zvoki gasilskih siren in oblečene v gasilska oblačila.

Tudi letos smo k sodelovanju povabili gasilce PGD Markovci, ki so se prijazno odzvali povabilu in nam z velikim veseljem obogatili naše dneve. V sredo smo se z otroki odpravili v gasilski dom, kjer so nas pričakali prijazni gasilci. Ogledali smo si prostore gasilskega doma, pomerili gasilska oblačila in zaščitne čelade, pokazali in razkazali so nam gasilska vozila in opremo. Tudi na sladka presenečenja gasilci niso pozabili. Ob odhodu so nas obdarili s sokovi, bonboni in piškoti.

V četrtek smo gasilce povabili v vrtec. Na asfaltnem igrišču so za nas pripravili ogled majhnega in velikega gasilskega vozila. Otroci so se lahko podrobneje seznanili s pripomočki, ki jih gasilci potrebujejo na intervencijah. Za nas so pripravili igro »ciljan-

je tarče«, ki je ni zamudil skoraj noben otrok. Z zanimanjem so spremljali, se rokovali in preizkušali gasilska vedra (brentače). Poblizje smo si ogledali tudi gasilsko cev in ročnik, tisti najpogumnejši pa so se preizkusili tudi v ciljanju in »gašenju«.

V petek smo naš »gasilski« teden zaključili na igrišču vrtca, kjer smo za otroke pripravili različne gibalne naloge, vezane na temo gasilcev. Otroci so imeli na voljo tri postaje. Pri prvi nalogi so metali žoge v ogenj. Navodilo je bilo, da čim več plastičnih žogic vržejo v luknje na leseni tarči, izrezani v obliki ognja. Druga naloga se je poimenovala gašenje »ognja«, pri kateri so otroci z gasilskimi vedri ciljali in podirali tarče. Tretja postaja je bil poligon z različnimi ovirami in preprekami. Otroci so si naredili gasilska vozila, ki so si jih sami izdelali in tako popeljali svoj avtomobil čez ovire.

»Gasilski« projekt smo zaključili razigrano in razgibano, polni novega znanja in izkušenj. Vse to pa seveda ne bi bilo tako dobro in popolno, če nam ne bi prijazno pomagali prostovoljci GD Markovci. Iskrena hvala prav vsem, ki ste si vzeli nekaj svojega dragocenega časa ter otrokom polepšali, popestrili dneve in seveda njihove glavice napolnili z novim znanjem.

Helena Vogrinec, vzgojiteljica

Prijetno sodelovanje vrtca z društvi in posamezniki naše občine

V sklopu projekta Tradicionalni slovenski zajtrk smo v vrtcu Markovci pripravili številne dejavnosti, ob katerih smo sodelovali z dvema društvoma in kmetijo iz naše občine. Najprej smo se z otroki pogovorili o pomenu tradicionalnega slovenskega zajtrka

in o njegovih sestavinah ob fotografijah. Nato so sledile različne aktivne dejavnosti. Obiskali sta nas predsednica in članica Društva podeželskih žena, ki sta nam prijazno prikazali izdelavo kruha. Otroci so neizmerno uživali ob prikazanem, posebej, ker so lahko tudi sami sodelovali pri izdelavi. Sledila je gledališka predstava »Sladka dobrot« na temo moje istoimenske izmišljene pravljice. Po končani predstavi so otroci likovno ustvarjali (čebelice iz papirja ali s tempera barvami, čebelnjake iz škatel itd.) in likovne izdelke potem razstavili pred svoje igralnice. Da je v vrtcu, kot vedno, bila matematika prijetna izkušnja, smo šteli in preštevali jabolka in jih razvrščali po velikosti. Nato smo si iz njih naredili solato

in jo sladkali z medom, kar je otrokom bilo posebej všeč. Na uradni dan tradicionalnega slovenskega zajtrka so nas med zajtrkom obiskali še čebelarji Čebelarskega društva Markovci, ki so nam dobrosrčno podarili njihov sladek med, v večji skupini pa so z otroki tudi pozajtrkovali. Čebelarje je spremljal in nas pozdravil še naš župan. S tem se je tedenski projekt v celotnem vrtcu zaključil, v skupini Lunice, kjer so otroci stari od 2 do 3 let, pa smo dejavnosti v sklopu tega projekta podaljšali. Tako smo si ogledali še nekaj posnetkov o pridelavi medu, obiskali smo bližnje jabolane, poslušali pravljico o čebelah ter obiskali bližnjo kmetijo družine Svržnjak, katere člani nas vsako leto prijazno sprejmejo in nam pokažejo, kaj vse imajo. Tam smo tako videli krave, mleko in kako z mlekom hranijo teličke. Videli smo še konje in mačke, poblizje pa smo si ogledali še traktor, na katerem so otroci lahko posedeli. Obisk kmetije je bil za otroke nekaj posebnega.

V sklopu projekta so otroci spoznali veliko novih in zanimivih stvari, predvsem pa so doživeli veliko prijetnih trenutkov. Čebelarskemu društvu Markovci, Društvu podeželskih žena in družini Svržnjak se iskreno zahvaljujemo za prijazno sodelovanje.

Mateja vzgojiteljica

Gabrovec,

NAGRADNA KRIŽANKA

Spoštovani bralci,

v septembrski številki Lista iz Markovcev smo objavili nagradno križanko, katere rešitev je bila: **MILAN GABROVEC ŽUPAN**. Trije srečni izžrebanci, ki bodo prejeli simbolične nagrade Občine Markovci, so **Monja Hameršak, Bukovci; Štefan Čamič, Nova vas pri Markovcih in Marija Pezdir, Brezovica**. Iskrene čestitke! Nagrade prevzemite na sedežu Občine Markovci.

Vabimo vas, da rešite tudi veliko decembrsko križanko. Nagrade prvim trem izžrebancem bo tokrat podarilo podjetje Mlin Korošec iz Zabovcev. Rešitve nagradne križanke pošljite na elektronski naslov markovski.list@gmail.com. Prve tri nagrajence bomo obvestili po elektronski pošti. Nagrade prevzamete v Zabovcih, na sedežu podjetja Mlin Korošec. Prijetno reševanje!

AVTOR: Aleš Milošič		ELEGANTEN ŽENSKI ČEVELJ	ZAČETNA SKLADBA	DONČIČEVA LIGA	SNOV, KI POSPEŠUJE KEMIČNO REAKCIJO	ZAČETEK ABECEDE	NEJC RAZINGER	PAOLO NALDINI KITARIST HENDRIX	KRUŠNA MATI PREGANJA SMRKCE	VEDA O DEDOVANJU POPOTRESNI MORSKI VAL	AFRIŠKI VELETOK EKONOMIST	LIBERALNA STRANKA LIZA STRELEC	1. ČRKA	PROSTOR ZA TURISTE Z AVTOMOBILI
SMUČARSKA ŽIČNICA														
OVALEN GEOM. LIK													KRIK PRI BOLEČINI ANTON IVANČIČ	
TAKŠEN									VPREŽNO VOZILO	VEČANJE TELESA NENAVADEN NEOBIČAJEN				
KONEC POLOTOKA								PISMENO POVABILO MISS SLOVENIJE						
JAPONSKA NOVA VERA												PODZAVEST	KALIJ ČEŠKI DIRIGENT	
DRŽAVA V J. AMERIKI POZITIVEN REZULTAT														
▶									FOSFOR 24 UR		POJAV PRI OGNJU SREDSTVO ZA NETENJE			
▶													RAZREDNI POUK Ž. IME (TOVŠAK)	
1. ČRKA														
VOŽNJA S SANMI														
KAPA PRI ŽENSKI NARODNI NOŠI													SLABO LITERARNO DELO	LIST IZ MARKOVCEV
OTOČEK MED SUMATRO IN BORNEOM						POLMER	RIMSKih 1000 SEZNAM STVARI	KRVNA ČRPALKA JANEZ DRNOVŠEK						ZAPOREDJE ČRK
DEŽELA IZ PRAVLJIC ALI OZIROMA				UMETNOST OBRESTNA MERA			STRAN NEBA POZDRAV			ODTOČNI KANAL VZDEVEK NELSONA				
FRANCOSKO IME						KRAJ POD NANOSOM OTROK DETE							17. ČRKA RUBIDIJ RIMENO ZELEN KAMEN	
1. SAMO- GLASNIK			PLESEN NA TRTI NEDOLOČNI ČLEN (ANG.)					KONEC MOLITVE LESEN PLUG				OSTRŽKOV OČE		
EGIPTOVSKI FARAON								NEŽNA METLA				KOKOŠJA PASMA JOŽE IZ STRELCEV SMUČARKA TINA		
GRŠKA BOGINJA NESREČE							ODŽAGAN KOS DEBLA MINUTA			SKUPINA MLAJŠIH MATER				
ŠPORTNI SPOPAD								OSEBNI ZAIMEK (JAZ, TI, ...)	NOBELIJ	ALEŠ VALIČ	NEKDANJI PREDSEDNIK EGIPTA (Anwar)			
OLGA CIPOT						NASLOV ROMANA					MESTO NA NAŠI OBALI			
ŽVEPLO						4. ČRKA					KISIK			
▶														... VAM ŽELI UREDNIŠTVO LISTA IZ MARKOVCEV

MALI SLOVARČEK

OOMOTO - SINKRETISTIČNA JAPONSKA NOVA VERA

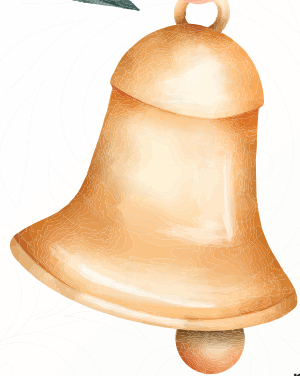
JIRAK – ČEŠKI DIRIGENT KAREL

SADAT – NEKDANJI 3. PREDSEDNIK EGIPTA (Anwar)

EPIDOT – POLDRAG RUMENOZELEN KAMEN (KALCIJEV ALI ŽELEZOV SILIKAT)

LIAT – OTOČEK MED BORNEOM IN SUMATRO

Toplina praznikov in Sveta noč, blažena noč

Leto se počasi poslavlja z zadnjim mesecem na koledarju, decembrom. Staro slovensko ime zanj je gruden. Nekateri ga imenujejo tudi veseli december, saj nas ta mesec obiščejo trije dobri možje: Miklavž ali sv. Nikolaj, sledi mu Božiček, za obema pa pride še dedek Mraz. To so trije dobrotniki, ki se jih najbolj razveselijo otroci.

Miklavž nas obišče na predvečer svojega godu, in sicer petega decembra. Oblečen je v škofovska oblačila, na glavi ima mitro (kapo), v roki pa drži škofovsko palico. Spremljajo ga angeli in parkeljni. Sveti Ni-

kolaj naj bi bil sin premožnih staršev, vendar je vse podedovano bogastvo razdal ubogim in se ga zato drži sloves radodarnega svetnika. Obdaruje predvsem pridne otroke, porednim pa nameni šibo.

Božiča si ne moremo predstavljati brez jaslic, božičnega drevesca in prepevanja božičnih pesmi. Božič je praznik, ki v hladni in temni zimski čas prinese luč in toplino. Jaslice prikazujejo Kristusovo rojstvo v Betlehemu. Na praznovanje božiča se pričnemo pripravljati že v adventnem času, obdobju štirih tednov pred božičem. Štiri nedelje so enake štirim svečam na adventnem vencu, ki jih eno za drugo prižgemo vsako adventno nedeljo. Božično drevo je simbol življenja, veselja in upanja, lučke na njem pomenijo luč, okraski in darovi na in ob njem pa prijazno znamenje dobrote. Božična drevesa so začeli postavljati proti koncu 18. stoletja. Posebno božično vzdušje nam priča-

rajo okrašeni domovi, cerkve, trgovine, ulice ali kar cela mesta in temu vzdušju sodi tudi prepevanje božičnih pesmi. Najbolj znana ter priljubljena pesem za ta praznični čas je Gruberjeva Sveta noč, blažena noč.

Božiček je k nam prišel iz Amerike. Je debelušen možakar z belo brado in oblečen v rdeča oblačila. Živel bi naj na daljnem severu Skandinavije. Otroke (predvsem pridne) obdari v noči pred božičem in svoja darila dostavi skozi dimnike v hiše, kjer domujejo otroci. Pripelje se s sanmi, ki jih po zraku vlečejo severni jeleni, med katerimi je vodilni jelenček Rudolf. Njegovi spremljevalci so škrtati.

Dedek Mraz je tretji dobrotnik, ki obdaruje otroke v noči z 31. decembra na 1. januar. V času Jugoslavije je bil uvožen iz Sovjetske zveze in se kar udomačil v slovenskem prostoru. Živel naj bi nekje pod Triglavom. Oblečen je v ovčji kožuh, okrašen s slovenskimi vzorci in polhovko na glavi ter

s sprehajalno palico v roki. Spremljajo ga palčki, živali in snežinke, pripelje pa se s sanmi, ki jih vleče konjska vprega. Za otroke so vsi trije dobri možje dobrodošli, kajti burijo otroško domišljijo in, seveda, vsi trije prinesejo darila.

Ignac Habjanič

Zabovci

Slovinci

Nova vas pri Markovcih

Markovci

Pivenci

Bukovci

Stolci

Polkavci

ZBIRAJMO ZAMAŠKE

POMAGAJTE

ZAKAJ- ne bi pomagali nekemu ki je pomoči potreben;
Vas pa to nič ne stane

KAKO- s plastičnimi zamaški, ki so v vašem gospodinjstvu odpadki

KOMU- predvsem bolanim in tako ali drugače drugačnim otrokom -naravi v smislu manjšega onesnaževanja

ZBIRANJE

PLASTIČNIH ZAMAŠKOV-POKROVČKOV za humanitarne namene

Ignac Habjanič
Arbajterjeva ulica 1. Ptuj

Gsm: 040 246 664

od najmanjših... do najmočnejših

KUD Maska Stojnci: Vabljeni na komedijo z naslovom Gazda tote hiše s'n jaz

Kulturno-umetniško društvo Maska Stojnci je bilo ustanovljeno oktobra leta 2010. Ustanovili smo ga z namenom organiziranega delovanja na področju ohranjanja in prikazovanja etnografskih in pustnih likov. Z dejavnostjo izdelovanja in prikazovanja skupinskih pustnih mask se ukvarjamo še danes in je to tudi naša prednostna dejavnost.

Ker smo v KUD Maska zbrani veseli in preprosti ljudje, smo zadnja leta našo dejavnost dopolnili tudi z uprizoritvijo komedij v domači stojnski gasilski dvorani. V začetku so bili to zgolj krajši skeči, zdaj uprizarjamo že celovečerne, torej vsaj uro in pol dolge gledališke predstave. Pri tekstu nam pomaga naš krajan Tonček Žumbar, ki je sicer v širšem okolju znan pisec komedij, amaterski gledališki igralec in humorist.

V teh letih smo pridobili že kar nekaj izkušenj na odru in gledalci se ob naših komedijah izjemno zabavajo. Prepričani smo, da bo tako tudi letos, saj je komedija z naslovom Gazda tote hiše s'n jaz, ki smo jo pripravili za to sezono, izjemno zabavna.

O čem govori? Micka in Vinko sta običajen zakonski par, ki živi preprosto življenje v majhni vasici Žabji Dol. Ima simpatično 18-letno hčerko Marinko, ki že rada pogleda za fanti. Gospodar pri hiši je seveda žena Micka in povsod ima ona glavno besedo. K hiši rada prideta na obisk prva sosedka Trezika in njen mož Hanzek, pa tudi ostali sosedje in predvsem sosede, ki ob šilčku domačega izmenjujejo vaške trače. Moški z vasi radi zavijejo v vaško gostilno, kjer jih v dobro voljo spravlja iznajdljiva natakarka Marjanca.

Običajno življenje na vasi prekine prihod simpatičnega moškega, ki se predstavi kot Jure Potočnik iz Nemčije. Pravi, da išče primerno žensko za dobro službo v njegovem podjetju v Nemčiji. Vse ženske na vasi se vnamejo za simpatičnega in premožnega novinca. Med njimi sta seveda tudi Micka in Trezika. Tudi mlada Marinka bi rada iz dolgočasnega Žabjega Dola nekam v svet. Ženske se tako vsaka po svoje borijo za njegovo naklonjenost. To sproža obilo humorja in smeha. Micka je seveda pri tem najbolj aktivna. Zaradi Jureta se skrega tudi s svojo sosedo. Vinko se sicer Micke boji, pa vendar si življenja brez nje ne predstavlja. Na skrivnem splete mrežo dogodkov z namenom, da bi Jureta odvrnil od njegove žene Micke. Vinkove zamisli prinašajo obilico smeha, še posebej, ko vse ne gre po načrtih.

Ali bo torej Micka uspela pridobiti naklonjenost gospoda Jureta in dobro službo v Nemčiji? Jo bo prehitela sosedka? Se bo Jure raje odločil za mlado Marinko ali ga bo v svoje mreže ujela iznajdljiva natakarka? Bo zmagal Vinko ali se bo zadeva razpletla kako drugače? Vsekakor je zgodba zelo zabavna, napeta in polna preobratov. Igralci KUD Maska Vas bodo tudi letos nasmejali do solz. Igralci podajajo tekst v domačem narečju in uporabljajo naglavne mikrofone. Slišnost teksta je torej zelo

KUD MASKA STOJNCI

vabi na

komedijo Antona Žumbarja

GAZDA TOTE HIŠE S'N JAZ

GASILSKI DOM Stojnci

PETEK 13. 12. ob 17 h

SOBOTA 14.12. ob 17 h

NEDELJA 15.12. ob 17 h

PONOVITEV !

petek 20.12. ob 17 h

nedelja 22.12. ob 17 h

Prodaja vstopnic: Bar Špic Markovci in Kava bar Capuccino.

dobra. Predstava, ki traja dobro uro in pol, se bo na odru stojnskega gasilskega doma odvrtila kar petkrat, in sicer v petek, 13., v soboto, 14., v nedeljo, 15. in še v petek, 20. in v nedeljo, 22. decembra 2019. Pričetek vseh petih predstav je ob 17. uri.

Vstopnina za odrasle je 7 €, za otroke pa 4 €.

Vstopnice lahko kupite že v prodaji v Kava baru Capuccino v Stojncih in v Baru Špic v Markovcih, prav tako pa na dan predstave od 16. ure naprej pri vhodu v stojnsko gasilsko dvorano.

Lepo vabljeni!

Že v naprej hvala za Vaš obisk in veliko užitev ob spremljanju predstave!

KUD Maska Stojnci

Mihael in Stanko ponovno najboljša

21. humanitarna slikopleskarska akcija, ki jo organizira sekcija slikopleskarjev v OZS, je bila doslej največja po številu udeležencev. Na delu je bilo kar 130 slikopleskarjev, 80 domačih in 50 tujih, vsi skupaj pa so v enem dnevu (do 17. ure) prepleskali 5.000 m² zidnih površin in porabili kar 1.800 litrov barv JUPOL. Akcija je potekala 29. novembra na OŠ Ormož.

Poleg ormoškega župana Danijela Vrbnjaka sta se akciji v jutranjih urah pridružila še Alojz Kovšca, predsednik Državnega sveta Republike Slovenije, v katerem prvenstveno zastopa interese obrtnikov, in dr. Aleksandra Pivec, ministrica za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, nekdanja učenka OŠ Ormož. Na veliko navdušenje ravnatelja šole Aleksandra Štermana so se lotili tudi ustvarjanja maskote in zaščitnega znaka OŠ Ormož. Tudi letošnje tekmovanje je prineslo nadvse veliko zadovoljstvo, saj se je Slikopleskarstvo Mihaela Bezjaka iz Bukovcev, v kateri sta tekmovala nosilec dejavnosti Mihael in njegov oče Stanko Bezjak, ponovno zavihtela v sam vrh. Oba sta bila uspeha nadvse vesela, saj sta že peto leto pri vrhu, kar dokazuje, da delo opravljata dobro in kakovostno.

PM

SREBRNI BOŽIČNI KONCERT

25. TRADICIONALNI
BOŽIČNI KONCERT
KUD MARKOVSKI ZVON

CERKEV SV. MARKA
26. DECEMBER OB 17.00

ponovoletni

Mladinski ples

Markovci, 10. januar 2020

Vi praznujete, **mi varujemo** ...
www.vargas-al.si T 02 7995 411

Naše storitve

- fizično in tehnično varovanje
- servis in montaža sistemov varovanja
- protipožarno varovanje
- odvoz gotovine in drugih vrednostnih pošiljk
- izposoja prenosnih alarmnih naprav
- varovanje prireditev
- servis gasilnikov in hidrantov
- prodaja in servis izolirnih dihalnih aparatov
- usposabljanje zaposlenih za varstvo pred požarom
- trgovina

Srečno, zdravo in varno novo leto 2020!

LIST IZ MARKOVCEV je glasilo občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja.

Uredniški odbor: Ivan Golob, Doroteja Kostanjevec, Marko Kunčnik, Dragan Mikša, Neža Tement.

Odgovorna urednica: Alenka Domanjko Rožanc.

Lektoriranje: Doroteja Kostanjevec
Grafična priprava in tisk: Evrografis d.o.o., Maribor.

Natisnjenih 1250 brezplačnih izvodov.

Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci. **Telefon:** 02 788 88 80.

Spletni naslov: www.markovci.si.

<https://www.facebook.com/ObcinaMarkovci>

**ROK ZA ODDAJO
GRADIVA je petek,
7. februar 2020.**